

கஸ்கி

KALKI மார்ச் 27, 1955 4 அணு

டால்டா
எனக்கு
நல்லது!

எல்லோருக்குமே நல்லது...

✽ ஏனென்றும் அது சத்தவாய்ந்தது
✽ ஏனென்றும் அது புகழுமிருந்தது

டால்டா வளஸ்பதி

2, 1, 2, 5, 10 பவுண்டு டிஸ்களில் இந்தியாவில் எங்கும் கிடைக்கும்
EVM. 139-30 TM

சிம்கோ, சீவகாசி.

மார்ச் 25ந் தேதி

முதல் தமிழ்நாடெங்கும்

***

T.R.ராமச்சந்திரன் K.A.தங்கவேலு
T.K.ராமச்சந்திரன் T.N.சிவதாணு
பிரண்ட் ராமசாமி N.S.நாராயண பிள்ளை
M.S.கருப்பையா M.N.கிருஷ்ணன்
ராகிலரி ராஜ சரோசனா
K.N.கமலம்
லக்ஷ்மிபுரபர்

ஸலிதா-பத்மிகி
GUEST ARTISTES

சிரிப்பையும் கண்ணீரையும்
கருத்துடன் கலந்து தரும்

பி.என்.டி புரொடக்ஷன்ஸ் .....

எல்லாம் இன்பமயம்

தயாரிப்பு & குபர்னிஷன்
R.பகதநாபன்
ஸ்டுடியோஷன்
இதன் பானர்ஷி
வசனம்
S.K.பத்மநாபன்
செய்தம்
கண்டிளாஸா

CHARI
நாராயணன் கம்பெனி ரிலீஸ்

தமிழ்த் திருநாடு தன்மை — பெற்ற

தன்மையுடைய ரூபம், பாப்பா,

— 1917 மார்ச்

ஆந்திர ராஜ்யத்தில் அதிசயம்!

பாரத நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கக் கூடிய செய்தி சென்ற வாரம் ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து வந்தது.

அங்கு ஆந்திர சட்டசபை காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக ஸ்ரீ பி. கோபால ரெட்டி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. தேச மக்களின் நலனிலும் ஒற்றுமையிலும் அக்கறை கொண்ட சகலருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆந்திரப் போராட்டத்தின் போது முன்னணியில் நின்ற ஆந்திரப் பிரதேசம், பாரத நாடு ஆந்திரம் பெற்ற பின் தலைவர்களின் அருத்து வேற்றுமைக்கும் கட்சிகளின் போட்டிகளுக்கும் நிலைகளாக இருந்து வந்தது.

அந்த வேற்றுமையும் போட்டியும் தந்த சமயத்தைக் கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு கலகங்களையும் கொடுக்கடிகளையும் சிருஷ்டித்து வந்தார்கள்.

ஆனால், சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே ஒற்றுமையும் துக்கிய பாவமும் ஏற்பட்டு விட்டதால், கம்யூனிஸ்டுகளின் மனக் கோட்டையெல்லாம் பொல பொலவென்று தகர்ந்து விட்டது.

ஆந்திர மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் நம்பிக்கை வைத்து, அக்கட்சியினருக்குப் பெருவாரியாக வாட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

மக்கள் வைத்த நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை, அந்த நம்பிக்கைக்குத் தாங்கள் தகுந்த பாத்திரங்கள் என்பதைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செய்கையில் காட்டி விட்டார்கள்.

மக்களுக்கு ஒற்றுமைப் பாதையைக் காட்ட வேண்டிய தலைவர்களும் பிரதிநிதிகளும் பிளவுபட்டு நின்றால், உருவான அனாதை எதையும் செய்ய முடியாமற் போய் விடும்.

பிடிவாத ரூரான பிரகாசம்சாகு கூட பழைய போட்டிகளை யெல்லாம் மறந்து ஸ்ரீ கோபால ரெட்டிக்கு ஆசியளிக்க முன் வந்தது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

“அரசாங்க ஊழல்களைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் நிவர்த்தி செய்து விடுவார்கள் என்பது பொது ஜனங்களின் நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கை நிறைவேற்றப்படி செய்ய வேண்டியது ஆந்திர காங்கிரஸ்வாதிகளின் முதற் கடமை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்தக் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமாயின், ஆந்திர ராஜ்யத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற வர்கள் சரியான தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அடைந்த வெற்றியால் ஆந்திர மக்கள் லாபம் அடைவார்கள்” என்று முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

ஆந்திர காங்கிரஸ்வாதிகள் அவ்விதமே சரியான தலைவரை ஒற்றுமையுடன் தேர்ந்தெடுத்தது மகிழ்ச்சிக்கு உரியது.

ஆந்திர ராஜ்யத்தில் நடந்த தேர்தலைத் தேச மக்கள் சகலரும் ஆவலுடனும் கவலை யுடனும் கவனித்து வந்தனர்.

அந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ்வாதிகள் வெற்றி பெற்றதைக் குறித்துத் தேச மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

அங்கு இப்போது சரியான தலைவர் ஏக மனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதைக் குறித்து அவர்களின் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகும் என்பது நிச்சயம்.

இனி, ஆந்திர ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலோரின் பூரண ஆதரவு பெற்ற நிலையான சர்க்கார் ஏற்படும், கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆசைக் குடம் உடைந்தது.

ராஜ்யத்திலும் உற்பத்திக் காரியாலயங்களிலும் அமைதி உண்டாவதற்கு வழி பிறக்கும்.

தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கோபால ரெட்டி எல்லோருக்கும் நன்றி தெரிவித்துப் பேசியபோது ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்.

"காண் மக்களின் மூதல் வாழியன். சட்டசபையில் உள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்களது வாங்குகளின் வாழியர்களாகவே கருத வேண்டும். அப்போதுதான் இன்னும் பல நன்மைகளை எதிர் பார்க்கலாம். அவ்விதம் எதிர்பார்க்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அவர்கள், தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் மகத்தான வெற்றிக்குப் பொறுப்பாளிகள் அல்லவா! எனவே, காங்கிரஸ் கட்சியின் இடைவிடாது உழைத்து, அவர்களுடைய நம்பிக்கையை சிறையேற்ற வேண்டும்" என்று கூறினார்.

பன்னிரண்டும் ஒரு வட்சமும்

சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இந்தியப் பிரதம மந்திரிக்கும் இலங்கைப் பிரதமருக்கும் இரண்டாவது நடவடிக்கை ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது யாவும் அதிர்ஷ்டம். அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுச் சென்ற மாதத்துடன் நாலு மாதங்கள் ஆகின்றன. இந்த நாலு மாதங்களில் இலங்கை சர்க்கார் இலங்கை இந்தியர்களில் 18 பேர்களுடைய பிரஜா உரிமை மறுக்களை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1,80,543 பேர்களுடைய மறுக்களை நிராகரித்து விட்டனர். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை ஸ்ரீ லீ. கத்தாலியும் இலங்கை ஜனப் பிரதிநிதி சபையில் சென்ற வாரம் வெளி விட்டார். அவ்விதம் சர்க்கார் மறுக்கவில்லை. எனவே அவ்விவரம் உண்மை என்பது தெளிவாகிறது.

இலங்கை-இந்தியப் பிரதம மந்திரிகளுக்கு இடையில் சமீபத்தில் கடத்துகள் கடிதப் போக்குவரத்திலிருந்து, இலங்கை இந்தியப் பிரதமரின் என்னவும் முக்கியநிலை ஏற்படவில்லை என்பது தெரிகிறது. நிராகரிக்கப்படும் பிரஜா உரிமை மறுக்களைக் கொஞ்ச ஆயிரம், பதினாயிரம், லட்சம் என்று அதிகமாகி வருகிறது. தில்லி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டபடி, இலங்கைப் பார்க்கிமெண்டில் இந்தியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதற்காக இடைத் தரத்தல் கடைபிற்றவில்லை. இந்தியப் பிரஜைகளைப் பிடிசெல்ல கொண்டலர்களுக்கு இலங்கையில் 66 வயது வரையில் இருப்பதற்கு அனுமதிச் சீட்டு அளிப்பதாக இலங்கை சர்க்கார் உறுதி கூறிய பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இதுவரையில் ஒருவருக்குக்கூட இலங்கை சர்க்கார் அங்கீகரிக்க அனுமதிச் சீட்டு வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை.

ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்கார் நிர்வாகம் கங்கு கடைபிற்றுவதற்கான அறிவுரைகள் தோன்ற ஆரம்பித்திருக்கின்றன.

காங்கிரஸ்வாதிகள் காந்திஜியின் வழிபாட்டினைப் பின்பற்றி, சொந்த யோசனைகளை மறந்து காங்கிரஸ் வகுத்த திட்டங்களைச் சரிவர நிறைவேற்றுவார்களாயின் காங்கிரஸுக்குப் பொது மக்களின் ஆதரவு விரும்பும் குன்றது என்பதும் ஆந்திர ராஜ்யத் தேர்தலிலிருந்து தெளிவாகி வருகிறது. ஆந்திர நிர்வாகம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் உதவும்.

இப்போது தில்லி ஒப்பந்தத்தைப் புறக்கணித்து இலங்கை சர்க்கார் செய்து வரும் நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக் காட்டி நேருஜி சர் ஜான் கொத்தலாவருக்குக் கடிதம் எழுதி விருந்தார். அதற்குச் சர்க்கார் கொத்தலாவரு அனுப்பியுள்ள பதிலில், அவர் இந்திய சர்க்கார் மீது வெறுப்பாகக் கூறி விருக்கினார்!

போதாக்குறைக்குச் சென்ற வாரம் இலங்கை சர்க்கார் இலங்கை இந்தியர்களை மேலும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கக் கூடிய இரண்டு சட்டங்களின் கீழ் நிறைவேற்றி புள்ளனர். ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட பிரஜா உரிமையை ரத்துச் செய்யவும் புதிய சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இலங்கை இந்தியர்கள் பிரஜா உரிமை பெறுவதற்கு மேலும் பல தடைகளை விதிப்பதே அச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

67-வது, ஒன்பது இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டும் இலங்கை இந்தியர்களின் கஷ்டங்கள் தீரவில்லை. கஷ்டங்கள் தீராதது ஒரு புறமிருக்க, அவர்களுக்கு மேல்மேலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய காரியங்களை இலங்கை சர்க்கார் செய்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக இலங்கை இந்தியர்களிடையே மிகுந்த மனக் கொந்தளிப்பு இலங்கை சர்க்காரின் கடுமையானதில் அவசரம் பிச்சையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

எனவே, இலங்கையின் அந்நெயருக்கே, இந்தியா-இலங்கை சமீபத்துக்கே பாதகம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், தில்லியில் செய்த கொண்ட ஒப்பந்த மூலத்தையாவது இலங்கை சர்க்கார் நிறைவேற்ற முற்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறோம்.

கைத்தறித் துணி வாங்கி உதவி புரியுங்கள்

வேலைவிலாகத் திட்டமிடலில் எப்போது பள்ளிக் கூடத்தில் படித்தவர்களுக்கு உண்டாகும் கோப்ப என்று சாதாரணமாகப் பத்திரிகை படிப்போரின் எண்ணம். ஆனால் வசிக்கக்கூடிய தரிகாரர்களின் கஷ்டமும் இந்த வேலைவிலாகப் பிரச்சினையில் ஒரு முக்கியப் பகுதி.

இப்போது நம் நாட்டில் என்ன கூட்டுக் கொண்டிருக்கிறது? கமார் மூப்பது லட்சம் குடும்பங்களுக்குப் பிழைப்புத் தரும் குடிசைத் தொழில் ஒன்று உயிருக்கு மன்றமுக்கிறது. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் வளர்ந்து மேலும் நில அற்புத செலவுத் தொழில் குன்றுவிரும் குறை

உயிருமாக இருக்கிறது. சிரிப்புக் கூட்டுக்குத் தயாரிப் பிழைத்த கைத்தறித் தொழில் இன்று மூடித்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலுக்குப் பேரீய மூலதனம் திட்ட வேண்டியதில்லை. இதர நாடுகளிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டியதில்லை. புதிதாகத் தொழில் பார்த்து யாருக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டியதில்லை. மூப்பது லட்சம் குடிசைகளில் மூப்பது லட்சம் கைத்தறிக்க வேலை செய்யக் காத்திருக்கின்றன. அவற்றில் வேலை செய்வதற்கு அற்புதமான கைத்தறிக்க வாங்கத் அநியமமான தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அத்தத் தொழிலாளிகளின் தொகை

வருஷக் தொழில் பெருகிக் கொண்டும் வருகிறது. கைத் தொழில்களைப் பேணிவளர்க்க வேண்டும் என்று கைத்தொழில் மகாநிலா தம் வாழ்வானை வாய் பாடுபட்டார். இந்த ஊரிலே கயராஜ்யம் வேண்டும் என்று கேட்டார். கயராஜ்யம் பெற்று விட்டோம். ஆனால் கைத்தறித் தொழில் இக்கூறு ஆயித் தொழில் போட்டியினால் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது வருகிறது.

இப்போது ராட்சதர்களிடமிருந்து கைத்தறிவைக் காப்பதற்காக ராஜாஜி போரணிகளைக் கூறினார். கைத்தறிக்கு வேண்டியதெல்லாம், சேவியையும் ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்றும் கூறினார். இக்கூறு சர்க்காரில் வாங்கித் துள்ளும் அளவு கூறிய போரணிக் கிழவிக்கூறு. போரணிகளை மட்டும் கூறிவிட்டுச் சும்மா இருக்கிறாரா? மக்களிடம் சென்று கைத்தறித் துணியை வாங்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். பத்திரிகைகளில் வணிகச் சிறையும் படி எழுதினார். மிக துணிக்கு வரி போட்டார். கைத்தறித் துணிக்கு விசை குறைக்க ஏற்பாடு செய்தார். மக்கள் மனம் கரைந்தது. கைத்தறித் துணியை வாங்கினார்கள்.

ஆயினும் இப்போது நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஐம்பது லட்ச ரூபாய் பெறுமான மூன்று கைத்தறித் துணி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில்தேய்மிக் கிட்டுக்கிறது. தனிப்பட்ட விவாபாரிகளிடமும், தறிக் காரர்களிடமும் இதைப் போலப் பணமடங்கு மதிப்புள்ள துணி தேய்வி விடுக்க வாம். இந்த நிலைமை சீர்த் தரக் ஏற்கெனவே இருக்கும் வேலாயுதலாஜ் திட்டமிட்டத் தைவிட இன்னும் முப்பது

1. ஒரு குடிமகனையே நிர்மாணித்து அதில் கைத்தறி செய்வும் காட்டுகிறார். 2. நிகு வாரன் ஏம். ஆர். காலியி கைத்தறிச் சண்டைக்கையத் திறந்து வைக்கிறார். 3. காலியிப் பதிக்கும் ஏதம் ஏதம் மான கைத்தறித் துணிக் கண்டைக்கைய மத்திச் திருவப்பா மணியும் பரக்கையிடுகிறார். 4. நிகு ஏம். பி. தாக்கெடுத்து கண்டைக்கையிற் உள்ள ஒரு தனிக் கைத்தறி யத்திரம் வேலை செய்வதை மத்திக்குக் காண்பிக்கிறார்.

மன்னார்குடி கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு
உற்பத்தி & விற்பனை சங்கம், லிமிடெட் நெ. T. 853

மன்னார்குடி

::

தஞ்சை ஜில்லா

○○○

கண்கவர் பார்டர்கள்! குறைந்த விலை!! நவீன டிசைன்கள்!!!

80, 100 நம்பர் டூல்களில் சேலைகளும், வேஷ்டிகளும், அங்க வஸ்திரங்
களும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சாயம் ஜிரிகை முதலியன உத்திரவாத
முள்ளவை. எங்கள் வேஷ்டிகளும் சேலைகளும் அழுத்தமான நெசவிற்குப்
பெயர் பெற்றவை. கலர் பேஸ்களும் கிடைக்கும். சேலைகள் 6 செஜம்
முதல் 9 செஜம் வரையிலும், வேஷ்டிகள் 7 முழம் முதல் 9 முழம் வரை
யிலும் சாதாரண டிசைன்களிலும், பேட்டு ஜிரிகை டிசைன்களிலும்
கிடைக்கும். ஆர்டரின் பேரிலும் ஸ்பெஷல் ரகங்கள் தயார் செய்து
கொடுக்கப்படும். வேண்டுவோர் பிழக்கண்ட முகவரிக்கு எழுதவும்.

P. R. சையது அல்லாபக்ஷ் ஸுப்சேன்
காரியதரிசி

நமைச்சல், அரிப்பு
இவற்றிலின்று நிர்நிவாரணத்திற்கு
கெம்பிஸ்
மிர்க்கி ஹீட் பவுடர்

மிகக் குணமளிக்கக்
கூடிய ஹானியற்ற பவுடர்.
அரிப்பு, சொரிசிரங்கு முத
லியவைகளுக்கு உடனடி
யான பரிசாரம். எப்பொழு
தும் கைவசம் ஒரு பாட்
டில் வைத்திருங்கள்.

○○○

இப்பொழுது புதிய
பாஸ்டேயினர் பம்பர்
பாக்கெட்டை கிடைக்கும்

With Kemp's
PRICKLY HEAT POWDER

கெம்பி & கோ., லிட்.

மருத்து கவர்சியவர்கள்

பம்பாய் - சென்னை - கல்கத்தா - கொழும்பு

P.S.B.

ஆபத்து நீங்குமா?

ஊத்தியை நகர்த்தியதில் இயந்திர நொடி எப்போதும்கூட காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

குப்பைத் தொட்டி!

மாமிட்டா தந்திரம் என்றால் அது அமெரிக்காவின் மொத்த உற்பத்தியையும் வெறுமையாக ஆக்கிவிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

மேலதிகமாகத் தனது உரிமையாக வாங்கிய பட்ட வசூல் கையாண்டு இவ் பிரதான நிர்வாகிகள் தங்களுக்குத் தமது பதவிகளை அபகரிக்கவும் அந் பணத்தையும் தங்களுக்குத் தமது சொந்தப் பணமாகப் பயன்படுத்தவும் முயற்சி செய்தனர். அத்தகைய தீவிர தகவல் கிடைக்கப் பெற்றதால் இவ் பிரதான நிர்வாகிகள் கைது.

“**ՀԱՅԻՔ ԴՆՈՒՄ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ**” ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ

யாஸ்ட்டா அம்பலம்

யாஸ்ட்டா அந்தரங்கப் பேச்சுக்களை அணுகுண்டு வேடிக்கை வேகத்துடன் யாரை யும் கேட்காமல் அமெரிக்க சர்க்கார் வல்லரசு களுக்கு இடையில் போட்டு விட்டார்கள். இதனால் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கும் அமெரிக்காவில் ஒரு கட்சியினருக்கும் மகத் தான கோபம் உண்டாகி யிருக்கிறது. அமெரிக்கத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் பிரபு ரஷ்யத் தலைவர் ஸ்டாலினிடத்தில் வர வரப் பரிவு அதிகம் செலுத்தினார் என்பதும், சர்ச்சிவி னுடைய மனப்பான்மையை அவர் அதிமய பாதாட்ட வில்லை என்பதும், ரூஸ்வெல்டின் குமாரர் தம் தகப்பனுருடைய சரித்திரமாக எழுதியிருக்கும் தூல்களிலிருந்தே வெளிப் பட்ட யாஸ்ட்டா பேச்சுக்கள் வெளியிட் டிவின்று புதிதாகத் தெரிந்த விஷயமல்ல.

எது எவ்வாறாயினும் இவ்விலாந்தியும் அமெரிக்காவிலும் பொதுத் தேர்தல்கள் சமீ பத்தில் நடக்கப் போகின்றன. அணுகுண்டு விஷயத்தைப் பற்றிப் பொதுஜனங்களுடைய ஆதரவைக் கோருவது அரசாங்கங்களுக்கு அவசியமாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதில் சர்க்கார்ப்பத்தில் ஒரு கட்சியினர் இவ்வேரு கட்சியினரைப் பலவீனப்படுத்த முயற்சி செய்வது இயலாது.

யாரையும் கேட்காமல் உற்பத்தி செய்த அணுகுண்டைக் கடக்காத ஜப்பான் பேரில் ஏறித்தது, அமெரிக்க சர்க்காரினுடைய தனிச் செயல் என்பது யிலக்தம் ஆகிறது. யாஸ்ட்டா பேச்சு அம்பலமானதிலிருந்து இதைப் பற்றி சர்தேகம் இல்லை.

ஆஸ்யப் பிரவேசம்

விஜ்ணோபாபாவே அவர்களுடன் சேன்ற ஒரு ப்ரேதக் அம்மையாரைக் கோவிலுக் குள் விடாத விஷயம் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தது. இதைப் பற்றிப் பலர் மனம் புண்படுவார்கள் என்பது உண்மை. எல்லா விதங்களிலும் மன்கேறி வரும் இக் காலத் தில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் தேச பக்தர் களின் மனத்தை வேதனை செய்யும். இந்த வேதனையின் பலனாக நாம் ஒரு சில நூடி றுக்கு வர வேண்டும். எந்தக் கோவிலுக்கும் பாருமே புறது தொடுத்ததன் செல்ல வேண்டும். புறது நடவாத பழைய கோவில் களில் புதுது கிற்பவர்களையோ மற்ற விசேஷங்களையோ பார்க்கலாம். ஆனால் புறது நடக்கும் தேவாலயங்களில் பத்தி ரிசுத்தையுடன் போதும் எவரையும் தடுக்கக் கூடாது. பத்தி ரிசுத்தையுடனாக வந்தவர்கள் உள்பே ரிசேவச்சுக் கொண்டாம் என்று விளம்பரம் மட்டும் போட்டு விட்டு, அவரவருடைய

மனசாட்சிக்கு அதை விட்டு விடலாம். இதுவே திருப்தி தரும்படியான முறை யென்று தோன்றுகிறது. வேறு மதத்தினர் கரும் பத்தி ரிசுத்தையுடன் செல்லுவ துண்டு என்பதை நிரூபித் தவையத்துக் கொள்ள வேண்டும். இக் காலத்தில் விசால மனப்பான்மை எல்லாச் சமயத்தினருக்கும் ஏற்பட்டு விட்டது.

ஜனநாயகமும் பத்திரிகைகளும்

சேன்ற வாரம் புது டில்லியிலே இந்தியா, கிழத் திசை பத்திரிகைகள் சங்கக் கூட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக் கய்நாட்டு விழா வேகு விமரிசையாக நடந்தது. அஸ்திவாரக் கய்நாட்டிய நேருஜி-சுப்போதுபெகவையில், பத்திரிகைகள், பொது மக்களின் நன்மை ஒன்றையே முக்கியமாகக் கருதித் தங்கள் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தினார்.

அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் ஜம்புது லட்சம், அறுபது லட்சம் அச்சாகும் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், பாதக நாட்டிலோ ஒரு லட்சம் பிரதிகள் கூட அச்சிடப்படும் இந்திய பாஷைப் பத்திரிகை இல்லை.

இந்திய பாஷைப் பத்திரிகைகள் இது வரையில் அதிகமாக அச்சிடப்படாததற்கு இரண்டு காரணங்களை முக்கியமாகக் கூற லாம். ஒன்று அவ்விய பாஷை பேசும் கூட்டங்களின் ஆதிக்கப், மற்றொன்று எந்த தப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் குறைந்த விதம். இந்தியாவில் அவ்வியச் ஆதிக்கப் இரிந்து சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பட்டிரு விருந்து இந்திய பாஷைப் பத்திரிகையங் களின் பதினுயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அச் சிடப்படுகின்றன. அவ்விய நாடுகளைப்போல் இந்தியாவிலும் எந்தப் படிக்கத் தெரிந்த வர்களின் தொகை என்பது, தொன்றுதூறு சக விசித மாறும்போது இந்திய பாஷைப் பத்திரிகைகள் லட்சக் கணக்கான பிரதிகள் அச்சிடும்படியாவ் நற்காலம் வரலாம்.

ஒற்றுக்காவும் யோக்கியமாகவும் கடத்து வதில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஆங்கிலைப் பத்திரிகைகளுக்குக் குறைந்தன வல்ல என் றிர பொய் எடுக்க வேண்டும்.

கோணாப்பூர் விஷயம்

தேநாசாப்பூர் மில் கிவாகத்தின் காரணமாக அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. அதாவது, சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளும் சொத்துக்களுக்கு எட்டக் கூடு கோடுப்பது சம்

பரிதமாக பார்க்கிமெண்டு செய்கும் தீர்ப்பே
மூடிவானது என்பதே இத் திருத்த மனோதா
லின் கருத்து.

தோலாப்பூர் மிகக் கூடுதலாகித் தட்டை
பட்டிகள் பருமோசமாக வட்டிது கோன்
பார்க்கன், அதன் காரணமாகச் சர்க்கார் தீர்
யிட்டுத் தாற்காலிகமாக அந்த மில்லின்
பொதுப்பை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. அப்
போது மில் தட்டைபட்டிகள், சர்க்கார்மீது
வழக்குத் தொடுத்தார்கள். சட்டத்தைப்பே
அதுசரித்த மிஸ்துக்கு ஈஷ்ட ஈடு கொடுக்க
வேண்டும் என்று கப்ரீம் கோட்டு நீதிப்பு
செய்தது. சட்டப்படி அதுசரியாக இருந்தா
தும், மில் சர்க்காரத்தின் ஊழலைப் பார்க்கும்
போது அது விபரீதமாக இருக்கிறது. இக்
காரணத்தால் திருத்த மனோதா கொண்டு
வரப் பட்டது. ஈஷ்ட ஈடு கொடுப்பது
சம்பந்தமாக பாச்சிமெண்டுக்கு முழு உரிமை
இருக்க வேண்டும் என்பதே அதன் அடிப்
பண்டமான கருத்தாகும்.

இந்த மசோதாவின் கீழ் விளக்கம் உதும் வகையில் பேரவை பேரணி கோவாப்பூர் மில் மீள்வாகத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு விளக்கும் காதமாகப் பேசினார் :

“அந்த மீய்ஸில் ஏற்கெனவே நடந்த விஷயங்களின் காரணமாக அதன் தீவிரத்திற்குச் சீக்கர் தாதிக்கமாத் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்கு வடிகாட்டுகொடுக்க வேண்டுமென்ற சாதேவர கூட வந்தது ஏற்கெனவே!”

புத்தொளி

“அப்போதா கிராமத்தில் உள்ள வயோதி
கந்தன் பித்தை எடுப்பதையே அல்லது
பட்டினி கிடப்பதையே அதுமதிக்கக்
கொண்டது என்று கிராம வாசிகள் முடிவு
செய்து கொண்டிருக்கிறார்.” —ஆர். ராஜ்

"அத்தனை வயதிலும் பிணைக்காதுக்கும்
அங்கு குடியேறி விட்டால் உடலா!" என்று
மேட்டிஸ் ஓரூர்.

"ராஜாவு இலக்குகள் வீத மட்டும் அன்று
ஒன்று வீசலாம்." — தனக்கே சொந்த

அது போதும்! சமஸ்தானம் அது அது
வாய்த் திறிப் போவதற்கு!

★

"பரீட்சை எழுதும் போது ஊக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு மாணவன் தன் காதலியின் படத்தைப் புத்தகத்தில் வைத்திருந்தான்!" —மத்தியக் கல்வித் துறை

கார்த சக்தியால் எத்தனையோ அநிசுவரங்கள்
சீதப்பிள்ளை. அதில் இதையும் ஒன்று போதும்!

இப்படியப்பட்ட சீர்திருத்தம் மத்திய தொழில் சந்தர்ப்பங்களும் இனி பிக் டாக் கிரைம்கள் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த மசோதா எச்சரிக்கை செய்கிறது.

ஆலயத்தில் தீர்மானம் கிடைவேற்றப்பட்டுப் போது. "இது எங்கள் வெறும் காதலத் தீர்மானம், கம்மா, மக்கள் என் துடைப்புத் தீர்மானம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் கம்மியிப்பால். அவர்கள் இப்பொழுது மூத்ததை வேறு பக்கம் நிரூபி எவதத்துக் கொள்வதெனும்!

கேரளத்தில் தங்கையின் ஏழை-பணக்கார
கிடைப்பே சிலவும் இப் பேரும் வித்திவாசம்
அறவே நீங்கள் பெற்று எல்லாரும் சமை
என்கிறும் காலமும் கஷ்டமும் எந்த பூதன
என்பிக்கை பயக்கிறது !

கனம் திரு. வி. வி. வி.

கேரளத் தொழிலாளர் திரு. சா. கிருஷ்ண ஸாத்தி அவர்களின் கிராமப் பஞ்சாயத்து ஆரம்பித்திருக்கும் விவரம் ஏற்கெனவே செய்துள்ள பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பார்களாம். 'கேரள மித்திரன்' ஆசிரியர் திரு. எஸ். பூனிவாஸன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை நமிய மக்களின் காதலில் இட்டிருக்கிறார். மறுமலர்ச்சித் தமிழுக்கும், தமிழ் மக்களின் கல்வாழ்வுக்கும் எத்தனாவோ ஆக வேண்டுகோள் செலுத்துமாறுத பேராசிரியர் கவி. அவர்களின் கிராமத்தைத் தொடங்கியிருக்கும் இந்த கலை காவியத்தை மிகவும் பாசாட்டுகிறோம்.

- சென்னை ராஜ்யத்தில் 1954 ஆகஸ்டு
வருகிற டிசம்பர் வரை 86 பேரை சிறை
தங்கக் கடைபெற்றனர். இதில் 54 பேரை
சிறைதங்காக்கும் காரணமே தெரிய
வில்லை." —மீட்டர்

இதைக் காரணமாக வைத்து வேலைக்குத் தம்
செல்வாக்கிற்குக் கேள்விமே என்று பயப்படுகிறீர்
உமர்!

★

“வித்பனீ வரீதய நல்ல கதையைப் பக
வுக்கு ஒப்பிட வசம். அதை நல்லபடி கதாந்
புராய் பலகாடைவதே வட்டியம்!”

—1988年9月10日

வலிக்குரிய இதை உதாரணமாகக் கூட்டு
கொள்ளுகிறேன்.

★

“ஆகதிப் பெண்களுக்கு மகனம் செய்து கொள்ளப் பண உதவி” — கச்சித்தா ரெயித்.
ஆகதிப் பிரச்சினை தீர்க்காவிடுமா?

வொழக்கை நாதம்

வேளம்

அவர்கள் அப்போது வலியுறுத்தும் வார்த்தைகள். "நானோடு மோதும் பொழுதோடு வலியுறுத்தும்" என்ற சொல்வாக்களை, அப்படித்தான் வார்த்தைகள். குழந்தை அந்தக் காலகாலம் எனக்கு இதை பாடியது.

நான் உரை வரை, அப்போது நமக்கு நில் வலியுறுத்தும் வார்த்தைகள். நானே எனக்கு இது ஆச்சரியமாகத் தான் இருந்தது.

நான் எந்த சம்பந்தம் அப்படியே அந்தக் காலம் வந்தது வீடுதான்

அப்பா. இவர்களை அழைத்திருந்த குழந்தைகளாகத்தான் எனும் பூரண திருப்பிக்குப் பார்த்திருக்கிற மூலையில் அந்த ஏற்றுக் கொள்புகள்தான்.

குழந்தைகளைத் தேடித் தான் எனக்கு, என்னென்று நினைப்பது பூரண மாதத்தில் ஏற்றி வைத்தேன். அழகுத் தெய்வம் புண்ணைச் செவ்வது போலத் தென்றும் குத்து விளக்கின் குளிரோளியில்தான் உடம்பு எப்படிப் புண்ணாகிறது!

என்னை மீதம் மிழைக்கிற, விளக்கின் மூல் விளக்கை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பாட ஆரம்பித்தேன். அந்தப் பரவல் நிலையில் என் பாட்டில் என்னென்று மறந்து போனேன்.

பாடி முடித்து, விளக்கைச் செவ்வாமல் வைத்தி உரை போட்டு விட்டு எழுந்தேன். எதிர்த் தலையில் எய்தித் தொண்டு உட்காந்திருந்தேன் அப்பா.

"உட்காந்து கொள்வீர்கள், அப்பா! வளக்கெனவே இப்படியே!" என்ற சொல்லித் தொண்டே அவரை அழைத்தேன்.

நான் தன் கிட்டித் போது..... அப்போது வளக்கின் கிட்டித் திரை பார்த்திருப்பது விளக்கோளியில் பரவத்தது. — ஏன்...!

"என்னப்பா, இது!"

"ஒன்று மிதவாய்மையே! இன்னும் எத்தனை வளக்கை நீ இப்போது இருக்க முடியும்? என் வளம் என்று ஆகி விட்டால் அப்படியும்....."

எனக்கும் ஒன்றும் சொல்லத் தென்ற விளக்கை. "என் கிட்டைப் பற்றிய கிட்டைப் அவரை. இப்படித் தடுக்கிறதே! அப்படியும்..." என் போலி அக்கோடுவ் சந்திரி சந்திரி வந்தது.

எல்லாம் எப்படி எப்படியோ சந்திரி விட்டது.

என்ன வயதிலிருந்திருக்கிற சொல்லமாக வளத்தது விட்ட என்னை, சொல்லமும் சிறப்புமற்ற சொல் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அப்போது அரை பெல்லாம், அப்படித் தருதி வளத்த வளத்த தேடி அப்பாநான் எல்லாவற்றை அழைத்திருக்கிறேன்!

கடைசியில்.....

ஒருநாள் அபரிமிதமான மிழைப்பிடம் விட்டு வந்தேன் அப்பா.

"அப்பா! அறிவுடக்காரிதான், மிழைப்பி! வளம் எப்படித் தெரியுமோ!" வளக்கின் வந்த உட்காந்த அவர் வந்ததும் வராததுமாய், தமது வேற்றப் பிரதானத்தை பெல்லாம் அனக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

"அவருக்கு இருபத்தைந்து வயதாகிறதாய், பங்காட் பங்கில் உத்தியோகமாய். அவர் வளக்கு ஐந்து ஏக்கர் அபரணம் பூரிக் நிலம் இருக்கிறதாய்.

"கையன் எப்படி வீடுதான் தெரியுமோ? ரவிவரம் பட்டத்தியை ராமர் இருக்கிறதே அந்த நில வளக்கமாய் இருக்கிறது. நீ வளக்கை

'வெள்கின் திரை' ஆசிரியர் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டுத்: "உங்கள் குழல் சொல் பாட்டியே அபரிமிதமாய் சொல்கிறது ஏன்!" என்று. ஏன், என்னோடுமே அப்படித் தான் கேட்டுக்கொள். சொல்கின்ற பாவியைத் திரைக்கு விளக்கி வந்து குளிர் காற்றுப் இருந்தால்தான் ஆச்சரியப்பட வேண்டும். அது எந்த வீடுதான் ஆச்சரியப்படுவது உட்கா! அது ஒன்று. வளக்கின் வந்து பரவல் வளத்தின் வழியே வருகிறது என்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? எந்தேன் குழந்தையில்தான் என் பிரதிபலித்தேன். ஆவியும், வாழ்க்கை உட்கா வருகிறதே வேறு உத்தியில் இருந்தது. இதே, இப்போது உட்கா சொல் போன பாட்டின் என்னப் பார்த்தும் போது பத்திரம் வேண்டியும் எந்த விடையையும் அதன் மேல் உட்காமைமாய் பூரணம் எல்லாவற்றையும் அந்த வேலுச் சிறப்பிடம் என் அப்பாநான் மூல்கள் வந்த சிறகினால்.

திரை விளக்கி வளக்கே மேலையில் என்னைப் பார்த்தும் ஒளியில் காடகத்தில் மூலக் காட்டித் தொன்றுதான் போல என்னென்றே அந்த வளக்கின் தான் எத்தனை தத்துவமாய் ஒடி வருகின்றன!

பாவகையும் சட்டையும் அணிந்த தொண்டு என்னை விட்டு நேரில்தான் அந்தப் பெரிய ஆர்மோனியப் பெட்டிக்கு எதிரே என் உட்காந்திருக்கிறேன்.

அப்பா ஆர்மோனியத்தைத் தன் பக்கமாகத் திருப்பி வைத்துக் கொண்டு வருகிற போடுகிறேன்.

"என்ன அமீதா, ஆரம்பிக்கலாமா!"

அவசியம் பார்த்து ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிற பரவல்களில் குரு-சிவனாய் பாவத்தான். அப்பா, மனம் என்று என்னை அந்த நேரத்தில் பார்த்தும் அன்னியப் பாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. அந்தனை விட்டேந்திப்பாய் பெல்லாம் அப்பா.

"தமனத்தையன் வானம் இன்னும் சரிபாடிப் பிடிபட்டியே. இன்னிக்கும் பதைய ஏட்டையே திருப்பாய்!"

வருப்பு ஆரம்பமாகி விடும்.

அப்படியும்... ஒரு மணி, இரண்டு மணி கேரமாலும் அவரை "இந்த இல்லவையே போதும்" என்று விளக்கத்தான் உட்கா. எல்லாத்தில்தான் வளக்கே வருப்பு முடிந்திருக்கும். அவர் ஏதேனும் பிரச்சனம் ஆரம்பித்திருப்பார். ரமமாக அவர் எதைப்பாவது சொல்லும் போது என் பாரில்தான் எழுந்திருக்கே அவ்வளவுதான். ஒன்று நாட்களுக்கு 'ரமனியில்களத் ஒன்றம்!' என்று மூலத் தித் தந்து விடுவார்.

ஆவியும் என் வாழ்க்கையில் இன்னும், இப்படி என் வாழ்க்கைகளுக்கு அந்த நாட்களில்தான் அந்தனை இருந்தது. அம்மா என்னைக் கண்ணி மறைக்கும் வைத்துத்தான் காப்பாற்றினான். அவ்வளவு அன்பு! நான் ஒரே குழக்கத்தை அவர்களுக்கு.

பெயர்வாய் பார்த்துது என்ன! கமக்கு இருக்கிறது ஒரே பெண். அவளுக்கு இன்னாதது என்ன!" — அப்பா மூக்க விடாமல் பேசிக்கொண்டு போனார்.

என் இள மனத்தில் இன்பக் கற்பனைகள் ஆரீரமாயிரம் எழுத்து வளர்க்கின. என்னைக் கற்றிப் பறக்கும் இதைக் கனவு கெடியின் என் மயங்கித் தான் போகின்ற.

எத்தனை இன்பக் கோட்டைகள்!
அப்பா கோரித்துச் சொன்ன விஷயங்களைத் தும் உண்மையான். அவர். என் கணவர், மனமத ரொருமாய், அழகுப் பிம்பமாய்த்தான் இருக்கார். எல்லாவிருந்தும்.....

மண வாழ்க்கை இன்பத்தின் ரேகை படித்ததற்குக் கூட எனக்குக் காட்சி வரிக் கவிக்கலை.

கலியாணம் முடிந்த சில மாதங்களுக்குப் பின் தான் என் புகக்கம் சொன்னேன். அன்று ரவியே விடுஷன் பிராட்டியாரத்தில் என்னையும் என் கணவனையும் வண்டியேற்றி விட்டுத் தான் க் முடிவாத பிரிவுத் துயரில் குழக்கதகன் போகக் கண் கலங்கி நீண்ட அம்மையையும் அப்பாவையும்

பார்த்தியாத தான் நினைத்தேன். — 'மண வாழ்க்கை என்னை இன்பத்திலிருந்து பிரித்துச் செலுத்திடுதோ!' என்று.

அது அப்படியேதான் ஆகி விட்டது.

'அன்பு' என்ற சொல்லின் பொருளை அப்பறம் தான் அகராதிமயப் பார்த்துத்தான் தெரிந்து கொண்டேன். வாழ்க்கையின் இன்பப் பகுதி எனக்கு அகத்த சொல்ல மறந்து விட்டது.

என் கணவர் ஆறுலுபாது! அழகர்! வெண்பாவிடம் பேசும்பொழுதெல்லாம் கிரித்துக் கிரித்துத் தான் பேசுவார். ஆனால் என்னைப் பார்த்ததுமே, என் குரலைக் கேட்டதுமே அவர் குணம் திடீரென மாறிவிடும். அப்பா சொன்ன ஆசையுடன் கற்றுக் கொடுத்த கல்வெட்டுச் செல்வத்தைப் புகக்கம் வந்த கூட்டுவையே மூட்டை கட்டிப் பத்திரமாகப் பூண்டு மூட்டத்தில் வைக்க நேருமென்று தான் கணவு உடக் கண்டறிக்கலை.

ஆனால்.....

எங்கள் தனிக்குடித்தனம் ஆரம்பமாகி ஒரு மாதந்தான் ஆகியிருக்கும்.

கைத்தறி

விழாகம் போல் ஒரு நாள் காலை எட்டரை மணிக்கு டி. கே. சி. அவர்களும் ராஜாஜியும் மற்ற ஈன்புடனும் இது மூன் வசிகாரை உட்கார்த்து காலைப் பவகாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். டி. கே. சி. ஒங்கொரு சமயம் திரெளயிவசித் தோளையின் அத்தரங்க தகவியைக் கண்டுத் கொள்ளுவார். அது கம்பர் விளக்கம் போலியை கவியை சமீபித்தது இருக்கும். ஆட்டுவின் விவரங்களைக் கு, எல்லாவது உண்டு, எல்லாவது அரிசி, எல்லாவது ரேயல் ஊற வேண்டும், எத்தனை கோரம் ஆட்ட வேண்டும் என்பதைவெல்லாம் ராஜாஜியும், டி. கே. சி.யும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, ஒரு சென்னைப் பத்திரிகை ஈன்பர் அவராய் அவரையாகத் தோகை, ஈரத்தம் ஊறுகாய், துணியால் எல்லாவற்றையும் தீர்த்துக் கட்டி இணையக் காலி செய்து விட்டு, "என்ன சார்! எல்லாவது தூற்றுகின்றனாக இதைத் தோகையும் இட்டியையும் ஈன் கட்டிக் செய்து கொண்டு வருகின்றீர்கள். இதில் ஏதும் 'இயற்கைமெகட்டு'மே செய்வதில்லை!" என்று, "மூன்றுட்களில் எப்படிச் செய்தார்களோ அதை உதரம், அதை உள், அதை உண்டு வேறு மாதத்திலே இல்லை, இது மூன்றேற்றத்துக்கு அகடவானமார்!" என்று கேட்டார்.

"ஈங்கக் கேட்டது ரேயல் சார்!" என்று டி. கே. சி. கிரிக்காமல், "கொஞ்சம் கூட மூளை இல்லை எம்மவர்களுக்கு! சாதம், குழம்பு, பச்சடி, துணியால், ரவை, தோகை, இட்டியை, மாட்டு வண்டி, இத்தப் பழைய சாக்துகன் எல்லாம், பதினாறேய் ஆண்டு ஆறுதும் அப்படியேதான் இருந்து வருகின்றன. இரண்டு மாதங்களுக்கு பதின் மூன்று மாதங்கள் அல்லது வண்டிக்கு மூன்றாம் மட்டைக் கட்டுவதை விட்டு வண்டிக்குப் பின்னால் கட்டி— ஒட்ட ஏற்பாடு செய்வதில்லை. என்னைக்கெனினும் சாதம் பக்குவம் செய்வதை கழக்கத் துக்குக் கொண்டு வரவில்லை. தோகையும் இட்டியையும் மூன்றோலியை கட்டமாக்கிய செய்து வருகிறார்கள். சென்னைச் சிவன் சதரம், மூக்கிரைனம், என் கோணம் என்மெல்லாம் மிட்டாய் போல் செய்து கைத்தறித் செய்து தரக் கூடாது! கைத்தறிக்காரர்கள்! இதைப்பற்றி ஈங்கக் பேப்பரில் எழுதுங்கள். வம்மூட்டை ஆரம்பித்துக்குக் கொஞ்சம் புத்தி வரும்!" என்று, எல்லாரும் கிரித்தார்கள். டி. கே. சி. யும் பத்திரிகை ஈன்பரும் மட்டும் கிரிக்கவில்லை!

மூன்றாமைய கோடு வேஷ்டி செய்யும் கைத்தறிக்காரர்களைப் பற்றி ஒரு பத்திரிகை சரிபத்தித் தபத்தியக்கார விமோசனம் ஒன்று செய்திருக்கிறது. "மூன்றேற்றமே பிழை. இத்தத் தபத்தியக்கார மாதிரியாகவே திருத்த வருகிறது. வகைக் கைக்கார குழம்புங்கள் இப்படி ஒன்றும் சீர்த்திருத்தமே செய்வாமல் தோளில் கட்டி வருகின்றார்கள். இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் என் தறிக்காரர்கள் கஷ்டப்பட்ட மாட்டார்கள்!" என்று எழுதி யிருக்கிறது. சில புராதன விஷயங்கள் இப்படித்தான் மாறுதல் துள்ளி நடந்து வரும். தமிழ் எழுத்தையும் குழத்தைக்குப் பாதுகாத்துவதையும் சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாறுதலெல்லாம் சீர்த்திருத்த மாகாது. குரங்குச் சேஷனா என்று பெயர் — பவனாற்ற வாயிரில் புத்தியைக் சேறுத்தல் பொருளைக் கொடுப்பதற்கு! தீக்கிரைவ மூன்றாம் பிடித்து இழுக்கின்றார்கள். சில கங்கனில் பின்னால் சிவன் தன்னுள்ளார்கள். ஆனால் வண்டிக்குப் பின்னால் மாடுகளைக் கட்டுவது என்பதில்லை. இதைச் செய்வதில்லை என்று மூன்றேற்றக் காரர்கள் — பாவம் — கஷ்டப்படுகிறார்கள்!

கடிவாத்திக்கு மணி வந்தது. அன்று விட்டு வேலைகளால்லாம் உட லுயிர்விடுத்தது.

மாரியார் தேழி நீலப்படியில் தனி வைத்துப் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

"அக்கா, வீணை எடுத்து வந்து கொஞ்சம் வாசிக்காமா?" என்றேன்.

"உ..." என்று பட்டும் பட்டாமலும் சொல்லி விட்டார் அவர். வேறு வேலை வெள்ளுமிக்காததால் எனக்கு என்னவோ போயிருந்தது. போது வீணைவைக் கொண்டு வந்து கொண்டு வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். இந்தக் கட்டை அமைத்த தொடாமலேயே இருந்ததால் வராமலே என்னவோ விடவில்லை வேலை இல்லை. ஆயினும் மனத்திலே அன்று மறுபடியும் ஐயத்தே தாகம் என்னைப் பாட வைத்தது. நான் என்னை மறந்துதான் பாடினேன்.

பிறந்ததற்கெல்லாம் அனாதையாக நான் எப்போது வீணையை எடுத்தே வைத்துக் கொண்டாலும் அப்பாவும் என் எதிரே வந்து உட்கார்ந்து விடுவார். இப்போது அவர் வரவில்லை. இத்தொழி... அப்பாவின் நீலப்படி என்னை எழுப்பியிருந்த பத்தியில் என் மெல் கொடுத்தது. உடம்பு புதிய விழிப்புடன் திரிந்தது. என் குரலில் எங்கேயோ பெருமையின் ஏற்பட்டது.

அப்பாவுக்குப் பிடித்தமான செத்தவர்களை வெல்லும் பாடித் தீர்த்தேன். என் மாரியார் எழுந்த உட்கார்ந்து என் பாட்டை நிரித்துக் கொண்டிருந்தான். தேரத்தின் மூட்டம் பற்றிய வீணையே எனக்கு இல்லை.

"இது என்ன விடா, அவ்வது எத்தே என்னவா?"

இருக்க குரலில் எழுந்த ஒலியைக் கேட்டு ஒரு மணிக்குப் போய் நான் பாடுவதை கிறத்தி விட்டு எழுந்தேன்.

முத்தியிலே செல்லிவிடாமல் என் வணக்கம் எதிரே நிற்கு.

அன்று வீணையை உதற போட்டு ருடி முகமில்லாமல் திரிந்துதான். அப்பாவுக்குப் பிடித்தவர்களை வெல்லும் பாட்டை வெல்லும். அப்பா இதய ஆழத்தில் எழுந்த ஆசையுடன் கிறத்தி கொடுத்த சேய் வந்ததன் என் உணர்வின் முகமில்லாமல் கிறத்தி என் ஆசை வளையுடன் செத்ததுப் பட்டி வைத்தேன். அப்பாவுக்கு இது தெரிந்ததாம்...

இந்த அனாதைக்கு நன்றாகப் பரவாயில்லைதான். ஆனால்...

நக்ப்பிடித்தவர்களை மறப்பிடு போகும் போதும் அவர் வந்தால் வந்தாலே கிறத்தித்தான். விட்டுக்குள் வந்ததும் அவர் குரல்களால்லாம் மறப்பிடு. நான் வந்த பிறகு நான் அவர் இப்படி மற விட்டாரோ என்று கிணத்தேன். என் அந்தை பாடல் வேகுனி! மனதுக்குப் பார்த்து எழுந்தவா?

"இந்தைக்கு வந்ததில்லா அம்மா, அமீதா! எப்படியும் அவன் வந்துவிட்டான் என்பதை, விட்டுவாசியடி நான்கு உட்கார் வந்தவிட்டாலே அவன் குரலாதித்தான். நான் பெற்ற வேலை!" என்று அவரே சொல்லி கொண்டான்.

"இது என்ன விதித்திர குரலோ?" என்று கிணத்தி கொண்டேன் நான்.

மாதங்கள் மடித்தன. இப்போது பண்டல் வீணையே வைத்துப் பழைய நாகிலே வேம்பின் காய்வு எப்படி பிடுக்க முடியும்? என் மனது வாழ்வின ஆரம்ப நாகின் அப்படித்தான் இருந்தது. என் போதல் இந்த வாழ்வும் எனக்குப் பழைய போய் விட்டது.

நீட்டம் வேலைக்கு ஓடின. வரும் ஒன்றும் உருவாக்கிவிட்டது.

இந்தமையின் அப்பா என்னை அழைத்துப் போவதுபற்றி வந்தவர்களை மற என் வணக்குக்குக் கடிதம் எழுதி விட்டார். பழக்க கடிதம் என்ன போயிற்று என்னுடைய எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அப்பா ஏதோ வந்திருக்கிறார். வரவேண்டும். வரவேண்டும் என்றுதான் துடிக்கிறேன். அமீதா! ஒவ்வொரு மறையும் எப்படியோ தட்டிய போய் விடுகிறது" என்று சொல்லித் திரித் திரியிதான் கடிதங்கள் வரும். அவ்வளவுதான்.

அப்பா எப்படித்தான் என்னைப் பார்க்காமல் கிறத்தாரோ? எனக்கு இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கிணத்தைக் கண்டு அழுகை அழுகையால்லாம் தான் வந்தது. என் மனத்தில் உணர்ச்சிகளை வெல்லாமல் கொட்டி அப்பாவுக்கு ஒரு மற வந்து போகும்படி கடிதம் எழுதினேன்.

அன்று மாரியார் விட்டுவிட்டு விட்டுக் கடிதம் போதே தூரத்துடன் வந்தார் என் வணக்கம், சாதாரண கட்டைவிலேயே கேட்க வேண்டாம்! சொல்லு செத்த விட்டாய்...

இரவு முழுதும் தூக்கமில்லை. ஒரே மூக்கையும் மறவதற்காக. அவர் தூக்கத்தையே எனக்குத் தூக்கமே!

மற வந்த தூரம் மூக்கில் இரவு போய் அவர் வந்த இல்லை. சற்று மட்டுமேயிருந்தது. ஆயினும், சொல்லும், சொல்லும் அவரை இன்னும் சற்றுக் கொண்டுவிட்டான்.

அன்று மாரியார் அப்பா வந்தார். வேதனை இடாமல் என் கெடுமில் இடம் புரிகாத இடம் வந்தது.

"அவருக்கு தூரம் என்று கிறத்தமில்லாமல், அமீதா!" என்று கேட்டார்.

"சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியும், அப்பா!" அப்பாவுக்கும்... என் வணக்குடன் அப்பா வந்ததால் எதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். கிறத்த அப்பாவுடன் போ எனக்குத்தான் வாய்ப்புக் கொண்டே விட்டான்.

என் வணக்கம் மூக்கில்லாமல் ஆதாரத்தையே அப்பாவுடன் என்ன வேலை? போதுப்பாடல் வாய்ப்பு பேசிக் கொண்டே இரவு மூக்கில்லாமல் வந்த உட்கார்ந்திருந்து விட்டோம். சரியான மற பிடு என்மூல் கொஞ்சமும் கிறத்திடுக்கமில்லாமல் என் வணக்கம் அன்றுதான் வந்தது கொண்டார். அதையும் அப்பாவுடன் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்ததற்காக!

இத்தனை நாளும் இல்லாத கீழ்மறி அன்று என் மனத்தில் கிறத்திடுக்கது.

மனப்பிடுகென்று அடித்தது. அப்பாவாசனமில்லாமல் கிறத்திடுக்கதுப் படுத்துக் கொண்டே விட்டார். மாரியார் கொட்டியிருந்த தாழ்வாரத்தின் எப்போதும் போல் குறட்டை விட்டுத் தூக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

கூறும் அவரும் உட்கார்ந்து படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவருக்கு உடம்பை என்னவோ செத்துக்கொண்டேன் புரண்டு புரண்டு படுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

"உடம்பை என்ன பண்ணுகிறது?" என்றேன், அவர் நில்லி போய் உட்கார்ந்து கொண்டே.

"என்ன பண்ணுகிறது? திணை வந்திருந்து, என் காணாமல் குறட்டிடுது. போகுமா?"

மெதுவாக அவர் திணைப் பிடித்தேன்.

"இப்படி செத்தார்போல ஒரு வந்தமர் தாத்தி என் மூக்குத தான் ஆனால்! உடம்பையும் கொஞ்சம் வளர்த்துக் கொண்டேன் போல!"

புதிய மகாநயலே விலகி. அவர் கோபம் எங்கே ஓடி ஒளிந்தது என்றே தெரியவில்லை.

"அயிர்த்து!" என்று அழைப்பார். நான் அவர் எதிரே போய் நிற்கேன். உன் இமைக்காத பார்த்துக் கொண்டிருப்பார் அவர்.

"என்ன வேண்டும்....!"
அவர் கண்கள் திடீரெனக் கலங்கி விடும். மூடத் திரை சொல்லொனாத கோபம் குறையும்.

"நான் கொலைகாரன் இல்லை, அயிர்த்து!" என்று திடீரெனக் கேட்பார். ஏனாமாசத் தனக்குத்தானே நகைத்துக் கொள்வார்.

இரவு தூங்குவதே கிடையாது. எப்போழுது பார்த்தாலும் மௌனச் சித்திரங்கள்! தனக்குத் தானே மறுகும் அவரது இந்த நிலை என்னும் கெட்க முடியாததாக இருந்தது.

இயற்கிறம் போல 'உடனே' என்று பங்கித்குப் போய் வரும் நேரம் தவிர, பாக்கிப் பொழுதில் வாய் கூடத்தில் தான் அடைந்து விடப்பார்.

அவர் உடம்பு இந்த ஏக்கத்தில் நாள்களுக்கு வன் மெலிந்து உருக் குவிந்தது. கட்டமைந்த அவரது உடற்பொலியை எப்படியோ அழித்து போய்விட்டது. கோய்த்துப் போன உன்மை, கோய்த்த உடல்-இயற்றிற்கும் போய் செலுக்கும் தான் என்ற உறவு! பாம்புவனத்தில் வீசும் அந்த வரறு ஆளியே பொங்கிமுதிருதலைவா! அப்படித்தான் ஆயிற்று என் நிலையும்.

"இது என்ன ஓசை அருகாக மயமாகி விட்டதே" என்றுதான் வரும் வினாப்பாக்கள்! ஆனால் என்னை அப்படித்தான் ஆகிவிட்டது. இக்கிலெவ் குல், இந்தத் தளர்ந்த நிலையில் அவர் ஏதும்வய உருக்கும் இடமில் என் வர வேண்டும்!

ஒரு நாளை! இடமில் வாய் ஓயாது அவரை வாட்டி எடுத்தது.

"டாக்டரிடம் காட்டிக் கூடாதா! இப்படியே இரத்தம்...என் கதி என்ன!"
அவர் வறட்சியாகச் சிரித்தார்.

"எங்கோக் கவிமானம் சென்று கொண்டே போக உன் கதி அந்தகதிதான் என்று தெரிந்திருக்கே, அயிர்த்து!"

மறுபின் நானே டாக்டரை வரவழைத்தேன். அவர் பண்பாட்டைப் பார்த்து "டாக்டரை ஏன் வரவழைத்தாய்!" என்று கேட்டனிலை.

டாக்டர் சொன்ன சேதிதான் எங்கோக் கதி கலங்க அடித்தது.

"இதன்மேல் ரோகம் பண்பினமாயி விட்டதம்மா! ரோம்ப ஐக்கிரகதவாக இருக்க வேண்டும்."

"கிடைகள் எப்படியும் காப்பாற்றினும், டாக்டர்!"

"பாக்கலாம் அம்மா!"—டாக்டர் போய் விட்டார். பின்னும் யாரோ சிரித்தார்கள், திரும்பினான். என் கணவர்தான் சிரித்தார்.

"அயிர்த்து! நீ அப்பாவி உனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது!"

அவர் சிரிப்பு, அவர் வாக்கு எல்லாம் உன்மை தான்! மெலை வளர்த்துவிடுவான்!

ஏகம் புதிய உருவில் அவரை ஒரு நாள் ஏப்ப மீட்டு விட்டது!—இப்போது என்னுள்ளிருந்து சிதற சிரித்தது. நான் அழுதினேன்!

அப்போது.....

நான் வாழ்ந்தேன், எங்கோ வர என் அங்கோக் வர, அவரை வந்த என் மாமிக்காக!

வயிறு வளர்க்க நான் பாடுகிறேன். நான் இதன்மேல் அழுதினேன். இரண்டும் என்வர்க்கையில்

தமிழ் அறிஞர் மறைந்தார்

தமிழ் அக்காக்குத் தோன்டுபுகித் பழம்பெரும் அறிஞர் வரலாற்று அ. சுந்தரமங்கலாபாரதியார். 1990-ம் ஆண்டு திருச்சி ஜில்லா, மூலத்தாறுக்கா, அகலரை சிராமத்தில் பிறந்த பாரதியார் பிள்ளைப் பிராயத்திலேயே தமிழ் மொழியிலும் அவ்வற்ற ஆங்கிலம் கொண்டார். கல்வியைப் படிப்பதை ஓரளவில் கிறத்திக் கொண்டு திரிசுரபுரம் மகாலிங்கனார் கொள்கை சாலை வேளேகுவர் என்றும் அருகத்தமிழ் புலவரிடம் தமிழ்க் கவித் பயின்ற. "வரலாறு" என்றும், "பாரதி" என்றும் இளமைப் பிராயத்திலேயே சிறப்புப் பெயர்கள் பெற்றார். "ஐடா வக்கலர்" என்றும் அரிய விளக்கதை எழுதிப் பெரும் புரலும் பெற்றார்.

தமிழ்த் வரலாற்றுக்கு ஏராளமாக எழுதி வெளியிட்டுத் தமிழுக்கு ஏற்றம் தந்தார்; கதைகள் கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் முதலிய எல்லாத்தகவல்களிலும் அவர் எழுதித் திறமைமிறப்பாக இடம் பெற்றது. குழந்தைகளுக்குச் செப்பமுதோண்டி உன்மைவான சிதத் தோன் டொ மதித்து, ஸ்ரீ பாரதியார், சிறுபார்க்குக்கிற அனை நாய்களின் என்ய கதையில் எழுதி வெளியிட்டார்; மகாபாரதம், தாமாவனம், வரலாற்றம், பாவையம் முதலிய மரபெரும் காவியங்களின் சாத்திரத் வடித் தெடுத்த, சிறுபார்க்குக் கூகத் முதலியல் பல சிறு நாய்களாக எழுதி வெளியிட்டார்; "பால விசேஷி" என்றும் குழந்தைப் பத்திரிகையைப் பதினாறு ஆண்டுகள் சிறப்பாக நடத்தினார்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கதை வடமொழிப் புலவர்களின் உதவியைக் கொண்டு தமிழ்த் மொழிப்பெயர்த்து வெளியிட்டார்; ஆனந்த தாமாவனம், தத்துவவாங்கித் தாமாவனம் முதலிய மொழிப்பெயர்ப்பு நாய்களும் அவரது எழுத்துத் தொண்டின் சொப்பனமாக சித்திரிந்தன.

முருகப் பெருமான் மீது மாந்த வேயம் பூண்டு, பல சித்தமிழ்த் பரிமாணங்கள் புனைந்துள்ளார்.

இப் புலவர் பெருங்கை, ஸ்ரீ பாரதியார் மார்க் 11-க் தேதி, எழுபத்தந்தாவது வயதில், பெரம்பலூர் உன்ன தமது இல்லத்தில், தமிழ்நாட்டின் மாத கமலங்கலில் கலந்து விட்டார். அவரது குமாரர் 'கவி' உதயசுந்தரிப் ஸ்ரீ தோள்கள் கிதன் (மாமாங்க) அவர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தினருக்கும் நமது அருதப்படம் உரிவது.

★

ஸோலார் ஓர்க்ஸ்

12, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

டெலிபோன் : 3649

★

எல்லாவிதமான அச்ச வேலைகளையும் - பெரியதாக இருந்தாலும் சிறியதாக இருந்தாலும் - வெகுசகாயமான விலைதரவில் பூரண நிரூபி அளிக்கும் வகையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

★

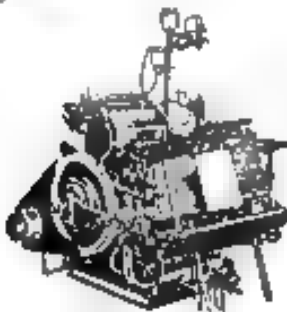
பாங்குகளுக்குத் தேவையான எண்குப்பு புத்தகங்களும் மற்ற எண்குப்பு புத்தகங்களும் தயாரித்து வையிண்டு செய்து கொடுப்பதில் விசேஷ அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள்.

★

எவ்வளவு அச்ச இயந்திர வசதிகளுடன் விசேஷ தொழில் அனுபவம் பெற்றவர்களின் நேரிடையான கவனிப்பும் இருந்து வருவதால்தான் புத்தக அச்ச வேலைகள் யாவும் மிக்க நிரூபி அளிக்கும் முறையில் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.

★

எவ்வளவு பூரணமாக உங்களுக்கு எப்போதும் கிடைக்கும்.

SOLAR WORKS

12, THAMBU CHETTY ST., MADRAS. 1

கட்டால் லாயில் அணிந்திருக்கும்பொழுது உங்கள்

வரவேற்பு மிகவும் விரும்பத்தக்கதாக அமைகிறது

[illegible]

புதுச்சேரி விழா

✧ எஸ். வி. எஸ் ✧

விெகு நாட்களாகவே எனக்குப் புதுச்சேரிக்குப் போக வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்த வந்தது. இதை வெளியீட்டாகப் 'பாடுகடைய' எழுத்து எங்கள்வு நோக்கத்து ஏமாற்றப் பார்த்திருப்பேன்! என்ருே, அந்த 'இதழ் பழக்கம் எத்தனை வளமாக!' என்ருேதான் கேள்விகள் என் னாப்பாவிடம் எழுதினேன். கையா னர் பார்த்து, வேடிக்கை பார்த்து என்று சொல்லும் நம்பிய மாட்டார்கள். புதுச்சேரிப் பரிமாற்றத்தில் உட் டாக்கிப் பாக் எப்போதாவும் வேறு விதமாகத் தானே என்னுங்களை!

ஆனால் சொந்த என்னைதான் கை ஒரு கைப் பிட்டு "நான் புதுச்சேரிக்குப் போய் பார்ப்பேன்!" என்ருேன்.

"ராஜாஜி போகிறேன், அந்த விழா எப்போது மாவோ! போய்விட்டு வந்த கைகளைத்தான் கைமாறாகச் சொல்லுங்கள்!" என்று அந்த கைகள், சொல்லும் உதாரணமாக.

எனக்கு ஓரே விஷயமாகப் போய் விட்டது. "ராஜாஜி புதுச்சேரிக்குப் போகிறேன்!" என்ற சொந்த மாதம் நான் தான் வந்திருந்தது. அதன் குள்ளாவோ புதுச்சேரி எப்போதாவோ வேடிக்கை யாகப் போய்விட்ட கைகளை உடனே மனத்திட்டு அகன்று விட்டன! இதனால் பெரி யோர்கள் அடிக்கடி பல கைகளுக்குப் போவதால் அந்த கைகள் அடையும் புதிதும் போதும். ஆம், எவ்வளவோ பெரிய கோல்களை இருக்கலாம், ஆனால் "இது பட்டப் பெற்ற கைகள்!" என்று தானே கேட்கத் தோன்றுகிறது. அப்பர், கந்தர், மாவைக்காவாசன், லாஸ் எப்போது ஆகியோரால் பாடப்பெற்ற கைகளுக்கு ஏன் மனம் அகிடு மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுக்கிறது அல்லவா! அதுபோல புதுச்சேரிக்கு ராஜாஜி விஜயம் சென் றோர் என்ற சொந்தியே புதுச்சேரிக்குப் புதுமை யும் மதிப்பும் புதிய சிறப்பும் வழங்கி விட்டது.

அன்று விழாவில் பெரியபொது ராஜாஜி பன் வகுமாறு உதிப்பினார்.

"புதுச்சேரி என்ற கைத்தாள் உடையாள் கை ஏமாற்றி ஒளித்து கொள்பவர்களும், மது பானம் போய் விடும்பிறகானும் வரும் இட மென்ற பாருக்கும் லாபம் வரும். ஆனால் அது ஒருபுறம் கேட்டே, இது எத்தனை நேரபக்தர் னுக்குப் புனிதமாகிவிட்டிருக்கிறது. மூலதன ய இடப்படி அரங்கத்தி் விருத்திகுதால் தூக்கி விட்டிருப்பார்கள், அப்படிப்பட்ட நேரத்திரோ க் குற்றம் எப்போதும் பெரும் நேரபக்தர் னுக்குப் புனிதமாக இருந்த புண்ணிய கைதலம் இதைப் புதுச்சேரி. இந்த எண்ணத்தால் என் மனத்தில் மெய்வாகிவிட்டிருக்கிறது!" என்றார்.

ஆம், பெரியோரைப் பெரியோரே உடம்பர்; ராஜாஜிக்கு, கப்பிரமணிய பாரதிபர், வ.வே.க. லாஸ், அங்கித்தி போன்ற நேர பக்த புரட்சி யாளர்கள் உயி் தப்பி வாழ்த்த கைதலம்வரை இதைப் புதுச்சேரி என்ற கைவந்தான் அப் போலுது மனத்திடுகிறது என்று சொல்லும்

ராஜாஜி புதுமை தகவல் கைதல் பார்த்திருத்.

வேண்டுமா! இந்த மகாநகர் அங்கு வாழத்த
தும், ராஜாஜியின் இந்த விஜயமும் சேர்த்து
புதுச்சேரிக்குத் தனிவாசம்தோர் புள்ளும் பெருமை
யும் சம்பாதித்துக் கொடுத்து விட்டன!

* *

ராஜாஜி ஏற்கெனவே புதுச்சேரிக்கு முப்பத்
தொகுதி ஆண்டுகளுக்கு முன் வந்திருக்கிறார்.
கப்பிரமணிய பாரதியாரின் விருத்தினாராக இருத்
திருக்கிறார். இப்பொழுது அவர் புதுச்சேரிக்கு
வருவதன் மூக்கிய காரணம், புதுச்சேரியில்
'பிரஞ்சக் கழகம்' ஒன்று பிரஞ்சு சர்க்கார்
தொடங்குவதுதான்.

சென்ற சனிக்கிழமை 19-ம் தேதி பிற்பகல்
சரிவாக இரண்டரை மணக்கு ராஜாஜி தம்மு
இல்லத்தை விட்டுப் புதுச்சேரிக்குக் காரில்
புறப்பட்டார்.

அவரோடு, கவிஞர் கிரிசீவன் திரு சோழையும்
சுரேஷும் கம் புறப்பட்டாக் கல்லூரி திரு கிண
றும் வேறொரு சாரில் புறப்பட்டோம்.

சரிவாக ஐந்தரை மணிக்குப் புதுச்சேரி போவச்
சேர்க்கிறோம். புதுச்சேரி ஊருக்குள் நுழையும்
போது தெருவின் குறுக்கே, "அநியக் கங்குலி

பயிம வகுடா!" "அருமை வாழ்வு அசாத்திய நல்லவா
வகுடா!" என்பன போன்ற பல வாழ்வுப்புத் தொர
ணங்கள் வட்டப்பட்டிருந்தன. இவற்றைப் படித்
தும்போது எனக்கு ஓர் ஆனந்தமாக இருந்தது.
ஆனால் அங்கே போனபோது என்ன வரவேற்பு!
என்ன வரவேற்பு! புதுச்சேரியில் பிரதம கமி
ஷனர் திரு வேலங்கிஸ் உட்பட சர்க்கார் மானி
கைச் சேவல் வரை எண்ணுதைய வரையவே
யெரு ஆவலுடன் எழிர் சோக்கி சின்னங்கள்,
சாரணம் என்னவென்று சிங்கச்சிறீர்கள்! ராஜாஜி
வண்டியில் வைத்துக் மறத்து விட்டுப் போன ஒரு
கையக வான் எடுத்துக் கொண்டு சென்றதுதான்!

அடுத்த மாலை, உதயபஞ்சாலை என்னுமிடத்தில்
புதுச்சேரி கால்கிரஸ் கையின் சார்பில் ஒரு
மாபெரும் பொதுக் கூட்டம் கூடப்பெற்றது.
கமர் மூப்பதிலுரியப் போர் ஆண்களும் பெண்
களுமாகக் கூடி இருந்தார்கள்.

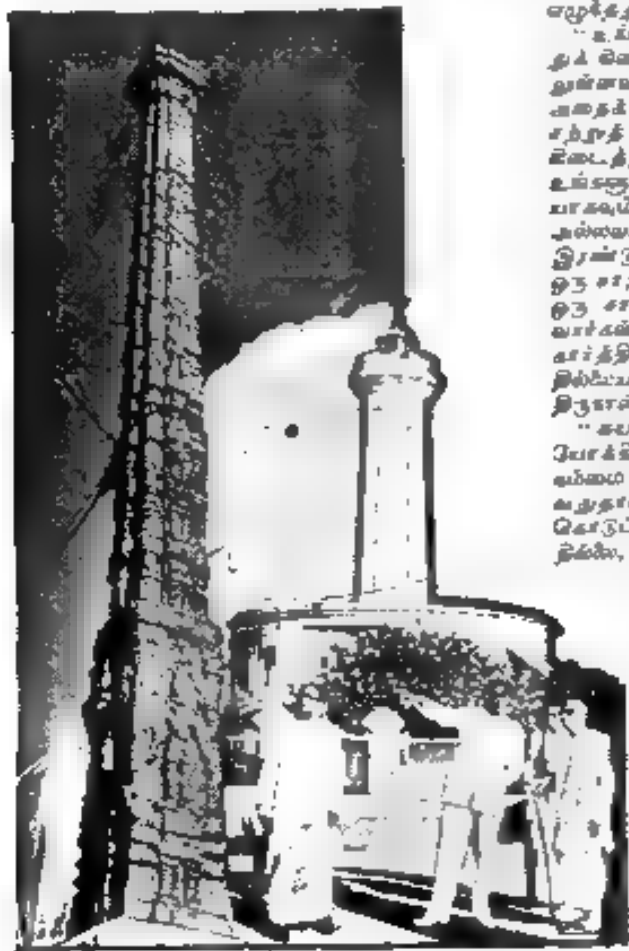
ராஜாஜி வந்தபொழுது பங்குத் தரவேண்டும் என்று
தது. பிரஞ்சு வரவேற்புரை வாசித்தனக்கூடப்
பட்டது. பல சங்கங்களின் சார்பில் ஏராளமான
மாணிகள் மகிழ்ச்சாகக் குவிந்தன.

ராஜாஜி போர் எழுந்தார். அவ்வளவுதான்!
மக்களின் உற்சாகம் கரைபுரண்டு விட்டது
என்பதை உணர்த்தும் கணகையில் ஏராளமும்
எழுந்தது. பிரஞ்சு ராஜாஜி பேசினார்:

"உங்களுக்கு கவராஜ்யம், சற்றுத் தாமதித்
துக் கிடைத்தது. பாரத நாட்டின் மற்றப் பகுதியி
லுள்ளவர்கள் கவராஜ்யம் அடைந்த போது
அதைக் கண்டு ஆனந்தப் பட்டார்கள். அதற்குச்
சற்றுத் தாமதித்து உங்களுக்குக் கதத்திரம்
கிடைத்தது. இதனால் ஒரு பெரிய செனாரியம்
உங்களுக்கு, கீங்கள் உங்களுக்கு என்று தனி
வாகவும் ஒரு கதத்திர வான் கொண்டாடலாம்
அல்லவா! கம் நாட்டில் எந்தத் திருவாளும்
இரண்டு இரண்டாக வரும். ஏனெனில், ஒரு வான்
ஒரு சாரர் கொண்டாடுவார்கள். மறுவான் வேறு
ஒரு சாரர் அதே ஏகாத்நியைக் கொண்டாடு
வார்கள். இப்படியே இரண்டு ஏகாத்நி, இரண்டு
சுத்தத்திகை, இரண்டு திருவிழை ஐயத்தி வரும்
நிலக்காய! அம்மாதிரி இரண்டு கவராஜ்யத்
திருவான் கிடைத்தது உங்களுக்கு!

"கவராஜ்ய நாட்டில் மக்கள் சந்தோஷமாக,
போக்கிலமாக வாழ வேண்டும். இதற்கு ஓர் வழி
வந்தை காணே திர்த்தி உயர்த்திக் கொள்
வதுதான். பொய் பேசுவதில்லை, வஞ்சம்
கொடுப்பதில்லை, விவராரத்தில் ஏமாற்றுவது
தில்லை, என்மெல்லாம் உறுதி செய்து கொண்டு

கூட்டு கொள்ள வேண்டும். இக் காரி
பங்கள சர்க்கார் சட்டமியற்றிச் செய்ய
முடியாது. இது உங்கள் உள்ளத்தில்
நாளுக்குக் கிணம்ப வேண்டும். இப்படி
பெல்லாம் வான் பேசுவதைக் கேட்டு
'இது என்ன வேதாந்தம் பேசுகிறீர்களே'
என்ற கீங்கள் எண்ணலாம். அன்னிய
அரசாட்சி இருந்த காலத்தில், அன்னிய
ஆட்சி கீக்குவதைப் பற்றியதாகிய
அரசியல் இருந்தது. அன்னிய ஆட்சி
கீக்கி, கம்மை காணே ஆண்டு கொள்ள
வேண்டும் என்ற கீகா ஏற்பட்ட போது,
வேதாந்த விஷயம் தான் கம்முதைய
அரசியல் விஷயம். அந்நிய ஆட்சி
நீரித்து போன பின் கவராஜ்யம் என்பது
தன்னாத்தான் ஆள்வதே ஆகும். கம்
முதைய வேதாந்தம் தான் மக்கள்
பண்டை உயர்த்தும்.

புதுச்சேரி கடற்கரையிலுள்ள சிற்பத் துண்டித்
திருவேலக் கிங் கட்டாக் வண்டிக்கிறார்.

ஈ. தியாகராஜன் கைதானதில் தீவிரத்த போதுக் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதி.

போக்டிவ் மான் மக்களாக வாழ்வழி கற்றுத்தரும். சமீபத்தில் இப் பிரதேசத்திலும் இதரதங்கள் வரும். அப்போது நூலியில் பெலரால் போட்டுக் கொட்டால் கொடுக்காதீர்கள். வய்சம் கொடுத்து போட்டுக் கொட்டால் போட்டுக் கொடுக்காதீர்கள். வய்சம் வாங்காமலிருப்பதோடு வய்சம் கொடுக்காமலும் இருக்க வேண்டும்!" என்று கூறினார்.

புதுச்சேரி மக்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையை எப்படி வருத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அறியுமா? பெற்றதில் மிக்க இருப்பி ட்டுடன் சென்றனர்.

* *

மறுபாட்டில் கூட எட்டு மணிக்கு நாய்கள் அர பணக்குச் சென்று சாஜாஜியைச் சந்தித்த போது, உட்புறம் ஒரு மகாவீஷ்ணு சிலை இருப்பதைக் கண்டோம். "இச் சிலையும், மற்றும் புதுச்சேரியில் காணப்படும் அழகிய சிற்பச் சிலைகள் பலவும் பழைய பிரஞ்சு கவர்னர்களால் செஞ்சிக்கொட்டிட யினிருந்து கொண்டு வந்து காப்பாற்றப்பட்டு வரு கின்றன!" என்று திரு செவல் சிங் கூறினார்.

சாஜாஜி "இந்த ஊரில் குப்பை சிலை உண்டல் வலா!" என்று கேட்டார்.

"கடற்களையி லிருக்கிறது. களக்குள் ஒரு மூளை கதறிப் பார்த்து விட்டு வரலாமா!" என்று கேட்டார் திரு செவல் சிங்.

நாய்கள் கடற்கரை நோக்கம் புறப்பட்டுடாம். புதுச்சேரிக்கு கடற்களையில் அழகான சிற்ப வேலைகள் செய்யப்பட்ட தூண்கள் ஆறு நிழலின் றன. ஒவ்வொன்றையும் மலர் கொண்களாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஒரு தூணின் நான்கு புறங்களில் மகா வீஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் நான்காக, யாரோ பெயர் தெரியாத ஒரு சிற்பி வேறு நேரத்தியாகச் செய்துவிட்டிருந்தார்.

சிலைமான் துறைமுகத்தோடு விளங்கிய கடற் றையிலிருந்து லும்பது கறு தூரத்தில் குப்பையின் உருவச்சிலை உயரமாக நின்றது. அதை கொஞ்சிப் பார்த்தபோது, சிலை நிறுத்தப்பட்டிருந்த பழப் பந்தப்பங்கள் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்துவிட்டன! நுடையில்லை முதலியவற்றில் செய்யப்படும்துட்பமான வேலைகளுக்கு கிணையாகத் திரு உளியைக் கொண்டு கல்லில் ஒரு சிற்பி அற்புதமான தன் சிலைத் திறனைக் காண்பித்திருந்தான்.

இப்படிப் பல சரித்திரப் புக்கம் பெற்ற கூட்டி ளைப் பார்த்துவிட்டு சாஜி பலனம் திட்டமிட்டனம். பத்து மணிக் குப்பைக்கு பண்பாட்டுச் சங்கத்தின் துவக்க விழா நடக்க இருந்தது. அந்த விழாவைக் குப்பைப்படுவதற்காகத் தயாரானோம்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்.)

கல்வி திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி.

2000/- ரூபாய் பரிசு

தமிழில் அருமையான கதைகள் பல எழுதி அறியாப் புக்கம் பெற்ற கல்வி திரு ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் நினைவாக இப்போட்டி நடத்தப்படுகிறது.

தோர்தெடுக்கும் கதைகளுக்கு, ரூபாய் இரண்டாயிரம் அடியிற் கண்டவாறு பரிசு வழங்கப்படும். போட்டியின் முடிவு தேதி 30-6-56.

முதற் பரிசு	ரூ. 500
இரண்டாம் பரிசு	ரூ. 250
மூன்றாம் பரிசு	ரூ. 125

பரிசுக் கதைகள் எப்பத்தமான திபத்தின்களும் மற்ற விவரங்களும் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்

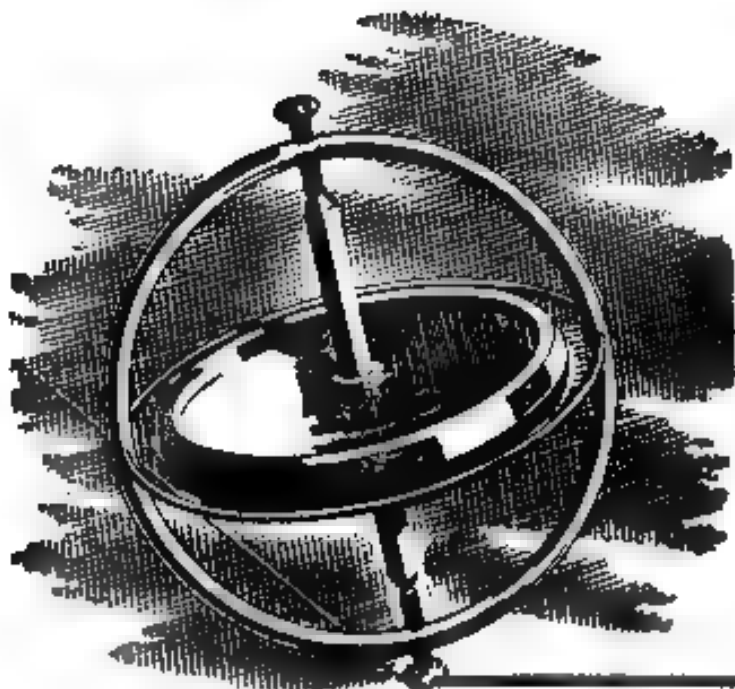

பம்பாயில் கலை விழா

***

பம்பாய் பாரதிய சங்கீத கலைக் கழகத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு விழா மார்ச்சு மாதம் 4-ல் தேதி முதல் ஆறு தினங்கள் விமரிசையாக நடைபெற்றது. பம்பாய் மத்திய ஸ்ரீ ஷாந்திலால் ஷா விழா வைத் துவக்கி வைத்தார். விழா நடந்த ஆறு தினங்களிலும், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கலைக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டது. விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த கலைஞர்கள் அரிவக்டு திரு ராமாநுஜ் சுயங்கார் குழுவினர், மதுரை திரு மணி ஐயர் குழுவினர், புதுவாங்குழை திரு மகாலிங்கம் குழுவினர், வழுதுர் திரு ராமய்யாப் பிள்ளையின் கிஷ்கய குமாரி சரோஜா முதலியவர்களையும், கலைக் கழக பிரவாகி களையும், உற்சாகம் விதைத்த ரசிக மகா சபையின் ஒரு பகுதியையும் இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள படங்களில் காணலாம். *

சமநிலை—

**மோட்டார் எண்ணெய்களில் கூட
வெகு முக்கியமான அம்சம்!**

உங்களுக்கு மோட்டார் எண்ணெய் என்ற ஒன்றை கார்பரேஷன்கள் செய்கிறது -- குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது, சுத்தம் செய்கிறது, தெய்வீகப் போகாமல் தடுக்கிறது. இந்த எண்ணெய்களில் ஏதாவது ஒன்று இருந்தால் கூட, அதைப் பெருமளவாக மிகவும் பரிசுத்தச் செய்து ஒரு எண்ணெய் தயாரிப்பவருக்குச் சுலபம். அதனால் ஒரு சிறந்த எண்ணெயின் தன்மை இம் எண்ணெய்களோடு கார்பரேஷன்கள் சமநிலைப்படுத்திச் செய்து வருகிறது. காஸ்ட்ரால் எண்ணெயில் இந்த எண்ணெய்களையும் சமநிலையில் பெருமளவு இருக்கிறது. பெருமளவு காஸ்ட்ரால் மோட்டார் எண்ணெய்கள் இதுவே எல்லா அம்சங்களும் கொண்ட ஒரு சிறந்த எண்ணெய் எனக்கொதுக்கினார்கள். இன்னொரு தரத்தில் செய்ய எண்ணெய்களில் அதிகமாக மோட்டார் எண்ணெய்கள் காஸ்ட்ரால் உபயோகிக்கிறார்கள்.

காஸ்ட்ரால் - எண்ணெய்களில் மிகச் சிறந்தது

ஸி. ஸி. வேக்பீஸ்ட் & கம்பெனி லிட்.

உங்கள் பாதுகாப்பிற்காக

நீங்கள் "'ஹாஸலைன்' ஸ்னோ" வாங்கும்பொழுது பாட்டினின் முடியின் மேல் பூனிகார்ன் டிஸைன் வரையப் பட்டுள்ள வெள்ளி நிற அலுமினியம் ஆலு காப்பூல் சரியானபடி பொருத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கவனிக்கவும். இந்த ஒரு வழியில் மட்டுமே நீங்கள் அசலான சாக்கு வாங்குவதை நிச்சயமாய் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

நீங்கள் வாங்கும்பொழுது அலுமினியம் பாயில் சரியாகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறதாவென்பதை நிர்ணயிக்கவும்.

இந்த டிஸைன் நீல நிறத்தில் மேல் புறத்திலிருக்கிறது.

“HAZELINE’ SNOW”

(TRADE MARK)

“'ஹாஸலைன்' ஸ்னோ" டிரேட் மார்க் பாரோஸ் வெல்கம் அண்ட் கம்பெனி (இந்தியா) லீட்.
தபால் பெட்டி 290, பம்பாய்.

சீவன் வழியே நெருப்
புறத்தை நோக்கியவாறே
உட்கார்ந் திருந்தான் கொட
சனா. வெளிப்புறத்தின் அமா
னுவைய அமைதியும், இருளும்
அவன் பளத் துயரையி பின்
னும் அதிகமர்க்குவது
போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது.
கண்ணீர் - அவன் கண்ணில்
திரையிட்டு சிவ்நிறுத்தது.
"கலோ! நாளைக்கு விடிந்
தால் வெள்ளைக் கிழமை!
தெரியுமோ இல்லையோ?
ஆரீலிவிருந்து நாளைக்கு மாலை
செவ்வெம் விட்டுக்கு வந்து
விடு. 'வேலை இருந்தால் பாறு
நான் போய்ச் செலுது கொள்
ளலாம்!' என்றுன் அவன்
தாயார் ராஜம்.

"அதுதான் வருகிறேன் என்று சொன்
மேனோ? எத்தனை தரம் தொண்ட தொண்ட
வென்று சொல்லுவாய்?" என்று துக்கம்
நெஞ்சையடைக்கப் பேசினான் கலோசனா.

"என்று யிருக்கிறது போ, நீ அதுவிறகு!
கலோசனம் என்னுள் இப்படிச் சன்னீர் விடுமி
பெண்ணை நான் எங்கேயும் பார்த்ததில்லை.
நம்முடைய பவிஷாக்கு இதைவிட - கல்ல
வரன் கிடைத்து விடுமாக்கும்.....!" என்று
மகனாக் கடிந்து கொண்டான் ராஜம்.

படுக்கையை விடுத்துப் படுத்துக் கண்ணை
இறுக மூடிச் கொண்டான் கலோசனா.
அவன் கண் மூன்றை மாணேஜர் கார்டாஜ
னின் அழகிய முகமே திரும்பத் திரும்ப வந்து
கொண்டிருந்தது. இந்த வரன் நிச்சயமாக
விட்டால் பாகராஜன் அவன் மறந்து விட
வேண்டியதுதானா? அவனிடம் அவனுக்கு
இருந்த அன்பையும், பாசத்தையும், பழக்க
தையும் கைவிட்டு என்று எண்ணி ஒத்தெயிட
வேண்டியதுதானா? அது எப்படி, எப்படி?
என் படிப்பாது? - அடி, அசட்டுப் பெண்ணே!
நீ இப்படி கள்ளம் உருவித் தயிர்வைப்ப
போம் பாகராஜனின் நெஞ்சமும் உண்டாவே
யினைத்துக் கண்ணினும் அல்லவா? அவனுர்
காகக் கண்ணீரைப் பெருக்க வேண்டும்?
அன்று நீ மனம் விட்டு அவனிடம் பேசிய
வார்த்தைகளுக்கு அவன் அளித்த மறுமொழி
என்பா? அதைக் கேட்ட பின்பும் அவ
னிடம் உறக்கு அன்பு!

இதயத்துள் புதுந்து குடைச்சல் உண்டாக்
கிய சிந்தனை அளித்த வேதனை தாளாமல்
படுக்கையில் புரண்டான் கலோசனா.

சீவோசனாவின் தந்தை மூர்த்தி இறந்த
மாதங்கள் பல கடந்து விட்டன. உயிருடன்
இருந்தபோது தலை சம்பாத்தியம் கிடைத்
தும், அவர் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்த
தனால் பெருங் கடனானியானார். வாங்கிய
கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கெடு தான்டி

விட்டது. கடன்காரர்கள் மேன்வினா நேறித்
தனர். பனசை மனைவியின் தாய் விட்டு நகை
களை விற்றுச் செல் கடன்காரர்களின் வாயை
அடைத்தார். அப்படிம்தான் அவருக்கு
புதுவேலாம் மீற்த்து கட்டிய மனைவிக்
குத் தாம் செய்த துரோகத்தை எண்ணி
எண்ணிக் கலங்கி, அதே துயரத்தில் ஒருநாள்
சலிதர விட்டார். இவ்வளவுக்கும் இடை
யில் மூர்த்தி ஒரு தந்தையம் செய்திருந்
தார். அதாவது தம் பெண் கலோசனாவை
எப்படியோ கை தூசிப் படிப்பு படிக்க வைத்
திகுந்தார். கருக்கெழுத்து முதலியன கூறக்
கூர் அனுமதி அளித்திருந்தார். தந்தையின்
மாணத்துக்குப் பின் தவித்து சிந்த தாய்க்
குத் தன் வேலை பார்த்துக் காய்ந்து
வதால்த் தேறுதல் உயினுள் கலோசனா.
ஆனால் தாய்க்கு மனம் கெட்கவில்லை.

மூர்த்தியின் மறைவுக்காக கூர்ந்து துக்கம்
விசாரித்து விட்டுச் சென்ற அவருடைய கண்
பர்களில் காராயணமும் ஒருவர். அவனிடம்
மூர்த்தி வாங்கின கடன் ரூபாய் மூர்த்தியு
மட்டும் அப்படியே தீர்க்கப்படாமலிருந்தது.
எவ்விதாரையும் போல் மொதுப்பனையாகத்
துக்கம் விசாரிக்க பின் அவர், "சில மணி
திகள் இப்படி வார்த்தை மூர்த்தியும் விழித்த
குதுமாரனாக இருந்து விட்டு, தமக்குப் பின்
தம் மனைவி, மக்களும் பரிதாபகரமாக நிலை
யில் சிறந்தி விட்டுச் சென்று விடுவென்றனர்.
அதையும், கொடுக்க கடனைத் திருப்பிக் தரும்
படியாகக் கழத்தில் கத்தி வைத்துக் கடன்
காரர்கள் நாளைக்குத் துர்த்து கொண்டால்,
தன் குடும்பம் எப்படிப் பரிதவிக்கும் என்
பதைக் கற்பனை செய்து உணரம் தீர்க்கா
மோசனை அளிக்களுக்கு இருந்தாகத்தானே!
மூர்த்தி என் அத்தியந்த சிடுகெந்தான்.
அவர் என்னிடம் கடன் வாங்கும்போது நான்
படித்துப் படித்துச் சொன்னேன், வயது
வந்த பெண் ஒருத்தி கல்யாணத்துக்கு

நிற்கிறேன்! அவர் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதை யாக இருந்திருக்க வேண்டாமா?" என்றார்.

அவர் பேச ஆரம்பித்தவுடனேயே கலோசனாவுக்கே உரித்தான பதப்படி, ஆத்திரம், பிடிவாதம் எல்லா குணங்களும் ஒரையடி யாக எழும்பித் தலுதாக்கிக் கொடுத்தன. தாயை விடத் தந்தையிடம் அதிகப் பற்று தல் அவளுக்கு. அவரை, 'கடக்காரர்' 'முன் யோசனை இல்லாதவர்' என்று அவர் குறிப் பிட்டது அவளுக்குப் பொறுக்கவிலி. அயல் மனிதர் என்று கூட யோசியாமல், "இதோ பாருங்கள், மாமா! தனக்கு எப்போது சாவு வரும் என்பதை எப்போத்ப்பட்ட யோசியாலும் கூட தீர்மானிக்க முடியாது. தான் அப்படியே சாக வேண்டும் என்றே, சாகப் போகிறோம் என்றே, அல்லது தனக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் வாயில் வீசுவதைத் தடுக்காதினா வேண்டும் என்றே, என் தந்தைக்கு ஒருநாளும் எண்ணம் கிடையாது. அகர் சாகும் போது என்விடம், உங்கள்

அவர் எழுந்து விடைபெற்றுக் கொள்ளும் போது கலோசனா, "இன்னும் சில நாட்களுக்குள்ளேயே அவர் கடனை நாம் தீர்த்து விடுவோம் என்று சொல்லு, அம்மா!" என்று சொல்லி விட்டுச் சரேவேன் உள்ளே சென்று விட்டான்.

நாராயணன் சென்றவுடன் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு உள்ளே வந்த ராஜம். "கலோ! வாழ்க்கையில் பெண்களுக்கு, அதுவும் கம்மமப் போல் திக்கற்றவர்களுக்கு ரொம்பப் பொறுமை வேண்டும். அந்தப் பெரியவரிடம் அப்படியா பட்டபென்று

கடன் தொகை பாக்கியாக நிற்பதையும், அதை என்னை வேலை பார்த்துச் சம்பாதித்துத் தீர்த்து விடுமபடியும் சொல்லி விட்டுத்தான் இறந்தார். அதன்படி நான் நிச்சயம் சொல்லு விடுவேன். உங்கக் கடனை அவர் தீர்க்க வில்லையே என்பதற்காக அவரை இப்படி முன் யோசனை இல்லாதவர் என்றெல்லாம் தூஷித்துப் பேசினால் என் மனசு பொறுக்க வில்லை" என்று சொல்லி விட்டுத் தந்தையின் நினைவு வந்து 'ஓ' வென்று அழுது விட்டான். ராஜம் தன் மகளின் துணிச்சல் பேச்சால் நடுங்கி அவரைப் பயத்துடன் ஒந்தாவை விழித்துப் பார்த்தாள்.

நாராயணனும் சிறிது நேரம் சிவியால் உட்கார்ந்திருந்தவர். "அடாடா! என் பேச்சை நீ தவறாக எடுத்திக் கொண்டு விட்டாய், அம்மா! உன் தந்தை என் அம்மா என்ற எண்ணத்தில் சற்று கவாநிசத்துடன் பேசினான். 'அவ்வளவுதான்' என்றார் சமாதானப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு.

பெசுவது? அவர் ஒருவேளை தன் கடனைத் திருப்பித் தர வேண்டாம் என்று கூடச் சொல்லி யிருப்பார். அத்தனை கவாநிசமாகப் பேசியவரிடம் பாம்பு போல் சிறிதே காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டாய்! காதரியமாகச் சொல்லி விட்டாயே! 'வாடியம்மா!' என்று எந்த ஆபீஸில் உனக்கு வேலை வைத்திருக்கிறது?" என்று துயரமும் கோபமும் மொங்கக் கட்டான். பெண்ணை அதுவரை அத்தனை கோபித்துக் கொண்டதே யில்லை அவள். கலோசனாவுக்கும் மெள்ள யோசித்துப் பார்த்த போதுதான் தன் தவறு புரிந்தது. ஆனால் அந்தத் தவறை ஒப்புக் கொள்ளவும் அவளுக்கு மனமில்லை.

கலோசனா தினமும் 'தேவை' புள்ளம்பரங்களைத் திரைப் பத்திரிகையில் கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தாள். ஒன்றும் அவளுக்கு ஒத்து வரவில்லை.

அன்று காலை, நாராயணன் வேலை விடாமாக ஏதோ சொல்லச் சலோசனாவை அழைப்பதாகச் சொன்னான், ஒரு வேலைக் காரப் பையன். "நீ என்று அவரிடம் அவ்வளவு அடைபியமாகப் பேசினாலும் அவ

வினாக்களைக் காட்டுங்கள்!" என்று உத்தரவுளித்தார் மாண்புமிகு:

மாணேஜர் அளவிற்கு அடுத்த அளவில்
டைப்ரைட்டருக்கு முன் உட்காரத்திருந்த
கலோசாஜாவுக்கு முகத்தில் அழையும் வியர்வை
பெய்த துடைத்துக் கொள்ளத்தான் நேரம்
சரியாக இருந்தது.

முதல் மாதச் சம்பளத் தொகையைக் கையில் பெருமையுடன் வாங்கிய போது கலோசனுவின் கையில் இருந்த அழகிய மணிப் பூட்டன் அவன் மென்மையான இதயமில் கனத்திருந்தது. மாணேஜர் நாகராஜன் மீது அவன் கொண்டு விட்ட காதல் கமைதான் இதற்குக் காரணம் என்று தனியாக ஒரு கட்டை கொல்லு லேண்டியத்தில் அவ்லயா

“அம்மா, இந்த தூற்றிடுபது ருபாய் பாதி ரூடும்பச் செலவுக்கும் பாதி காணூக்கும் என்ன சொல்கிறாய்?” என்றுள் கலோசனா பெருமையுடன். அவன் பணத்தின் நரக வணலின் இல்லம் தேடிச் சென்ற போது அவர், “மொத்தமாகச் சேர்த்தே கொடுக்க மாம். அவசரமில்லா, கேள்வி சொள்கரியமாச் செய்துகொள்” என்று விரகித்தார்.

ஒரு காரியத்தை நாம் பூர்த்தி செய்து தீர்க்க வேண்டும் என்று பிரதிக்கை செய்து கொள்ளும்போது நாம் அதற்கு எங்கிருக்கிறோம். இடைபுறங்களும் சங்கடங்களும் மக்களாய் வீழ்ந்து தடுத்தும் பொறுமையைச் சோதிப்பது வழக்கம். இரண்டாம், மூன்றாம் மாதங்களில் கலோசன மிகவும் சீரமைப்பட்டு மிச்சம் பிடித்துச் சேர்த்த தொகையை எங்கிருக்கிறோம். ஸ்கத் மூர்த்தியின் கடன் காசி, குறுவா, மூர்த்தன்யமாக நின்று வாழாடி வாங்கிக் கொண்டு விட்டார். இதன்மூலம் கலோசனவிடம் மிகவும் கஷ்டமாகப் பழகி விட்ட காரணத்தால், "கடன் தொகை தீர்த்து விட்டதோ!" என்று கேட்டபோதெல்லாம் அவருக்கு அநுகரணம் வந்து விடும் போலிருக்கிறது. அதே சமயத்திற் கூறுதலாகவும் இருக்கிறது.

தன் மன சிந்தனை இந்தனை புகிந்து
கொண்டு நடக்கும் அவர் இரு நாள்

"உங்கள் உடமை உணர்ச்சியும், பொருடும் ஆச்சரியம்தான்! இந்த மனோபாவம் உங்கள் கோரியதும் இருக்க வேண்டும்!" என்று தம் ஆழமிய வேண்டுகோள் பற்றல் மூன்று புள்ளியைப் புகுத்தாது கூறி மனோஜா மனோபாவுக்கு அடித்தார்.

தலைவராம் குமாஸ்தா பலபட்சிபுடன் வந்த
நின்றார். "இவர்களுக்கு வேலை சம்பந்தமான

வினாக்கள்: ஸ்ரீமதி, அவை அங்கத்தினர்

காஷ்மீர் - குஸும்

உருவங்கள் எண்ணிக்கையில் மூன்றுபாகமாக

7. A. அம்துஸ் ரஷீம், தஞ்சாவூர்

தேசியத் தமிழ் அகாடமி

தாஸ்தாந் பத்திரி, பௌஸாட்ஸ்ட்

நஞ்சுநாடு - மல்குபாடி

குடும்ப மருந்துகள்

குழிநகரத்திற்கு

காஸ்யம் கல்யாணி மாத்திரை **கர்ஜன்** கோஷாம்பக மாத்திரை **பாலகன்** பேதியாக மாத்திரை

சமீப கருள் நாவகம்
விநாயகன்

அமிர்கவசன்
தெய்வீக மாதம் பதினாறு

புலகாலமும்
வழிமுதலுமே
உலகநிலைபடவர்கள்

சித்திர-பங்குனி வது. சந்திர. 2-4-0 அனுப்பவும். (வி. பி. தினி) மசூர் ரீதி அனுப்ப
திருப்புகள் மசூர், சந்திர அனுப்பும், சந்திர அனுப்பும், சந்திர அனுப்பும், சந்திர அனுப்பும்

சொகுடி எழுத்துருவகம் : மதுரை, கன்னடம், 54, எந்தி தெரு, சொகுடி-1 (தேவார, கோவை, பம்பாய்)

நிமேரென்று, "உன்னை நான் காதலிக்கிறேன்!" என்று சொல்ல மாட்டாரா என்று கூடச் சாதக பட்சியாக எதிர்பார்த்தான். பெண்ணை அவன், தானே வலுவில் போய் எப்படிக்கேட்பது?

அன்று அவன் விட்டுக்குக் கோர்வுடன் துழைந்தபோது அவன் தாய் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டான். "கலோசனா! நாம் யானைப் பதறித் தவறாக, அலட்சியமாக விளக்கிறோமோ அவர்களால்தான் நமக்குப் பெரிப வாயம் சம்பவிப்பது வழக்கம். இன்று நாராயணன் மனைவியுடன் நம் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். உன்னை அவர் தம் கூட்டுப் பெண்ணுக்கிடக் கொள்ள ரோப்ப விரும்புகிறார். சி! சௌத்தி விஷயங்களில் அவருக்கு அக்கறை யில்லாமல், நம் கடன் தொகையைக் கூட நிரூபித்ததராமல் உனக்கு ஏதாவது நடை செய்து போட்டுவிடச் சொன்னார். வருகிற வெள்ளைக்கிழமை பெண்பார்க்கச் சம்பிரதாயப்படி வருகிறார்களாம்!" என்று மூச்சு விடாமல் கூறினான்.

"என்ன...?" என்று நடுக்கிட்டு விளைய கலோசனாவுக்கு இருதய ஒட்டமே நீன்று விடும் போலிருந்தது. "இதென்ன, அம்மா! என்னைக் கேட்காமல், எனக்கு விரும்புபதில்லாமல் இந்த ஏற்பாடுல்லாம் எப்படியும்மா? சேய்யல்லாம்?" என்று வேறி பிடித்தவன் போல் கூச்சலிட்டான்.

நிருதென்பேன். 'யாவுக்கு வேலை?' நியேட்டை, 'அவன் ஆட்டோமோபைக்ஸ்' ஆகிய காரணங்கள் களை அநியாசம் நிருதம். சோமகத்தரம் பின்னை அவர்களின் புத்தகி சேன, போன்றவர்களுக்கும், கிண்டி, இலுஜிவிவரின் காரணத்தின் உத்திரவோகம் பார்க்கும் சேனவன் சகி, தி.பி.சி. 11. K., திரும்ப, சித்தி முத்துமணிச் சேனது ஜனவரி மாதம் 31-ல் தேதி நிருமணம் செய்து சிறப்பாக தா.த் தேதிவது. அமைபோட்டி சேனின் திரு. உட்கண்டின் நோட்டீஸ் 1-2-53 தேதி நடத்த காரணத்தின் தகவல் பிரஸ்கிணை, தேர்மிகி பரிசையும் உலத்து கொண்டாட்கள். சூ சோமகத்தரம் பின்னை அவர்களும் அவர் மனைவியாரும் நிருமணத்ததாகும், காரணத்திற்கும் வந்திருந்ததைக் கன்குகும், தன் ஆசிரன் அதுப்பி இருந்தவர்களுக்கும் தங்கள் வந்தனத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

யாழக, பெண்ணம்மாள் - நடராஜன்!

"விரும்புமிக்லாமல் என்ன வந்துவிட்டது?" என்று அவளை மிரட்டினான் நாராயணன்.

நிமேரென்றுதான் கலோசனாவுக்கு அந்த எண்ணம் உதித்தது. பணம் கால வாய்க்காமல் தன்னை மணந்து கொள்ள விரும்புகிறார்களா என்பதனுல்தானே இந்த சம்பந்தத்துக்கு அம்மா சம்மதிக்கிறாள்! அவன் காதலித்த காரணத்தினால் அதற்குச் சம்மதித்தால்.....? சிந்தனையைச் சோகச் செலவிட்ட அவன் மறு கான் கால மானேஜரிடம் சென்று, "உங்கனிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும்!" என்று ஆரம்பித்து "எனக்கு அந்த வரலில் துணிக்கூட விரும்புமில்லை, பணம் காலின்றித் திருமணம் நடந்து விடுமே என்பதற்காக அந்த மனிதரின் புத்திரிகாமணிக்கு மாண்புடன் எனக்கு மனமில்லை" என்று விவரமாகக் கூற வேண்டும் என்று திட்டமிட்டான். அப்பொழுது "ஏன்?" என்று அவர் கேட்பார். "காரணம் உங்கள் மீது நான் கொண்டு விட்ட காதல்!" என்று பதிலளிக்க வேண்டும் என்றும் அவன் முடிவு செய்து கொண்டான்.

ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்ததற்கு நேர்மாதிரி, "இந்தக் காலத்தின் இப்பாடிப்பட்ட நல்லெண்ணம் உள்ள ஆசாமிகள் கூடவா இருக்கிறார்கள்? அட, ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! காரணம் அவர்களுக்குக் கோவியில் எட்டிக் கும்பிடுவேன்! இந்த விவாகத்துக்கு மட்டும் சம்மதித்து விட்டார்களானால் இதையிட மதித்தல்பெயும், சிம்மதிப்பும் தரும் நிரும்பம் உங்கள் வாழ்க்கையில் வேறு கிடைக்காது என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டும்!" என்று அடித்துச் சொன்னான் நாராயணன்.

எரிமலையே புரண்டு தலை மீது வீழ்ந்து விட்டாற் போலிருந்தது கலோசனாவுக்கு. பணம் கால இல்லாத ஏழைப் பெண்ணை மணக்கத் தனக்குச் சம்மதமில்லை என்பதை அவன் புடனமாகத் தெரிவித்ததாகவே அவளுக்குப் பட்டது.

விட்டுக்கு வந்த அவன் வேறு விதிகின்றி அம்மாளிடம் விவாகத்துக்கு 'உம்' கொட்டினான். இருந்தாலும் நாராயணனை வாழ்க்கைத் துணைவனாக அடையும் பாக்கியம் தனக்கில்லையே என்ற எப்பாறா அவன் மனத்தை வேதனையில் ஆழ்த்தத்தான் செய்தது.

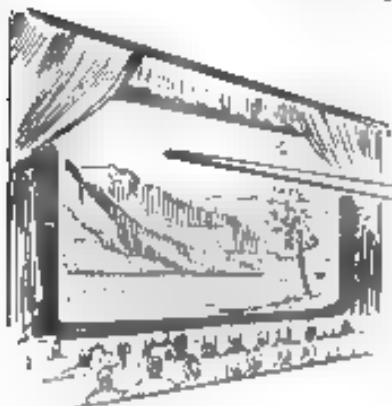
அன்று வெள்ளைக்கிழமை, மாலை ஏழரைக் கேகிரிமே விடு திரும்பி விட்ட கலோசனா மணச் சோர்வுடனேயே தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டாள்.

காரில் வந்து இறங்கி, உன்னே பிரவேசித்து உட்கார்ந்ததன் நாராயணன், அவர் மனைவி, பிள்ளை மூவரும், தலை குனிந்த வாதே வந்து, நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு கிமிர்ந்த கலோசனா, தன் கரம் பற்றப்

நெருத சீதோஷ்ண நிலைக்கும்
ஏற்றது...

போனிக்ஸ் விசிறிகள்

- நீடித்த உழைப்பு
- இணையற்ற சேவை
- சிக்கனச் செலவு

Phoenix

EWI
LTD

FANS

R.M.S. & CO., LTD.

H.O. 16, BROADWAY, MADRAS-1.

Branches
Madurai & Vijayawada

Chennai

**வாழ்க்கையில்
ஆனந்தம்**

லோத்ரா

கூர்ப்பாசய ரோக நிவாரணி

வாழ்க்கையில் ஆனந்தம் உண்டாக ஏராளமான சுக சந்தர்ப்பங்கள்
கூடுதலாக லோத்ரா உபயோகித்து இந்த நாய் ஆய்வித
கூனந்தத்தை அனுபவிப்பதற்கு.

கேஸரி குடிரம் வீம்ரிடட், மதுராஸ்-14

தமிழ்நாடு சுகாதாரம்: சீதாராம நெருதல் வீம்ரிடட், மேலக் கோடி சி.டி, மதுரை

சீமந்தநங்கரை யினிலே

பேராசிரியர் ரா.சி.சேதுப்பிள்ளை

12. திருநெல்வேலி

தேவர் தமிழ் நாடு என்னும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாடிது காதினிலே. இந் நாட்டிலே விவனரும் சிறந்தது: திருவாய் மொழி பிறந்தது. எங்காட்டவர்க்கும் இறைவனுடைய சகனை.

“தீர்க்கவும் உத்தமே தேவபாண்டி நாட்டினே அகலப் பிழை அறப்படுவே”

என்று திருவாசகம் ஓவியிட்டு அழைத்தது.

இத்தகைய தென்பாண்டி நாட்டின் தலைநகரம் செல்வியா நகரம். இந் நகரின் பழம் பெருமையைப் பாடினார் அல்லியற் கவிஞராகிய ஞானசம்பந்தர். அவர் திருநெல்வேலிக்கு எழுந்தருளிய போது தமிழ்த் தேனறல் வரவேற்றது. அப் புங்காற்றின் இனிமையை நுகர்ந்த இளம் கவிஞர் “தேவநல் வந்துவரவிய திருநெல்வேலி” என்று உள்ளம் குவிர்த்து பாடினார்.

செல்வியா நகரின் கல்லணியாகத் திகழ்வது செல்வியாப்பர் திருக்கோவிலேயாகும். அக்கோயிலைச் சுற்றி மாடவீதிகள் உண்டு. மாடம் என்னும் சொல் கோயிலைச் குறிக்கும். வஞ்சிமா நகரத்தில் திருமாய் பன்னி கோண்டிருந்த கோயில் ஆடகமாடம் என்று சிலப் பதினாறத்திலே குறிக்கப்படுகின்றது. நான்கோன்றி மாடமும், தூங்காணி மாடமும் பாடல் பெற்ற சிவாகவயங்குளாகும். செல்வியா நகரின் மாட வீதிகளைச் சுற்றி நான்கு ரத வீதிகள் என்று அமைத்துள்ளன.

செல்வியில் உள்ள சில தெருக்களின் பெயர்கள் நல்ல தமிழுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். கூழைக் கடைத்தெரு என்பது ஒரு தெருவின் பெயர். குறுவிய தெருவாய் திருத்தவால் அப்பெயர் அதற்கு அமைந்தது என்று பொது மக்கள் கருதுகின்றார்கள். உண்மையில் ‘சுத் தெருவிய’ பெயர் கூலக்கடைத்தெரு என்பதாகும். ‘கூலம்’ என்பது ஒரு பழைய தமிழ்ச் சொல். உணவாய் பொருள்களாகிய செல், பல் முதலிய பதினெட்டு வகைத் தானியங்களை விற்கும் கடை கூலக்கடை என்று முன்னுள்ளி வழங்கிற்று. மதுரையாற்புதியில் கூலக்கடை வைத்து வானிகம் செய்த புலவராகிய காத்தனார் கூல வானிகள் சாத்தனார் என்று சங்க நூல்களிலே குறிக்கப்படுகின்றார். இவரே ஐம்பெருங் தமிழ்ச் காவியங்களில் ஒன்றாகிய மணிமேகலையில் ஆசிரியர். சோழ நாட்டின்

தலைநகராகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் ‘கூலம் குவிர்த்த கூல வீதி’ ஒன்று இருந்ததென்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. கூல வீதி என்பதற்குக் கூலக்கடைத்தெரு என்றே பொருள். தமிழ் போர்தார் சிலப்பதிகார கரைவாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்வாரி, எனவே பழம் காலத்தில் பழகு தமிழில் வழங்கிய கூலக்கடைத் தெரு என்று பெயரை இன்றளவும் பாதுகாத்து வைத்திருப்பது நெல்லை மா நகரமே யாகும்.

பாண்டிய மன்னர்கள் தென்னுட்டை ஆண்ட காலத்தில் அரசாங்கத்துக்குரிய வரிப் பணத்தைக் காலத்தில் செலுத்தத் தவறிய குடிசை காவற்புரையில் அடைக்கப் பட்டார்கள். வரிப் பணத்தைக் கொடுத்துத் தீர்க்கும் வரை அவர்களை அங்கே வைத்துக் காவல் செய்வது வழக்கம். இத்தகைய காவல் புரை யொன்று செல்வியாப் பதியில் இருந்தது. காவற் புரை வீருந்த தெரு ‘காவற்புரைத் தெரு’ என்று பேர் பெற்றது. நாயக்க பள்ளரின் காரிய கர்த்தராகிய காவல வாடாநாயாப்பன் என்பவர் செல்விய நாட்டில் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் தென்திருப்பெரை பென்றுத் தனரைச் சேர்ந்த பரமவைணவர் இருவர் அக் காவற் புரையில் அடைக்கப் பட்டார்கள். அவ்விருவரும் சிறந்த தமிழறிஞர். கவிபாடும் நிறமையும் பெற்றவர் ஒரு மாதகாலம் காவற்புரையில் சிறைவீருந்த இருவரும் கவிபாடிக்காலம் கழித்தனர். ‘திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை’ என்று நம்பி, தென்திருப் பெரையில் கோயில் கொண்ட இறைவனை நினைத்து பணம் செலுத்து பாடினர்.

“தீங்கெழும் நடி சிறைநுட் தோம்பித் தொய்க்
செய்தம் பாக்குள் எதனென் னோ?
என நாள் மறையின்
எங்கும் கீழ் தமிழ்ப்பாட நும்கீழ்
சாகம்போல்
போங்குதென் பேரைப் புனிதர் கருகார்
புராதனே!”

என்று முறை வீட்டனர். நாள் தோறும் இவர்கள் காவற்புரையில் இருந்து கவிபாடும் செய்கையைக் காவலான் வாயிலாகக் கேள்வி யுற்ற வாடாநாயாப்பன் காவற்புரைக்கு வந்து அன்னார் கவிதை நிறமையை அறித்து சிறை

மீட்டி செய்தார் என்று ஒரு வரலாறு கூறுகின்றது. சிறைக் கோட்டத்தில் அவ்விருவரும் பாடிய பாடல்கள் மகர நெடுக்குழைக்காதர் பாமாலை என்று வழங்கி வருகின்றன.

குற்றவாளிகளை அடைத்து வைக்கும் வன்சிறைக் கோட்டமும் நெல்லைமா நகரில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. தண்டனை பெற்ற குற்றவாளிகளின் காலிலும் கையிலும் விலங்கீட்டு அடைத்து வைத்திருக்கும் சிறைச் சாலை 'விலங்கடி' என்று பேர் பெற்றிருந்தது. நெல்லைப்பதியில் மேலரத வீதியை அடுத்து 'விலங்கடி முடுக்கு' என்னும் பேருடைய சிறிய தெரு வொன்றுள்ளது. அதுவே பழைய சிறைக் கோட்டம் இருந்த இடம் ஆகும்.

நெல்லை மாநகரின் தீர்த்தத் துறையாகிய சிந்துபூத்துறை சாலப் பழமை வாய்ந்தது. பூத்துறை என்பதே அதன் பழம் பெயராகும். அத்துறையில் நீராடப் போகத் திருஞானசம்பந்தர் அதன் இருமருங்கும் அமைந்த செழஞ் சோரியைக் கண்ணுறிஞர். அச் சோரியைப் புகிற்று விலையாடிய மந்திகளை நோக்கி வியந்து நின்றார். அணி அணியாக மந்திகள் இளைக்குக் கிளை தாவியபோது மரசுக் கொய்புகளில் உள்ள மலர்கள் குறுங்கிச் செர்தேன் துளிக்கக் கண்டார். அக்கட்டுறையை ஓர் அழகிய பாட்டாகப் பாடினார்.

கத்தமர் தருபெயில் மந்திகள்
பாடிநா மதுத்தவனை

தீத்துபூத் துறாகமழ் தீருநெல்வேலி
ச.உத சேகரி தாமே!

என்று பூத்துறை புண்டய பேருமாளைப் புகழ்ந்து போற்றினார். அவர் வாக்கின் திறத்தால் பூத்துறை சிந்து பூத்துறையாயிற்று.

இத்தகைய சிந்து பூத்துறையில் முன்னாளில் வாழ்ந்தார் ஒரு செந்தமிழ்ச் செல்வர். அவர் காலியேற் போந்து குளரகுருபர முனிவரிடம் கல்வி கற்றவர். கற்பனைக் களஞ்சியம் என்று கற்றறிந்தோர் பாராட்டும் சிவப்பிரகாச முனிவரின் செந்தமிழ் ஆசிரியர். வெள்ளிவம்பலவாணர் என்னும் பெயருடையவர். தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளில் கிரம்பிய அறிவு வாய்ந்திருந்த இக்கவிஞர் பூவைடு சேர்த்த நானும் பணம் பெறும் என்று கருதித் தாம் இவற்றிய சில பாடல் கூறத் தெய்வப் பாடல்களின் இடையே செருகிச் சேர்த்து விட்டார் என்று சொல்லப் படுகின்றது. இவர் செருகிய பாடல்களை 'வெள்ளி பாடல்' என்று வெளியேற்றுவார் தென்னறிவுடையோர்.

நெல்லைப்பதியில் எண்ணிறும் எழுத்தினும் வல்லார் பலர் வாழ்ந்தார்கள் : பண்ணிலும் பாட்டிலும் சிந்தித்தார் பலர் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் அழகிய கொக்கநாதர். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த அவர் வாக்கிலே ஒளியுண்டு ; பாட்டிலே

கவையுண்டு. நெல்லைப் பதியில் கோயில் கொண்டருளும் கார்திமதி அம்மையைப் பிள்ளைத் தமிழ் மாலை அணிந்து போற்றினார் அக்கவிஞர். அப் பிள்ளைத் தமிழில் கவிச்சுவையும், பக்திச் சுவையும் கனிகடம் புரியக் காணலாம். பொதியவமா பதியிலே பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த பகர் தமிழ்ச் சொற்களைச் செவி குளிரக் கேட்டுக் கார்திமதியம்மை மனமகிழ்கின்றான் என்று பாடுகின்றார் கவிஞர்.

" மலையத் தமிழ்கேட்டு உவமகீழும்
வாழுவே! வருக! வருகவே!

வனாமாமி வணத்துத் தீருநெல்லை
வடவே! வருக! வருகவே!"

என்று ஆர்வமுறப் பாடிய கவிஞர் தாய்மை உள்ளத்தோடு மேலும் கூறுகின்றார். 'குழந்தாய்! நீ வராதது இருந்தால் உன் கண்ணுக்கு உமையெழுதேன்; நெத்திக்குத் திலகமிடேன்; அழகான நகை அணிவேன்; அடுத்தடுத்துக் கதை சொல்வேன்; இனிப் பாசு பாடாட்டேன்; ஒக்கலையில் வைத்துத் தேரோடும் வீதியைக் காட்டேன்; தொட்டிலில் வைத்துத் தாலாட்டேன். ஆதலால் தவறும் குழந்தாய்! கார்திமதித் தாயே! வருக! வருக!' என்று அழைக்கும் முறை சால அழகியதாகும்.

" வார திருத்தாய் இனிதானான்
வடவேல் விழிக்கு வம்பெருநெல்
மதவாள் மதக்குத் தைகமிடேன்
மனியாக் இறைத்த பணிபுனைவேன்

பேர தாத்தி நெடுபழக்கம் பேசேன்
சிறிதும் மூகம் பாரேன்
பேங்கு கவைப்பாடல் இவிறட்டேன்
பீரவ மூடல்ஓர் கலியம் வைத்துத்

தோர் நீத் வவங்கட்டேன்; செய்வ
கனியாய் மூத்தமிடேன்
தீயமுனித் தொட்டிலில் ஏந்தித்
தீருக்கை வவாச் சேரட்டேன்

தாரர் இமவாக் தடமாபீற் தவறும்
குழந்தாய் வருகவே!
சாதிப் பதவாழ் காத்தமத்த தாயே
வருக! வருகவே!"

என்று ஆதரித்து அழைக்கின்றார். இப் பிள்ளைத் தமிழ் திருநெல்வேலிக் கோவிலில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அக்காலத்தில் இருந்த அழகதாசர் முதலிய அருளுடைக் கவிஞர்கள் பிள்ளைத் தமிழின் அழகினைப் பாராட்டினார்கள். கார்திமதியின் கருணையால் சிறந்தோர் வளரும் நெல்லை மாநகரம் "நிக்கெலாம் புகழறும் திருநெல்வேலி" எனும் திருஞானசம்பந்தர் வழங்கிய வாழ்மொழியை மெய்ப்பிக்கும் பல்லாற் குறும் சிறந்து ஓங்கி விளங்குகின்றது.

கிந்த அழகான நாவல் செல்லும் வண்டியில்
மேலும் ஒருவருக்கு
 திடமிருக்கிறது

புதிய பீயட் - 1100 மோட்டர் அளப்பீறும் உறுப்பிதான்
 மட்டுமல்ல, வந்திரும் புதியது. கிராமமான ஈரவரம்
 கருடர், உச்சை திரை நுகர்ந்தது. ஐஸ் மோ. 10
 மாகப் போனான் செல்லும் வண்டி வந்திருக்கிறது.
 கிழக்கில் இரு அளப்பீறும் உறுப்பிதான் மூன்று வந்திருக்கிறது.
 மோடி, புதிய பீயட் திரை நுகர்ந்தது. மோடி
 மாதிரியே திரை நுகர்ந்தது. மோடி திரை நுகர்ந்தது.
 மோடி திரை நுகர்ந்தது. மோடி திரை நுகர்ந்தது.
 மோடி திரை நுகர்ந்தது. மோடி திரை நுகர்ந்தது.
 மோடி திரை நுகர்ந்தது. மோடி திரை நுகர்ந்தது.

முகமேந்தத்தேசம்
 தயாரிப்புகள்

தி பிரியியர்
சுடர்மென்ஸ் லி.

சுடர்மென்ஸ் லி.

பிரியட் புதிய 1100

பிரியட் 1100 - மோட்டர், கிராமம்

பிரியட் மோட்டர்:

பிரியட் மோட்டர் அளப்பீறும் உறுப்பிதான்
 - பிரியட் மோட்டர், கிராமம்
 கிராமம் மோட்டர் மோட்டர், கிராமம்

திருக்குறளம்
2-9-44

நாமக்காரம்.

இலகம் எங்குமே சந்தேகம் இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. அந்த சந்தேகத்தின் பாவமுள்ள சந்தேகம் என்றும், பாவமற்ற சந்தேகம் என்றும் இருக்கின்றன.

மேல் காட்டில் நடைபெறுகிற சந்தேகம் எல்லாம் அகசக்யம் ஜோமன் சந்தேகத்தைத் தரவில்லை. மேலான ஜோமன் சந்தேகத்தால் சந்தேகத்தை ஜோமன் சந்தேகத்திலிருந்து சொத்து மக்க உணர்ச்சி பாவம் விளைவுப்படி செய்தார்கள். அந்த சந்தேகியல் களுக்கு மேல் காட்டு முறைப்படி காம் அளவீடு வைத்தார்கள். யோனோவின் அந்த கதைகளை அடித்த ஏதோ பாடியும் விட்டார்கள். ஜோமன் பிராந்தியத்தையும் இங்கிலாந்து நாட்டையும் காட்டு போன போது காரணம் யோனோவத்தான் மீதான. ஜோமன் பாவையின் உணர்ச்சி, அகசக்யம், பத்திராதிபிய கவிபாச அம்சங்கள் எல்லாம் ஜோமன் முறியேறிய தங்கி விட்டன.

ஆங்கில காட்டின் சந்தேகம் அது காரணமாக உணர்ச்சி யின்றிப் போய் விட்டது. கேலி கத்தாகிய போய் விட்டது. காரணம் ஆசிரியருக்கு வேறு கோபம் வந்து விட்டது.

பல்கலை கடித்தார் — நல்ல நோய்த்தைப் பிடித்தார்.

Music has, for a long time past, been avowedly mad, divorced from sense and reality of things.

(இதய ஒலி - பக்கம் 171)

இப்படி யெல்லாம் கதற்குள் - ஆங்கிலேய பாது சந்தேகத்தைப் பற்றியும் சந்தேகக் கோள்களையும் பற்றியும்.

தமிழ் காட்டுக்கு வந்தவர்களும் இங்கே யும் சந்தேகத்தை இரண்டு மீதமாகப் பிரிக்க வேண்டும். பாவமான சந்தேகம், பாவமற்ற சந்தேகம் என்பதாக, தேவங்கு சந்தேகத்திலும் அப்படியேதான். தேவங்கு சந்தேகத்தில்தான் உணர்ச்சியோடும், பத்திராதிபியோடும் பாடுமோது அதுபாவசந்தேகம். நெருங்கிய யாட்டாக, உணர்ச்சி யில்லாமல் பாடுமோது சாமான்யம் என்று சொல்லி விட வேண்டியது தான். ஏதோ காதில் சங்குக்கு கனம் விடுக்கலாம்; அப்படியேதான், Tym panis என்று பேசும் இட்டழைக்கலாம்.

தேவங்குக்குச் சொன்னது தமிழருக்கும் அப்படியே பொருந்தும்.

நாம் பாடுமோது தமிழருக்கும், தேவங்குக்கும் பொறுத்தான். இருவரும் அனுபவிக்கலாம். அதில் பாஷை கலப்பில் வாததான் இருவருக்கும் பொது என்கிறோம். தேவங்குக்குமும் — சில பேராவது கேட்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால் — அவர்கள் நாம் களை அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஆங்கிலேயர் அனுபவிக்க மாட்டார்கள். ஏதோ கரங்கள் அப்படி ஏறுகின்றன. இப்படி ஏறுகின்றன என்று அறிய வாம். ஆனால் அனுபவிக்க முடியாது. அனுபவிக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லும்போது ஏதோ முதுகைத் தட்டிக் கொடுக்கிற காரியத்தான் என்று நம் மனசில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் பாடுவது எல்லாது கெண்டியை வைத்துக் கொண்டு கண்ணாடிக்குக் கொண்டு போடுவது போன்றது. நாம் காவலத்தைக் கண்டு அனுபவிக்கிறோம். விளைவு, கேலியும் அந்த காவலத்தைக் காட்டுகின்றன. அதுபோல சாரீரத்தில் காவலத்தைக் கண்டு சாகத்தில் கவத்தை அனுபவிக்கிறோம்.

ஆனால் சாந்தியைத்துக்கு வரும் பொது பாவத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். உணர்ச்சிக்கும் சாரீரி வேகம் சந்தேகத்துக்கு ரூபம் கொடுக்கிறது.

கவிதையப் பற்றி

metre forging argument

[argument - emotional reality]

என்று யிட்டன் சொன்னதை நியாயத்தில் வைத்துக் கொண்டால் சந்தேகத்தில் பாவ ரூபம் என்று ஒன்று இருக்கிற தெல்லும், அதுவே சந்தேகத்துக்கு உயிர்ப்பம் என்றும் தெரிய வரும்.

நான் சொல்லுவதெல்லாம் சந்தேகம் பாவ சந்தேகமாகவே இருக்க வேண்டும். தேவங்கு க்கான் பாவத்தை கண்டு வேண்டும் என்றும் தேவங்கு பாவையில்தான் சாந்தியைமாம்

1938-39-ல் 182 கோடி செலவும் கைத் தரத் துணி உற்பத்தியாகியது. 1949-50-ல் மேற்படி உற்பத்தி 75 கோடியாகக் குறைந்து விட்டது. அந்தத் துணியும் மில்கன்ஸ் போட்டி காரணமாக விற்பனை யாகாமல் தேங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அதன் விளைவாகவே கைத்தறி செவ்வாளர்கள் பஞ்சத்துக்கும் பட்டினிக்கும் இலக்காகி அகலிந்து திரியும்படி நேர்ந்தது. எனவே, இந்தியா முழுவதும் உள்ள பல லட்சம் கைத்தறி செவ்வாளர் களின் ஜீவனத்துக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், மில் துணி உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

—கருப்பா மீட்டி அறிக்கை.

வாரிகள். எனக்கோ, சர்க்கரைக்கும், கடலை மாவுக்கும் வித்தியாசம் தெரியும், கடலை மாலை மாத்திரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. சர்க்கரையைத் தனியாய்ச் சாப்பிடவும் முடியாது. ஆனால் லட்டு செய்து கொடுத்தாய்ச் சாப்பிட முடியும்.

பதங்களை உயர்ந்த பரவ உருவத்துக்காக—தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது என்று அனுபவிக்கிறேன். பக்தி உணர்ச்சியோடு, கிரீக் கண்ணி, சித்தர் பாடல், காலடிச் சிந்து மூதலியனைகளைப் பாடினாலும் பரவசம் அடையத்தான் செய்கிறேன். ஆனால், சங்கதி சங்கதி என்று கரங்களைக் கொண்டு கீச்சுக் கீச்சுத் தாம்பலம் விளையாடுகிறதை ரோம்ப அனுபவித்துவிட முடியாது. அதோடு அபசரமும் சகுதி இன்மையும் சேர்ந்து விட்டால் கீக் கோவா வேண்டும்? அமிர்தாலு சனத்துக்கு ஆர்டர் பண்ணவேண்டியதுதான்! கல்வி, கலை விஷயங்களில் தோல் தெளிவான உண்மை ஒன்றை வெளிவிட்டிருக்கிறார். அதாவது, பன்னிக்கூடங்களிலும், புனிவர்ஸிட்டிகளிலும் மூளையை வளர்க்கிற காரியமாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக இதயத்தை வளர்த்தால் அனலியலாதபடி கல்வி கலை எல்லாம் வளரும் என்பதாக, இதில் சந்தேகமே இல்லை, ஆனால் நம்முடைய கல்வி இலாகாவுக்கு அநில நம்பிக்கையே இல்லை. நாம் என்ன செய்வோம்?

மீட்டி அறிக்கை
அ. கோ. சிதம்பரம்

சிறுவர்கள் சித்திரப் போட்டி

பரிசு ரூபாய் 20

- சிறுவர்களுக்கு இயற்கையிலேயே சித்திரங்கள் வரைவதற்கு ஆவல் இருப்பது இயல்பல்லவா? அந்த ஆவலைத் தூண்டி அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவே இந்தச் "சிறுவர்கள் சித்திரப் போட்டி"யை ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.
- இந்தப் போட்டியில் பன்னிரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட எல்லாச் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் கலந்து கொண்டவாம்.
- தங்களுக்குத் தோன்றிய எந்த உருவத்தையும், ஏறும்பில் இருந்து ஏரோப் போன் வரை, குருவியில் இருந்து கோபுரம் வரை, எதை வேண்டுமானாலும் வரைந்து அனுப்பலாம். வரையும் படங்களுக்கு அடியில் தங்கள் பெயரையும் வயதையும் மறந்து விடாமல் குறிப்பிட வேண்டும். படங்களைக் கறுப்பு மையில் வரைந்து அனுப்ப வேண்டும்.
- பிரகாசத்துக்கு உரிய படங்கள் ஏப்ரல் 17ல், கல்வி இதழில் இருந்து ஒவ்வொரு இதழிலும் தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரிக்கப்படும்.
- ஒவ்வொரு மாதம் முடிவிலும் அந்த மாதத்தில் வெளியான மூன்று சிறந்த படங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படும். முதற் பரிசு பத்து ரூபாய். அதேதொடர்பு பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து ரூபாய்.
- படங்கள் அனுப்பும் உறையின்மீது "சிறுவர் சித்திரப் போட்டி" என்று குறிப்பிட்டு, "ஆசிரியர், கல்வி, சென்னை - 10" என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

ஹைக்கத்தரி துணிகளை வாங்குங்கள்

".....ஹைக்கத்தரி தொழிலின் தயாரிப்புக்கையே வாங்கும்படி இந்திய மக்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் அவர்களுடைய பூரண ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் இல்லாவிட்டால் ஹைக்கத்தரி தொழிலின் பிரயாசையும் அரசாங்கத்தாரின் எல்லெண்ணமும் எதிர்பார்த்த பயனை அளிக்காமற் போய்விடும்."

—ராஜேந்திர பிரசாத்.

அகில இந்திய ஹைக்கத்தரி வாரக் கொண்டாட்டங்கள், லக்ஷக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலைதரும் இந்த முக்கியமான தொழில் விஷயத்தில் நாட்டு மக்களின் கவனத்தைக் கவர்த்துள்ளன.

இந்தியாவின் ஹைக்கத்தரி நெசவாளர்கள் கடைச் சிறப்புடன் நெசவு செய்வதிலும், விதவிதமான புதிய மோஸ்தர்களை சிருஷ்டிப்பதிலும் அவர்களது பரம்பரைத் திறமைக்கு புகழ்பெற்றவர்கள். நெசவு நேர்த்தி, பூர்த்தியுமடு, மோஸ்தர் மற்றும் நீடித்த உழைப்பிற்கு இந்தியக் ஹைக்கத்தரி ஜவுளிகள் எப்பொழுதுமே தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை.

சமுதாயத்தில் ஒத்துழைப்பு நீச்சலமாகக் கிடைக்கிறதென்ற உற்சாகத்துடன் ஹைக்கத்தரி நெசவாளர்கள் வகுங்காலத்தில் அதிக சிறப்புடன் சேவை புரீவதில் முன்னேறி வருகின்றனர்.

ஒவ்வொரு உபயோகத்திற்கும் ஏற்ற

ஹைக்கத்தரி ஜவுளி துணைகள்

நீடித்துழைப்பவை • அலங்காரமானவை • தனிச்சிறப்புடையவை

— வெளியிட்டவர்கள் —

அகில இந்திய ஹைக்கத்தரி போர்டு, மத்திய விற்பனை
ஸ்தாபனம், 1/155, மயூண்டு ரோடு, சென்னை - 2.

AD-683.

Ruby General Insurance Co., Ltd.

○○○

காலஞ் சென்ற "கல்வி" ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எங்கள் கம்பெனியில் எடுத்திருந்த ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிஸிகளை அவர் காலமான தேதியிலிருந்து இருபதே நாளில் பரிசீலனை செய்து தாமதமின்றி வெகு துரிதமாக மேற்படி பாலிஸிகளுக்குச் சேர வேண்டிய சுமார் ரூ. 42,000த்தைக் கொடுத்து பட்டுவாடா செய்ததைப் பாராட்டி ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தின் கையெழுத்தும் பிரதியை அடியில் காணலாம்.

Mys 23.1.58.

My dear Rajaraman

I am very glad the Ruby General Insurance have so promptly cleared your father's insurance and have so very sparingly sent you & your sister the cheque for the amount due. It is no consolation for your bereavement but it is a great thing to be without minor worries. Yours truly
C. Rajaraman

○○○

ரூபி ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

(சேர்மன்: ஸ்ரீ பி. எம். பிரவா)

தலைமை ஆபீஸ்: "என்" பிளாக், கன்னுட் சர்சஸ், புது டில்லி நகராபிளாக், தி. எம். பி. "பேரோடி மனாஸ்", 32/33, விம்மெட்டித் தெரு, சென்னை
தகதி: "REVENUE" — த. பெ. செ. 192 — போஸ்: 2337

கிளை ஆபீஸ்கள்: கோயமுத்தூர், பெங்களூர், விஜயவாடா, கொழும்பு, சிங்கப்பூர்
மற்றும் இந்தியா முழுவதிலும் அயல் நகரங்களிலும்

இலகத்தில் துன்பம் வரும் போது ஒன்றன்மீது ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வருவதை நாம் கண்டுகூடாகக் காண்கிறோம். அதிலிருந்து தான் 'பட்டி' காலிலேயேபடும்.கொட்டகுடியே கொடும்' என்ற பழமொழியின் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். காலில் ஒரு காயம் பட்டதென்றால், அதில் மறுபடியும் இலேசாகப் பட்டால் கூடத் தாங்க முடியாமல் வலிப்பது போல நேரான நுழிறது. ஆனால் அதைத்தாங்கிக் கொள்ளாமலா இருக்கிறோம்? எத்தக்காரியம் சிகுர்ந்து விட்டால் உயிர் வாழ்வதே அராத்தியம் என்று கருதுகிறோமோ அதே காரியம் நடந்துவிட்டால் அதையும் தாங்கிக் கொள்ளத் தான் செய்கிறோம். இன்ற வன் எப்படியோ அந்தச் சக

தியை மனிதனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அது அவருடைய இருஷ்டியின் சகசியம் போல் இருக்கிறது.

ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் அப்படி ஒன்றன்மீது ஒன்றாகத் துன்பம் இடி விழுவது போல் விழுவதைப் பார்க்கும்போது, இரக்கப்படுகிறோம். அதையே எங்கேனும் கதையாக எழுதிப் படித்தால் 'இப்படிக் கூட நடக்குமா?' என்று அவரும் பிக்கைப் படுகிறோம். என் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூடச் சிலருக்கு அவரும் பிக்கை ஏற்பட்டால் அதிசயப்படுவதற்கில்லை. துன்பம் என்னை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது நான் பிறந்தவேளாயின் குற்றமோ? அல்லது விதியின் குற்றமோ? அல்லது நான் பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த பாபத்தின் விளைவோ, வேறு என்ன காரணமோ அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் அறியேன்.

அத்தியாயம் 50

துன்பம் தொடர்ந்தது

என் தந்தை, என் பேரம் அன்னைப் சொந்திருந்த புண்ணியமூர்த்தி, என் கரகவே உயிர் வாழ்ந்த அந்த உத்தமர் இறந்து போனதைப் பற்றி நான் இப்படித் தான் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அவர் மாத்திரம் இருந்திருந்தால், என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட விநோதமான விபரீதமான அனுபவங்களுக்கு இடமே இல்லாமல் பேரயிருந்திருக்கும். ரங்கதுரைசை மணந்து கொண்டு ஆனந்தமயமான வாழ்க்கை நடத்தி யிருப்பேன். ஆனால் என் வாழ்க்கைப் பாதையில் பயன் பல தடவைகள் குறுக்கிட்டு அதன் போக்கை அடியோடு மாற்றி அமைத்திருக்கிறான். அதை சினைத்தால் எனக்கு நிலம் என்றே தோன்றவில்லை. ஏதோ கனவு மாதிரிதான்

தோன்றுகிறது. ஆம்! வாழ்க்கை என் பதே ஒரு கண்ட கனவுதானே?

தந்தி வந்த அன்று என்னை யாராலும் சமாதானம் செய்யவே முடியவில்லை. ராமப் பேரமணி விட்டிருந்தபடியால், அன்றிரவு புறப்படவும் இயலவில்லை. காலைவந்தான் புறப்பட்டோம். குங்குமத்துறைக்கு வந்து சேரும் வகையில் என்ன வசத்தில் இல்லை. வழி முழுதும் கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டே இருந்தது. என் அருமைத் தந்தையை விட்டு விட்டு வந்ததற்காக என் முட்டாள்தனத்தை எம்மனவோ சபித்துக் கொண்டேன். என்னையென்னால் மன்னித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அப்பாவைப் பார்த்ததும் என்னால் பேரவே முடியவில்லை. விம்மிக்கொண்டே அருகில் சிந்தேன். "அவர் என் கையைத் தம் கையால் பிடித்துக் கொண்டு,

"இந்து! எனம்மா இப்படி அழகுறய்ய? ததரியமாக இரு. இன்னுன்னக்கு உடம்பு நன்றாகத் தேவலை" என்று சொன்னார்.

அய்யாக் குட்டியைப் பார்த்த போது, எனக்கு ஆத்திரம் வந்தது. "இவ்வளவு போசாரான பிறகு தான் தெரிவிப்பார்களா? உடம்புக்கு வந்த உடனேயே எனக்கு எழுதுவதற்கென்ன?" என்று அவரிடம் கோபமாக எரிந்து விழுந்தேன்.

அவர் சாந்தமாகப்பதில் சொன்னார். "நான் செய் திருக்க வேண்டியதுதான்,

இந்து! ஆனால் தோன்ற வில்லை. இப்போது கூட அப்பா உனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று தான் சொன்னார். ஆனால் நான் தந்தி யடித்து விட்டுப் பிறகு தான் அவரிடம் சொன்னேன். அப்படி ஒன்றுப் பிர மாதமாக முதலில் தெரிய வில்லை, இந்து."

"கொஞ்சம் தயவு செய்து விவரமாக என்ன ஆயிற்று என்று சொல்லுங்கள்!"

"இன்று சனிக்கிழமை அல்லவா? சென்று வெள்ளிக் கிழமை என்று அவர் எப்போ தும் போல் வயலுக்குப் போய்

விட்டு வந்தார். வந்த போது கானில் துணியால் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். நான் என்ன வென்று கேட்டேன். 'ஒன்றுமில்லை. வரப்பு மேல் நடந்து கொண்டிருந்த போது கால் சறுக்கி மலையில் இறங்கிற்று. அங்கே ஒரு லாட ஆணி நன்றாகக் காலில் ஏறி

மகாபலம் -

இவ்வளவு ஜூரமும்
வந்தது. உடனே நம்
முண்டை டாக்டரை
அழைத்துவந்தேன்!"

விட்டது. ஆணையை உடனே கண்ணா
சாமி எடுத்து விட்டான்" என்றார்.
நானும் காலைப் பார்த்தேன். ஒரு சிறிய
சாயந்தாய் இருந்தது. ரத்தம் கூட வர
வில்லை. அதனால் 'டிப்சர்' போட்டு
விட்டுக் கட்டிவிட்டேன். ஆனால் இரண்டு
காட்கள் கழித்துக் காலில் வீக்கமும்,

"டாக்டர் என்ன செய்தார்?"

"அவர் முதலில் அதிகமாக ஒண்டும்
இல்லை என்று கூறி மருந்து போட்டார்.
ஆனால் மறு காள் ஜூரமும் அதிகமாகி
விட்டது. வலியும் வீக்கமும் அதிகமாகி
விட்டன. பிறகு டாக்டர் ஊசி போட்
டார். அன்றும் ஜூரம் குறைவாகி வந்தது.

பிறகு ரண சிஷ்சைதான் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி விட்டார். பிறகுதான் நான் உனக்குத் தந்தி அடித்தேன். ஆனால் நீ நேற்று இங்கு இவ்வாததே நல்லதாய்ப் போயிற்று. இருத்திருந்தால் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுப் போயிருப்பாய். ரண சிஷ்சைச் செய்த போது, அவர் என்ன பொறுதலாய் இருந்தார் தெரியுமா? துனி அடித்துக் கொள்ள வில்லை. முனக்கக் கூட இல்லை. 'ஆபரேஷன்' முடிந்ததும் டாக்டரிடம், 'டாக்டர் அப்பா மொன்றும் இல்லையே?' என்று மாத்திரம் கேட்டார். என்ன பொறுதலி! இந்த மாதிரி உலகத்தில் யாறாயினும் பார்க்க முடியாது!" என்றார்.

எனக்கு நேஞ்சை அடைத்தது. அம்மா இருந்திருந்தால் எப்படி. அவரைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்திருப்பான்? 'நான் மகா பாவி. இப்படி அவர் கஷ்டப்

படும் சமயத்தில் அருகில் இல்லாமல் போனேனே. என்ன அசட்டுத்தனம்?' என்று என்னை யே சொந்து கொண்டேன்.

நான் விட்டுக் காரியங்களைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்பாக்கு குட்டி சொம்புக் கட்டிக் காசி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சமையல் கூட நன்றாகச் செய்திருந்தார். அன்றையும் கத்தமாகவே இருந்தது. பத்மநாபன் அப்பாவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். டாக்டர் ராஜ்

வந்து பார்த்து விட்டு, "கவலைக்கு இடமில்லை. சரிவாகி விட்டது. ஆனால் இன்னும் குறைந்தது மூன்று மாதம் நடமாடக் கூடாது. பூணமாக ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறி விட்டுச் சென்றார். போகும் போது பத்மநாபனிடம் டாக்டர் ராஜ் ஏதோ கூறியதைக் கவனித்தேன். அவரிடம் டாக்டர் என்ன கூறினார் என்று நான் கேட்ட போது, "உடம்பு கொஞ்சம் சரிவானதும் ஓய்வுக்குச் சென்னைக்கு அழைத்துப் போனால் நல்லது என்று சொன்னார்" என்றார்.

மூன்று நாட்கள் பத்மநாபன் எங்கள் விட்டில் இருந்தார். அப்பாவும் அவரும் அடிக்கடி ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பத்மநாபன் கடைசியில் சென்னை சென்றார். போவதற்கு மூன்

பாக என்னிடம், "உனக்கு அந்த ரீதியும் நான் வரவேண்டுமென்றாலும் ஒரு தந்தி அடித்தால் வந்து விடுகிறேன். தயக்கமே வேண்டாம். நீ என் குழந்தை மாதிரி, கலோசனா வேறு, நீ வேறு என்று நான் நினைக்கவில்லை" என்று உறிச் சென்றார். என் நெஞ்சம் நன்றி யால் நிறைந்தது.

அதன் பிறகு ஒரு வாரம் அமைதியாகச் சென்றது. என் தந்தை கலகலப்பாகப் பேசிக் கொண்டும் சிரித்துக் கொண்டும் இருந்தபடியால் அவருக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை என்றே தோன்றும் இருந்தது. என்னிடம் எப்போதும் இருந்ததைவிட இன்னும் கவிவாகவும், அன்பாகவும் இருந்தார். அய்யாக் குட்டியிடமும் மிக அன்பாக இருந்தார்.

ஒரு வாரம் சென்ற பிறகு மறுபடியும் ஜூரம் வர ஆரம்பித்தது. இரண்டு

நாளில் வீஷம் போல் ஜூரம் ஏறியது. நான் உடனே அய்யாக் குட்டியிடம் சொல்லிப் பத்மநாபனுக்குத் தந்தி யடிக் கச் செய்தேன். அவரும் சொன்னபடியே வந்து விட்டார். அவரும்கூட கும் கவலையோடு பேசிக் கொண் டிருந்தார்கள்.

அன்று அய்யாக் குட்டி மருந்து வாங்கி வரத்திருந்தபடியும் போயிருந்த போது அப்பாவும், பத்மநாபனும் வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அந்

தப் பக்கம் சென்ற போதெல்லாம் அப்பா பேச்சை நிறுத்தினார். வக்கிலும் ஏதேனும் காரியங்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். எனக்கு என்ன வேண்டி தெரியாத ஒரு பயம் உன் னத்தை அரித்தது. அப்பாவுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்காக நான் அந்த அறைக்குச் சென்றபோது, அப்பா ஏதோ ஒரு காதெத்தில் கையெழுத்துப் போட்டு அதைப் பத்மநாபனிடம் கொடுத்ததைப் பார்த்தேன். மறுநாள் யாரோ இரண்டு மூன்று பேர் வந்து அப்பாவுடனும், பத்மநாபனுடனும் பேசி விட்டுப் போனார்கள். பத்மநாபன் மறுபடியும் சென்னைக்குப் போய் விட்டார்.

இந்த அடிக்கள மெல்லாம் ஒருவாறு ஆனபிறகு அப்பாவிடம் நான் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தபோது, "அப்பா! பத்ம

நாபரிடம் ஏதோ எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன்! என்ன எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன்?" என்று கேட்டேன்.

அவர் சற்று நேரம் பேசாமல் இருந்தார். அவருடைய மூகம் மிகவும் தெளிவாக இருந்தது. நண்கள் பிரகாசமாக இருந்தன. ஆனால் உடல் மிகவும் மெலிந்து போயிருந்தது. அன்புடன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டே, "இத்துக் கண்ணா! உன்ரிடம் சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம். ஆனால் எப்படிச் சொல்லு என்று தெரியவில்லை. நீ சிறு குழந்தை. உனக்குக் கவலையாக இருந்தால் என்ன செய்வது என்றுதான் யோசித்தேன்" என்றார்.

"நான் கவலைப் படவில்லை. சொல்லுங்கள், அம்மா."

"சொல்லுகிறேன். அம்மா. ஆனால் நீ தைரியமாகக் கேட்க வேண்டும். நான் இரிமேல் அதிக நாட்கள் இருக்க மாட்டேனென்று தோன்றுகிறது" என்று சொல்லிச் சற்று நிறுத்தினார்.

"அப்பா! அப்பாச் சொல்லாதீர்கள்" என்று கதற வேண்டுமென்று தோன்றியது. உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு பேசாமலிருந்தேன். என் தந்தை சற்றுப் பிரயாசையுடன் தொடர்ந்து கூறினார்.

"இத்துமறி! இதுவரையில் நீ குழந்தையாக இருந்து விட்டாய். இரிமேல் நீ உலகம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். எனக்கு ஏதாவது பேர்ந்து விட்டால் உன் கதி என்ன ஆகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது எனக்கு ரோம்பக் கவலையாக இருக்கிறது. நீ ரோம்பப் பொறுமையாகவும், புத்தியாலித்தனத்தோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அம்மா. நான் சொல்வதைக் கேட்டு அதன்படி நடப்பாரா?"

"கிட்டாயம் கேட்பேன், அப்பா."

"எங்கேய் பத்மநாபன் தங்கமான பனித் சென்று எனக்குப் படுகிறது. அவரிடம் நான் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினேன். சொக்கையா விஷயத்தையும், தந்தை பிள்ளையார் விஷயத்தையும் பற்றிக் கூடச் சொல்லி, அதனால் ஏதேனும் கேடுதல் வருமா?" என்று கேட்டேன்.

அதைப் பற்றிக் கவலையே இல்லை என்று கூறினார். ஆகவே நீ அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். என்னுடைய கடன் முதலிய ஏற்றை யெல்லாம் தீர்த்து விட்டேன். ஒன்றும் பாக்கி இல்லை. சொக்கமாக ஆறுயிரம் ரூபாய் உன் பேசில் எழுதி வைத்திருக்கிறேன்.

உன் தந்தை காலிவங்கம் கொடுத்த மூவாயிரம் ரூபாயும், என்னுடைய மூவாயிரம் ரூபாயும் அதில் இருக்கிறது. அந்த உயிலும் பத்மநாபரிடம் தான் இருக்கிறது. நீ இன்னும் மேலு ராகாத படியால் உனக்கு காரியானு கப் பத்மநாபரிடம் நியமித் திருக்கிறேன். திடீரென்று எனக்கு ஏதேனும் பேர்ந்து விட்டால் உனக்கு வயது வரும் வரை உன்னை யாரேனும் பாதுகாக்க வேண்டு மல்லவா? ரங்கசுரையின் சமாசாரம் தான் தெரியவில்லை. அவர் மாற்றிரம் இங்கு இருக்கிருந்தால் நான் சிறிதும் கவலைப்படலே மாட்டேன். எல்லாம் இறைவனின் சோதனை" என்றார். அவருக்கு முச்சு வாங்கிற்று.

அதுவரை பல்லாக் கடித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அதற்குமேல் பொறுக்க முடியவில்லை. "உங்களை விட்டு எப்படி அப்பா இருப்பேன்?" என்று கதறி அழுது விட்டேன்.

"இத்துக் கண்ணா! இப்போது தானே தைரியமாக இருக்கிறேன் என்று நீ சொன்னாய். கொஞ்சம் கண்டித்துடைத்துக் கொண்டு என்னைப் பார்த்து முழு வதைதான் கேட்டுக் கொள், அம்மா."

நான் கண்டித்துடைத்துக் கொண்டு நிரிந்தேன். அப்பா மெதுவாக எழுந்து உட்கார்ந்தார். என் தலையைத் தொட்டு ஆசீர்வதித்தார்.

"இத்துக் கண்ணா! நீ சகல சௌபாக்கியங்களுடன் வாழ வேண்டும் என்று இறைவனை எப்போதும் பிரார்த்தித்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால் உலகில் நாம் பிரார்த்திப்பதெல்லாம் நடப்பதில்லை. ஏதோ ஒரு சக்தி நம்மை யெல்லாம் ஆட்கொண்டிருக்கிறது. அதன்படி நாம் ஆடி வருகிறோம். இதை உணராமல் துன்பப் படுகிறோம். ஆனந்தப் படுகிறோம். ஆகவே எது வந்தாலும் நீ கவங்காத உன்னத்துடன் தைரியமாக இருக்க வேண்டும். இருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார் என் அருமைத் தந்தை.

"கிட்டாயம் கவங்காமல் இருக்கிறேன், அப்பா!" என்றேன்.

ஆகா! அவருடைய அந்த மோழிகள் எனக்கு எத்தனை தடவை பாதுகாப்பாக இருந்திருக்கின்றன, தெரியுமா? சீதா தேவியைச் சுற்றி லக்ஷ்மணன் அம்பினால் கொடு போட்டு இதைத் தாண்டி வர வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டாராம். அதைப் போல் அவருடைய வார்த்தைகள் எனக்குப் பல தடவை பக்க பலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. வாழ்வையும் தாழ்வையும் ஒன்றாக எண்ணும் மனோபாவத்தைத் தந்திருக்கின்றன. இருளடைந்த உள்ளத்தில் விளக்காகத் திகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன.

"இன்னொன்று, இந்த, உன்னிடம் சொல்லவே தயக்கமாக இருக்கிறது. நான் சொல்வது சியாயமில்லை என்று தெரியும். இருந்தாலும் என் கடமையாக நினைத்துச் சொல்லி விடுகிறேன். பிறகு சசன் திருவுள்ளப்படி நடக்கட்டும்."

"சொல்லுங்கள், அப்பா!"

"உனக்கு இவ்வளவு சொன்னேனே தவிர, என் உள்ளத்தில் ஒரே ஒரு கவலை பாக்கியிருக்கிறது. உனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்காமல் போகிறேனே, அது தான் வறுத்ததமாக இருக்கிறது. என்ன தான் பத்மநாபனை காட்டியானை சியமித்த போதிலும், உன்னைக் கல்யாணம் செய்து புருஷனிடத்தில் ஒப்புவித்திருந்தால் மனம் சிறைந்து போயிருக்கும்" என்று சொல்லி நிறுத்தினார்.

"அவர் இங்கு இருக்கக் கூடாதா? அப்பாவின் குறை தீர்த்து விடுமே" என்று ஏங்கியது என் நெஞ்சம்.

என் தந்தை தொடர்ந்து, "இந்தமதி ரங்கதுரையைப் பற்றித் தகவலை இல்லை. என்ன ஆகுமோ? அவர் மனம் எப்படி மாறியிருக்கிறதோ, நமக்குத் தெரியாது. அவர் திரும்பக் குறைந்தது இன்னும் ஒரு வருஷம் ஆகும். அப்படி வந்தாலும் உன்னைத் தேடி மணந்து கொள்வார் என்பது என்ன நிச்சயம்? உனக்குச் சமமதமானால் சொல்லு. அப்பாக்குட்டி என்னிடம் உன்னை மணந்து கொள்வதாகக் கூறுகிறான்" என்றார்.

நான் சடாரென்று எழுந்து நின்றேன். "அப்பா நீங்கள் கூடவா என்னைப்

பிரிந்து கொள்ளவில்லை? மணந்துகொண்டால் அவரைத்தான் மணந்து கொள்வேன்; இல்லாவிட்டால் என்ன வந்தாலும் நான் கன்னியாகவே காலங் கழித்து விடுவேன். அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். ஒருநாளும் இன்னொருவரை என்னால் மணந்து கொள்ள முடியாது. இது நிச்சயம்" என்று மிகுந்த ஆவேசத்துடன் கூறினேன்.

என் அருமைத் தந்தை புன்னகை புடன், "இந்த! உன் தைரியத்தைக் கண்டு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த உலகம் ரோம்பப் பொல்லாத உலகம். மிராதகர்கள் சிறைந்த உலகம். பெண்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் வாழ்க்கை நடத்துவது முடியாத காரியம். உன் தைரியமும், கடவுள் அருளும் சேர்ந்து உன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்றார். உணர்ச்சி மிகுதியால் அவருக்குக் கண்ணீர் பெருகிற்று.

அதன் பிறகு என் தந்தை மூன்று நாட்கள் தான் இருந்தார். ஒரு அசாதாரணமான தைரியம் என்னை வந்து அடைந்தது. நான் சிறிது கூடக் கலங்கவில்லை, அழவும் இல்லை. கண்களில் கண்ணீரே வற்றிப் போயிற்று. நான்காம் நாள் காலை அவர் ஆவி பிரிந்தபோது வாகும் அருகில் இல்லை.

"இந்தக் கண்ணு! காப்பி கொஞ்சம் தருகிறாயா?" என்று விடியற காலை யில் கேட்டார். நான் உன்னை சென்று காப்பி போட்டு எடுத்துக் கொண்டு வந்து, "அப்பா!" என்று கூப்பிட்டேன். கண்கள் மூடி யிருந்தன. அருகில் வந்து தொட்டுப் பார்த்தேன். என்னமோ திக் கென்றது. அய்யாக் குட்டியைக் கூப்பிட்டேன். டாக்டர் வந்து ஆவி பிரிந்து விட்ட தென்று கூறினார். அய்யாக் குட்டி கதறி அழுதார். நான் அவரை அழ வேண்டாமென்று ஐரகட காட்டி விட்டு டாக்டரிடம், "லக்கில் பத்மநாபனுக்குத் தந்தி கொடுத்து விடுங்கள்" என்று சொன்னேன். ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட வரவில்லை. நெஞ்சு கல்லாகிவிட்டதுபோன்ற ஒரு உணர்ச்சிதான் ஏற்பட்டது.

அத்தியாயம் 51

வாழ்க்கையில் திருப்பம்

61ன் அருமைத் தந்தையைப் பிரிந்து என்னால் இருக்கவே முடியாது என்று நான் எண்ணியதுண்டு. 'அப்பாவுக்கு ஏதாவது நேர்ந்து விட்டால்?' என்று

எண்ணினால் எனக்குத் திடீராக இருக்கும். ஆனால் அவர் உண்மையிலேயே இறந்த பிறகு நான் எப்படி இருந்தேன் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் ஆச்சரிய

மாக இருக்கிறது. நான் சிறியும் கலங்கவேயில்லை. அவருடைய தமக்கையார் களும், மற்றும் சில உறுதினர்களும் வந்து நான் ஒழுங்காக வைத்திருந்த விட்டை நாசம் செய்தார்கள். எனக்கு யாருடனும் பேசவே பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் அழுவதைப் பார்த்த போது எனக்குச் சிரிப்பாக இருந்தது. ஒருவருக்கும் உண்மையான அன்பு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவது நாளே பெரிய தமக்கையார் அப்பாக்குட்டியிடம், "மந்திர மூர்த்தி என்ன ஏற்பாடு செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறான்? ஏதாவது சரியாகச் செய்தானா?" என்று கேட்டாராம். "உங்களுக்கு ஒன்றும் எழுதி வைத்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றாராம் அப்பாக்குட்டி. இதை அவர் என் னிடம் கூறியபோது நான் வியப்படைய வில்லை. அவர்களைப் பற்றி நான் மூன்பே நன்றாக அறிந்து கொண்டிருந்தேன்.

சிறிய தமக்கையார், "மூன்னுடியே உடம்பு சரியில்லை என்று தெரிவித்திருந் தால் நாங்கள் வந்து விடுவோமே. எங்க றுக்கு ஏதாவது கொடுத்து விடப்போகி ருமோ என்று பயந்து கொண்டு எழுத வில்லை போலிருக்கிறது. அவன் ரொம்ப பக் கெட்டிக்காரி. ஊர் பேர் தெரியாத வனுடைய பெண்ணுக்கு வந்த அநிர்ஷ்டத்தைப் பார்" என்று என்னைப்பற் றிக் கேவலமாகப் பேசினாராம். இதற் கும் நான் கவலைப்படவில்லை. அப்பா இருந்தபோது எப்படி பெல்லாம் பரி வாகப் பேசினார்கள்? அவர் இல்லை யென்றவுடன் என் பெற்றோரைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசினார்கள். என் அன்னை சந்திரமணியைத் துற்றினார்கள். "ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டாளா பாத்தியா? தலக்குப் பிறந்ததானால் இப்படி இருக்குமா?" என்று நான் என் தந்தையிடம் வைத்திருந்த அன்பை என் கண்ணீரால் மதிப்பிட்டு டார்கள். ஆனால் நான் எதையும் விடியம் செய்யவே வில்லை. "என்ன செய்வது? எங்கே போவது?" என்று யோசித்து யோசித்து மூளைவைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேன்.

கல்ல வெளியாக ஒரு வாரம் ஆனதும் சுலோசன வந்து என்னை இந்தத் தொல்லைகளிலிருந்து காப்பாற்றினான். யாருக்கும் அவனைப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவனிடம் ரொம்ப மரியாதையாக நடந்து கொண்டார்கள்.

சென்னை, 1901

இரண்ட புழுவடைய பூல்கள்

000

நினைவம் (கொழும்பு 1901) 6-0-0
அன்னை (கொழும்பு 1901) 3-12-0
புத்துயிர் (கொழும்பு 1901) 6-0-0
அன்னாபி (கொழும்பு 1901) 6-0-0
வினோதி (கொழும்பு 1901) 2-0-0

சாத்திரம்

பாரதி 6-0-0
தாயும் மகளும் 2-0-0
விபரதான் 4-0-0
கிராம மகளும் 2-0-0
சாத்திரம் 1-8-0
மகளும் மகளும் (கொழும்பு 1901) 4-0-0

க. நா. கப்ரமணியம்

பரி 2-4-0
சாத்திரம் 2-0-0
வாழ்த்தல் கெட்டாக 2-0-0
ஒரு நாள் 2-0-0
தெய்வ துணை 2-8-0
சொப்பன வாழ்த்தல் (ஆர். எ.) 4-8-0
என் கதை (தெய்வ கெட்டாக) 2-0-0

எஸ். எஸ். மாரிசாய்

1001 இரவுகள் - காகசம்பரம் 3-0-0
1001 இரவுகள் - காகசம்பரம் 3-0-0

மேற்கண்ட எல்லா நூல்களும் சுமார் 200 பக்கங்கள் முதல் 700 பக்கங்கள் வரை கொண்டது; மூலம் கால்கோ மூலம்; கருத்துக்களில் மூலம், கால வண்ண பக்கம்; அல்லாதவர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் ஏற்ற பதிப்புகள்.

000

வெளியீட்டோ?

தமிழ்ச் சுடர் நிலையம்

000

விற்பனை உரிமை:

பாரி நிலையம்

59, பிரான்ஸ் : சென்னை - 1.

சென்னை, 1901

யோக்கியப் பொறுப்பும் உழைப்பும்

சிறுதிறப்பும் படைத்தவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள். தேசம் அடைந்த கதர்நிரத்தை அவர்கள் என்ரு அறு பவிக்கும்படி செய்ய வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஆகையால், மில் வேஷ்டிகளையோ அல்லது மில் புடவைகளையோ வரங்காடீர்கள். இதுவரை வாங்கியிருப்பவைகளையும் அப்பால் வைத்து விடுங்கள். லட்சக் கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெரும் கஷ்டத்துக்கு ஆளாகியிருக்கும்போது, மில் வேஷ்டிகளையோ, மில் வேலைகளையோ உடுத்துவது வேட்கக் கேடான காரியம். அந்தக் காரியத்தை நீங்கள் செய்ய வேண்டாம்.

— சாஜாதி

சுலோசனுவிடம். “நான் இனிமேல் என்ன செய்வது, சுலோ? அதுதான் புரிய மாட்டேனென்றிருது” என்றேன்.

“இதில் புரிவதற்கு என்ன இருக்கிறது. இந்து? பேசாமல் என்னோடு வந்து விடு. நீ என்னுடைய சொந்தத் தங்கை என்றுதான் இப்போது நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“இப்போது என்று சொல்கிறாயே. அப்படியானால் பின்னால் மாநி விடுவாயாக்கும்?” என்றேன்.

“சே! அந்த அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. நமது உறவு நிறை மூலமாக என்று நினைத்துக் கொண்டு சொன்னேன்” என்றான் சுலோசனு.

“இதுதான் எனக்குப் பிரச்சனில்லை. இந்தமாதிரி நீயே பேசலாமா? நான் நிச்சயமாக உன்னோடு வரக் கூடாது என்று ஆகிறது.”

“இனிமேல் சொல்லவில்லை. மிகவும் நன்றும் உனக்கு உடன்பிறந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொள். இங்கே ஒருநாளும் நீ மிட்டுமொக இருக்க முடியாது.”

“எதைமும் யோசிக்காமல் செய்யக் கூடாது. கொஞ்சம் அவகாசம் கொடு. இரண்டு நாட்களில் கொல்லுவேறேன்.”

“சரி நான் இருந்தி புர்த்துக்குப் போய் விட்டு வரிக் கொடுக்கிறேன். இந்தக் கூட்டத்தில் என்னால் மூர்பே விட முடியவில்லை” என்றான் சுலோசனு

வக்கில் பத்மபாபன் திருச்சிப்புத்தில் தங்கியிருந்தார். என்னை வந்து பார்த்துத் தைரியமாக இருக்கும்படியும், தான்

எல்லாவற்றையும்கவனித்துக் கொள்வதாகவும் சொல்லிவிட்டுப்போனார். பிறகு ரகசியமாக, “அய்யாக்குட்டியிடம் கூட உனக்குத் தெரிந்த எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் பேச வேண்டாம்” என்று எச்சரித்து விட்டுச் சென்றார்.

அதன் பிறகுதான் அய்யாக்குட்டி என் னிடம். “அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் சொன்னார்கள்” என்றெல்லாம் சொத்து விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தது. எனக்கு ஏதேனும் தெரியுமா என்று பார்ப்பதற்காகத்தானே? என்றுதோன்றிற்று. “சே! என்ன உலகம். பொய்யும், வஞ்சனையும் நிறைந்த உலகம். அப்பா சொன்னது போல் கிராதகர்கள் நிறைந்த உலகம். இதில் எப்படி வாழ்வது?” என்று உலகத்தின் மேல் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது.

‘நீ இங்கே இருக்க முடியாது’ என்று சுலோசனு கூறியது உண்மையாயிற்று. அன்று மாலை நான் கிணற்றடியில் நின்று கொண்டு ஏதோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். “யாழை என் உயிருக்கும் மோகாக தேலிக்கிறேனோ அவர் இந்த சமயத்தில் என் அருகில் இல்லையே? அங்கா இறந்து போன மோரூது எத்தனை விதமாக ஆறுதல் கூறினார். இப்போது இதைத் தெரிவிக்கக் கூட முடியவில்லையே. அகாரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வருவதற்குக் கூட அல்லவா கூறியில்லாமல் போய் விட்டது. என்ன ஆகியிருக்கும்? ஏன் அவர் எழுதவில்லை?” என்று ஏங்கிற்று என் நெஞ்சம். எளக்கென்னமோ அவர் மனம் மாறிப் போயிருக்கும், என்னை அலட்சியம் செய் யக்கூடும் என்றே தோன்றவில்லை. அவர் எழுதாததற்கு ஏதோ காரணம் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

“இந்து இங்கே என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாய்?” என்று அய்யாக்குட்டியின் குரல் கேட்டது.

“விசித்திரமான இந்த உலகத்தைப் பற்றி என்னி வியந்து கொண்டிருக்கிறேன். மனிதர்கள் ஆரைக்கு எப்படி அடிமையாக இருக்கிறார்கள் என்று தோன்றிற்று.”

“அப்பாபா! மெய் தத்துவம் நானி போல் போகிறாயே! ஆகசக்த அடிமைப் பட்டதாரியார் இந்து? இப்படியே சொல்கிறாயே. உனக்கு ஒன்றுமே ஆகையே கிடையாதா?”

“நான் உங்களிடம் பெருமை யடித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. நான்

ஆசைகளைத் துறந்த ஞானியாக ஆகா விட்டாலும் கீழ்த்தரமான ஆசைகளுக்கு உள்நாத்தில் இடம் கொடுப்பதில்லை.

“ஆயிரம் இப்படித்தான் எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அது கிடிக் கட்டும். உன்னைப் பற்றி எனக்குக் கவலை யாக இருக்கிறது. நீ என்ன செய்யப் போவதாக உத்தேசம்?”

“உங்களைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப் பட்டுக் கொண்டால் போதும். என்னைப் பற்றி நான் கவலைப்பட்டுக் கொள் கிறேன். எனக்கு யாருடைய உதவியும் வேண்டியதில்லை.”

“இப்படி யெல்லாம் தூக்கி எறிந்து பேசாதே, இந்து!”

“உங்களைத் தூக்கி எறிய பெரிய மல் யுத்த வீரராகூட முடியாதே!”

“வினாயாடாதே, இந்து. நான் உன்மை யாகவே கேட்கிறேன். நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?”

“உண்மையாகவே சொல்கிறேன். எனக்கே தெரியவில்லை.”

“உனக்காகத்தெரியாவிட்டால் யாரிட மாவது கேட்க வேண்டாமா? நான் சொல்வதைக் கேள், இப்போது உன் லிரிம் அக்கறை உள்ளவர்கள் என்னைத் தவிர யாரும் இடையாது.”

“ஓ! அப்படியா? இத்தனை நாட்கள் தெரியவில்லை.”

“இந்து! நான் நினைத்தால் உன்னைப் பெரிய சங்கடத்தில் மாட்டி வைக்க முடியும். நான் ஒன்றும் செய்யாமலிருப் பதே என்னுடைய அன்புக்கு அடை யானம் என்பதை நீ இன்னும் தெரிந்து கொள்ளாமலிருப்பது எனக்கு விவரமாக இருக்கிறது.”

“உங்கள் பேச்சைக் கேட்பது எனக்கு மிகவும் வெறுப்பாக இருக்கிறது. ஒரு அபாயப்பென்னை இவ்வாறு பயமுறுத் தும் பார்க்கிறீர்களே? உங்களுக்கு லெட்கமாக இல்லை?”

“இந்து! நீ என்னைப் புரிந்து கொள் ளுவே மறுக்கிறாய். உன்னைப் பயமுறுத் தும் என்னமே எனக்குச் சிறிதும் இல்லை. நான் சொல்ல வந்ததை இன்னும் நீ கேட்கவில்லை.”

“இன்னும் என்ன இருக்கிறது?”

“நீயோ இப்போது தனியாக இருக் கிறாய். உனக்காகக் கவலைப்பட யாரும் இல்லை. அப்பாலும் ஒன்றும் சொத்து வைத்துப் போகவில்லை என்பது எனக் குத்தெரியும். இந்த வீட்டை பார்த்திரம் வைத்துக் கொண்டு நீ என்ன செய்ய முடியும்? சின்னக் கறுப்பன் ராட்டி-

ஓயியர் பாலு சகோதரர்களின் கலைக்கூட மலர்

தமிழ் நாட்டில் கலை மனத்தடவன் தமிழ் மனமும் கீகம் முதல் செந்நீர் மலர் வராக் முதல் வராதீன் சென்னைமும்

○○○

கொல்லம் சென்னை, பெரும் பாலுயின் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, B.A., B.L., பட்டம் மு. வரதராசனார், M.A., M.D., Ph.D., சென்னைச் சென்னை. டி. வா' ஜகந்நாதன் - (பொலியன்) அ. ச. ஞானசம்பந்தன், M.A., - கலாநி இரா. செஞ்செழியன், M.A., - துரைச் சென்னை. டி. ஆ. பெ. கிசவநாதம் (பொலியன்) க. அன்பழகன், M.A., - சென்னை மூலசாமி, M.T., - பொலி பாண்டிரங்கம், M.A., - பண்டிதரேசனார் - ஜாதகம்பதி ஆதிபா கொள்தமன் மதமும் பக அக்கறையின் தீட்டிய கட்டுரைகளும், பத்து கலைக்கூடங்கள் சிவக் கள்ள குக்கியமாக 50 படங்களுக்கு மேல் மலர் சென்னைக்குமே.

6 வண்ண முகப்பு, 7 வண்ண பின் அட்டை. உட்கே 6 மூலவண்ண ஓயியங்கள் பல இரு வண்ண ஓயியங்கள். குறள், அகாஷாது, புறாஷாது, சிதாமணி, சிலப் பதிகாரம், கம்பராமாயணம் கிசக்க ஓயியங்களும், கட்டபொம்மன், வ. உ. சி. மாந்தி அடிகள் வாழ்க்கைக் கித்திரங்கள், மறைமலை அடிகள் திரு வி. க. மற்றும் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர் படங்களும், எழுது கலைக்கூடங்களுக்கு வருகை தந்த பொது மக்கள் எழுதி வைத்த கவிப்பொய்களும் மலரில் வெளியிடுகிறோம்.

மலர் முடிவும் தக்க ஆள் கித்திரத் தயாரித்த மலர் விலை ரூ. 2-8-0 தனி மலர் 1 வண்ணிவார் தயார் செவடி அறு கீர் செத்த கு. 3-1-0 மலர்வரட்டை அகமது பிண்டிக் ஆட்டி முதலதாத அலுர்பலும். 20 மலர்களுக்கு 25 வண்ணிவர்க்குத் தக்க வரட்டை உட்கே, உட்கே 10X15, பக்கங்கள் 160.

— சிவாத்தித் துடிதலும்

பாலு பிரதர்ஸ் ஆர்ட் காலரி, 2, தயார் கிடி தெரு, சென்னை-2

யாருக்கு இன்னும் அப்பா தரவேண்டிய பணம் பாக்கி யிருக்கிறது. இந்த வீட்டை விற்றும்படி கேரிடலாம்."

"என்ன! என்ன!" எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அப்பா என்னிடம் கூடனே இல்லை என்று சொன்னாரே. ஒகோ! இப்படிப் பேசி என்னிடமிருந்து ஏதேனும் கிரகித்துக் கொள்ள நீண்டகிரூர் போயிருக்கிறது. நான் ஒன்றும் அவ்வளவு முட்டாள் இல்லை.

"ஆமாம். இந்து! பிறகு நீ என்ன செய்யாயி் அதனுட்தான் நான் சொல்வதைக் கேள் என்று சொல்கிறேன். என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு விடு. நீ சௌக்கியமாக இருக்கலாம்."

நான் என்ன சொல்வது? என்ன கரணத்தாலோ எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. நான் சிரிப்பதைக் கண்டதும் அப்பாக்குட்டிக்குச் சற்று உற்சாகம் ஏற்பட்டது.

"அப்பாவிடம் கூடச் சொல்விச் சம்பளம் பெற்று விட்டேன். இந்து. அவர் மாத்திரம் இருந்து பார்க்க நாம் கொடுத்து வைக்க வில்லை" என்று கண்டிப்பத் துடைத்துக் கொண்டார்.

"கொஞ்சம் பொறுங்கள். நான் ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே! அதற்குள் அப்பா இல்லையே என்று நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம்!"

"நீ வாயைத் திறந்து சொல்ல வேண்டுமா? எனக்குத் தெரியாதா? உனக்குத் தான் வேறே கதி என்ன இருக்கிறது?"

"சே! உம்மை நம்பித்தான் என்னை இறைவன் படைத்தாராக்கும். ஏன் இப்படிப் பிதற்றுகிறீர்கள்? மூளை கொதித்து விட்டதோ?" என்று கேட்டேன்.

"இந்து! என்னை நீ அளவுக்கு மீறிச் சோதிக்கிறாய். போகட்டும். நான் சிவரத்தில் பேசிய சிவரிமா டைரக்டராகி விடப் போகிறேன். உன்னை நடிக்கச் செய்து ஒரு சிவரிமா எடுக்கப் போகிறேன். அதற்கு நானே கதை எழுதப் போகிறேன். பார்த்துக் கொண்டே இரு. உன் மடியில் தங்கக் காசாகக் கொண்டு வந்து கொட்டப் போகிறேன். நீ மாத்திரம் சிவரிமாவில் நடித்தால் எப்படிப் பெயரெடுப்பாய், தெரியுமா?"

"ஐயோ! போறுமே! உம்மோடு நான் இத்தனை நேரம் பேசியதே தவறு. தயவு செய்து என்னைத் துண்டித்த

வேண்டாம். ஒருகாலும் உமது எண்ணம் நிறைவேறப் போவ தில்லை. வானமே பிளந்தாலும் இந்தக் காரியம் மாத்திரம் நடக்காது" என்று சொல்லி விட்டு உள்ளே ஓடி விட்டேன்.

சுலோசனாவை மறுபடியும் பார்த்த போது இந்த விவரங்களைக் கூறினேன்.

"இந்து! நீ மெட்ராஸுக்கு வரவேண்டியது அவசியம். இப்போது என்னோடு புறப்பட்டு வந்து விடு. பின்னர் மற்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் யோசித்துக் கொள்ளலாம். சமர்த்தோனோடு காளைக்கு நானும் அப்பாவும் புறப்படுகிறோம். உன் சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் அதற்குள் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தயாராக இரு" என்றான்.

"எனக்கு என்ன பிரயாத சாமான்கள் இருக்கிறது?"

"அப்படிச் சொல்லாதே. இந்து! உனக்கு என்று உன்ன சாமான்களை எடுத்து வைத்துக் கொள். நான் இருக்கும் போது நீ அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. காளைக்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்" என்று சுலோசனா கூறி விட்டுச் சென்றான்.

அப்பாக்குட்டிக்கு விஷயம் தெரிந்ததும் ஒரேயடியாக ஆத்திரப் பட்டார். என்னைப் போகவே கூடாது என்று சொன்னார். பத்மநாபனும், சுலோசனாவும் என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

என் வாழ்க்கையிலேயே அது ஒரு திருப்பமாக அமைப்ப் போகிறது என்பதை நான் உணர்ந்திருக்க வில்லை. மிகவும் மனத் துணிவுடன் நான் வாழ்க்கைச் சமுத்திரத்தில் இறங்கினேன். அதில் எத்தனை சுரமீன்களுடனும், திமிங்கிலங்களுடனும் போராட வேண்டியிருக்கும் என்று நான் சரியாக உணர்ந்திருக்க வில்லை. ஆனால் அங்கங்கே சில ஒளி வீசும் மூத்துக்களையும், ரத்தினங்களையும் கண்டிருக்கிறேன். என்ன இருந்தாலும் இப்படி ஒரு காலத்தில் ஒரு சிறையில் வந்து நான் என் கதையை எழுதுவேன் என்று சிறிதுகூட நினைக்க வில்லை என்பது நிச்சயம். அப்போது அள வி லா த தன்னம்பிக்கையுடனும், சோர்ந்த சமயத்தில் ரங்கதுரை கை கொடுப்பார் என்று பூனை நம்பிக்கையுடனும் வாழ்க்கைக் கடலில்குதித்தேன்.

அமாதா மூதல் மாகம் முடிவற்றது. இரண்டாம் பாகம் அடுத்த இதழில் தொடரும்

லிவர் சரிவர் வேலை செய்து வந்தால் கல்ல மூக
மலர்க்கியான தோற்றத்துடன் விளங்குகிறார்கள்.
லிவர் ஒழுங்காக வேலை செய்யாமலிருந்தால் அதற்கு
அறிகுறிகள் கடுகடுப்பான மூகத் தோற்றமும், மங்கிய
கண் பார்வையும், அம்மாஇரி கோளாறுகளை லிவர்த்து
செய்து குணமளிக்க லிவர்தென் ஓர் சிறந்த கண்பன்.

அகதப்பத்தி உங்கல் டாட்டை கிரேவுங்கி

லிவர்ஜன்

சகலவித லிவர் கோளாறுகளுக்கு

ஸ்டாண்டிங் பாண்டாஸ்டிகல் ஒர்க்ஸ் லீமிடெட்

க ல் க த் த ர - 14

நா லு பையங்கள், நா லு பெண்கள்!
கந்தராவ் வீட்டில் குழந்தைகளுக்குக் குறைவில்லை. மூத்த பெண் கனகா பிறந்ததத் துக்கு வந்திருக்காள். அவளுக்குப் பிராவம் ஆக வேண்டும். அவளுடைய தாயார் மீதா கிளியும் பூரண கர்ப்பவறியாக இருந்தாள்.

வீட்டில் இந்த இரண்டு பிரசவங்களையும் சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஜானகியின்

இயற்கைகயின் வஞ்சம்

டி.வி.கும்கர்னி

தலையில் கமத்தது. யார் முதலில் பிரசவிக்கப் போகிறாளோ! அக்காயா அம்மது அம் மாவா? ஜானகியின் மனம் குழம்பியது. அவள் எஸ். எஸ். எம். எம். பரீட்சைக்கு வரக்க வேண்டும். வீட்டு வேலைகளையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பாகம்! அவள் மனம் குழம்பியதில் என்ன செய்யும்?

ஜானகிக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆக வில்லை. கல்யாணம் ஆகியிருந்தால் சகோ தரிக்கும் தாயாருக்கும் பேரட்டியாக ஒரு வேலை அவளுக்கு இருந்திருக்க வந்திருப்பாள்!

ஜானகியை பணம் பெற்று கொள்ள எந்த இடமாகவும் ஏல்வாவிட்டால், மூத்த பெண் ஹந்தா தான் சிச்சயானதும். ஜானகிக்கும் வாய் தோ. அவளது தந்தை பங்கிதெனாரோ நான் என் என். ஆனால், கல்யாணம் போல் அறுபது ரூபாய் ஜானகியைக் கல் யாணம் செய்துகொள்ள எந்த இடமாகவும் இல்லை. பட்டவிலை. இரண்டு பெண்

✧ கன்னடக் கதை ✧ மொழிபெயர்ப்பு ✧ ரெய்யமணி ✧

குடைய கம்பாணத்தையும் ஒரே செயலில் முடித்துவிட வேண்டுமென சினைத்த கந்தாரா தம்பதிகள் ஏமாற்றம் அடைந்தனர்.

இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு ஒப்பதாவது குழந்தையும், அதே சமயத்தில் பேரக் குழந்தையும் ஏக காலத்தில் பிறக்கப் போவதை சினைத்தபோது அவர்களுடைய மனம் கவலையில் ஆழ்ந்தது.

மந்தாவினிக்கு மூலம் வேட்கமாக இருந்தது. மூத்த பெண்ணின் முதல் பிரசவத்துக்குத் தான் உதவி அளிக்க முடியாமல் போய் விட்டதே என்று வருந்தினாள். ஐயுக்குக் கல்யாணம் ஆகாததுடன், அவள் தலக்கும் கனகதாவுக்கும் ஈழியம் செய்ய நேரிடும்கிறதே என்று வேதனைப்பட்டாள்.

அதே சமயம் மந்தாவினிக்குப் பழைய குடையும் வந்தது. அப்போது அவளுக்குப் பதினைந்து வயது இருக்கும். தன்னுடைய தாயாரின் ஆறுவது பிரசவத்துக்காக மந்தாவினி தன் பங்களிப்புப் படிப்புக்கே மூற்றப் புள்ளிவைக்க நேரிடத்தது! அவளைச் சேர்த்து அவளது பெற்றோருக்கு ஐந்து பெண்கள்.

அவளது வீட்டைக் குறிப்பிடும்போது கந்தாரா கவலும் "அது பெண்கள் சாஷ்யம்" என்று சிகை செய்தனர். ஏன், அவளது தந்தைகூட, "எம் வீட்டில் உன்ன ஐந்து கண்விப் பெண்களும் திரைதோறும் கடவுளைத் தோத்திரம் செய்தால், நாம் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் தோலைந்து விடும்" என்று குத்தலாக்க உறுவது உண்டு.

எனவே, அக் குடும்பத்தில் மூத்த பெண்ணை மந்தாவினியே அவளது அக்காவின்

ஆளுவது பிரசவத்துக்கு உதவி செய்ய வேண்டி வீரந்தது. அக் நிலைமையில், மந்தாவினியின் தாயாருக்கு இளைவன் அநாள் பிண்டைக் குழந்தை பிறந்தது. அடாடா! அப்போது அக் குடும்பத்தினர் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கும் குதா கனத்துக்கும் எல்லாவே இல்லை. என்னுடைய புதுவாசி போய் எல்லோருக்கும் மழிச்சிப் போய்விடது. தம்பி வசந்தன் பிறந்த சந்தோஷத்தினால் மந்தாவினியும் தாய்க்குச் சேர்வ வேண்டிய பணியினடையவும் விட்டு வேலைகளையும் வேகு உறிகாத்துடன் செய்தான்.

வசந்தன் பிறந்த ஓர் வருஷத்துக்குப் பின் மூத்தா சைக்குக் கல்யாணம் ஆயிற்று. அவன் கணவன் வீட்டுக்குச் சென்ற போது, அவளால் அநாமத தம்பியை விட்டுப் பிரிந்து செல்வ முடியவில்லை.

புக்காத்துக்குச் சென்ற மந்தாவினி ஓர் வருஷத்துக்குப் பின்னர் கல்யாணமாகப் பிறந்தாளுக்குத் திரும்பி வந்தாள். அப்போது தான் மந்தாவினியின் தாயாருக்கு ஏழாவது குழந்தை பிறந்தது.

மூன்று மாதங்கள் ஆகி விருந்தன. அதுவும் பிண்டைக் குழந்தைதான். ஆனால், அது பிறகு தவறி விட்டது.

மந்தாவினிக்கு முதல் பெண் கனகதா பிறந்த மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, அவளது தாயார் கண்டினை மூடி விட்டாள். அவள் இறங்கும்போது வசந்தன் மந்தாவினியின் கையில் ஒப்புவித்து விட்டுச் சென்றான்.

வசந்தனும் கனகதாவும் கந்தாராவின் வீட்டிலேயே வளர்ந்து வந்தனர். மந்தாவினி தன் இளைவ சகோதரி குந்தாவைத் தன் கணவர் கந்தாராவின் இளைவ சகோதரனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்து விட்டாள். அதன் பின்னர் அவரோடு இடைத்தது. மந்தாவினி பிரசவித்த போதெல்லாம் குந்தா தான் அவளுக்கு உதவியாக இருந்தாள்.

குந்தாவுக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. அவளது கணவன் ஸ்ரீபதி அந்த காரை சாக் காடி ஆப்பத்திரியில் கம்பவுண்டராக இருந்தான். கந்தாராவுக்கு ஐந்தாவது குழந்தை பிறந்தபோது திடீரென்று ஸ்ரீபதியைப் புறவுக்கு மாற்றி விட்டார்கள்.

கனகதாவை வசந்தனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது மந்தாவினியின் விருப்பம். அவள் தனது உத்தேசத்தை அவளது தந்தைக்கு அறிவித்த போது அவர் சிரித்துக் கொண்டார்.

"ஏன், அம்மா! என்னை எதற்கா

கட்சைக்கே வேண்டும்? உன் இஷ்டத்துக்கு விஜேதமாக கான் ஏதாவது சொல்லு வேணு?" என்று காத்திருப்பதற்குக் கூறினார். ஏனெனில், வசர்த்தனுக்காகவும் தனக்காகவும் அவன் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிறான் என்பதை அவர் களுக்கு அறிவார்.

ஆனால் மந்தானின் கணவர் கந்தாராவ் ஜானகியை வசர்த்தனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். அழகி கனர்தாவை எந்த இடையூறும் விவாகம் செய்து கொள்ள வரும்படியில்லை. ஆனால், ஜானகியின் விஷயம் அப்படியல்ல. அவளுக்குக் கல்யாணம் அவதானம் கஷ்டம். எனவே, அந்தப் பிரச்சினையைக் கஷ்டமின்றித் தீர்க்க ஜானகியை வசர்த்தனுக்கு விவாகம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

எனினும், கந்தாராவின் விருப்பத்துக்கு மந்தானின் இணங்கவில்லை. "கனர்தாவையே வசர்த்தனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று என் தாயார் சொல்லி விட்டுப் போனாள். இறக்கும்போது அவன் சொன்ன வார்த்தையை கான் நிறைவேற்றியே தீரவேண்டும்" என்று மந்தானின் ஓரிர போடாகப் போட்டு விட்டான். இதற்குமேல் கந்தாராவ் மறு பேச்சு என்ன பேச முடியும்?

ஜானகியைப் பெண் பார்க்கப் பல இடையூறுகள் வந்தன. ஆனால், ஜானகி வேண்டியே மறுத்து விட்டாள். இவ்வளவு பிடிவாதக் குணம் உள்ள பெண்டா மனர்து கொள்ள யார்தான் முன் வருவாரி?

ஒரு சமயம் பிடிவாத குணத்தில் ஜானகிக்குச் சிலைக்காத ஓர் இடையூறு உண்டானது. அவளிடம் சில கேள்வியை கேட்க வரும்பி ண். முதல் கேள்விக்குமேல் அவனும் கேட்க முடியவில்லை. அவன் கேட்ட கேள்விக்கு அவன் பதிலளிக்காமல், "கறுப்புத் துண்டை"

உன்ன என் முகத்தையப் பார்க்க உங்களுக்கு இவ்வளவு ஆகாசம்?" என்று மடக்கித் கேட்டு விட்டான். அல்லவதுதான்! மரபன் மறவார்த்தை ஏதாவது பேசாமல் இருக்குத் திருப்பிப் போய் விட்டான்.

இந்தக் காட்சியை நேர்ந் பார்க்கத் தந்தாராவின் மனம் உடைந்தது.

இரு கான் ஜானகியின் பன்னித் தொழி சரி அவன் விட்டுக்கு வந்தான். அவன் ஜானகியுடனும் அவளுடைய தாயாருடனும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, தரீம் சங்கடமான ஒரு கேள்வி கேட்டு நலத்தான்.

"உங்கன் விட்டிய எல்லோரும் சிவப்பு நிறமாக இருக்கிறீர்கள். ஜானகி மாத்திரம் விவாகத்துப்பாகப் பிறப்பானேன்?"

இந்தக் கேள்வி மந்தானின் முகத்தில் பெரும் மாறுதலை உண்டாக்கியது. "அவன் மாத்திரம் கறுப்பாகப் பிறந்தது என் காரணம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டான்.

இந்தப் பதிலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஜானகியின் மனத்தில் பெரும் புயல் எழும்பியது. அதிலிருந்து அவன் தன் விட்டிய உன்ன மற்றவர் முகங்களையும் தன் முகத்தையும் அடிக்கடி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தொடங்கினான்.

அந்தக் குடும்பத்தில் அவன் மாத்திரம் என் அப்படிச் கறுப்பாகப் பிறக்க வேண்டும்? கறுப்பு சிறம் இழிவான கிரமம்? அப்படியாவின், பன்னிக்கூடத்தில் கடக்கும் காடகங்கனில் கதாசாலையி் பாத்திரத்துக்கு அவன் எதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? "ஜானகி கறுப்பாக இருந்தாலும் அவளது மூக்கு, விழ்கன், கெற்றி, பற்கள் எல்லாம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன" என்று அவளது உபாத்தியாயியின் அடிக்கடி புரிக் வது உண்டு. அப்படி விருத்தும் அவன் கறுப்பு நிறம் என்பதற்காக அவளுக்குக் கல்யாணம் ஆகவில்லை! இதை யெல்லாம் என்னையேரது ஜானகிக்கு உண்டான மன வேதனை சொல்லி முடியாது. அவளுக்குத் தன் தாயார் மீதும் தகப்பனார் மீதும் கூட வெறுப்பும் ஆத்திரமும் உண்டாயின.

அந்த ஊரில் இருக்கவே அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தான் புதுவாக்கு வர வரும் புலதாக அவன் தன் மாமனுக்குக் கடிதம் எழுதினான். இந்தக் கடிதத்தைப் பார்க்கத்தும் அங்கு இருக்கவும் தாங்க முடியவில்லை.

"கமக்குப் பின்னாலு, கட்டியா? ஜானகி இருக்க வருட்டுமே. அவன் வந்தால் உனக்குக் கல்யாணம் இருக்கும்" என்று அவர் மிகுத்த உற்சாகத்துடன்.

அவருடைய பணம் சிறிது நலங்கினான். "ஜானகி பிடிவாதக்கார ஆயிற்றே. இருந்தால் போலித்து உங்கன் கலிதர்ப்படி செய் யுங்கள். உங்களுக்கு அளவீடுகள் சிக்காதாரப் பெண். அவளுக்கு அவன் என் சிக்காதாரியின் பெண். ஆட்சேபப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது?" என்னும் பதிலைத் தந்தான்.

செழிக்கோடு கணபதி ஏதாண்டி உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ ஆர். வினாயகநம்பர் அவர்களின் குமாரி ஜென். விதேவக்ஷமிகுமம், பம்பாய் ஸ்ரீ எம். எம். கப்ரமான்யஸ் (Miss) என். எல். ராஜாவுக்கும் சென்ற மாதம் செழிக்கோட்டையில் திருமணம் வேறு சிலர் பாடாடைபெற்றது. திருமணத்தன்று ஸ்ரீ ஜி. என். பாலசுப்ரமணியம் அவர்களின் இன் விதாடைபெற்றது. வரம்பு, மணங்கங்கள்!

ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதே சமயம் ஏதோ ஒரு விஷயம் ஜானகியின் மனத்தை வாட்டியிருந்தது என்பதை அவனது பேச்சிலிருந்து தெரிந்து கொண்டான்.

கனகதா தன் மனத்தில் உள்ள சகல விஷயங்களையும் ஒன்று மறையின்றித் தாயாரிடம் உறுவான். ஆனால், ஜானகியோ அதற்கு கோமாருவான்.

ஒரு நாள் ஜானகி தீவிர நெத்தலில் ஆழித வண்ணம் உலகத்தையே மறந்து உட்கார்ந்திருந்தான். அதைக் கண்ட மரிதாவிரி அவன் அருகில் சென்று அவனை அணைத்தாள். "என்ன, ஓரையடிப்பாய் போகணியில் ஆழித்திருக்கிறாய், ஜானகி?" என்று கேட்டான்.

"உன்னைப் பற்றித்தான் கவலைபட உட்கார்ந்திருக்கிறேன், அம்மா!"

"என்னைப் பற்றி நீ கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது?"

"ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல குழந்தைகள் பெற்றதாலேயே உன் உடம்பு இப்படித் துடிப்பாடப் போய் விட்டது."

"இது என்ன கைப்பித்தார எண்ணம்! குழந்தை பிறப்பதும் பிறக்காததும் கம்மவிலா இருக்கிறது?"

"ஏன், உன் கையில் தான் இருக்கிறது."

"ஜானகி, உனக்கு இதெல்லாம் தெரிவதற்கு இடமில்லை. ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் உயிரைத் தவிர வேறு எந்த விஷயத்திலும் கவலிதான் இல்லை. அவனது கட்டுப்பாட்டில் வேறு எதுவும் இல்லை."

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய், அம்மா!"

"உன்னைப் போன்ற உலக விவசம் தெரியாதவர்களிடம் நான் வேறு என்ன சொல்லுவதற்கு இருக்கிறது?"

"அது உண்மைதான். இருந்தாலும் நான் டாக்டர் அல்லவா? அத்தகைய விஷயங்களைப் பற்றி வாசித்திருக்கிறேன், அம்மா!"

"நீ வாசித்ததெல்லாம் இதுதான்!"

"ஆமாம். பிறப்பின் இரகசியங்கள்-இது நான் எனக்கு முக்கிய பாடம்."

மரிதாவிரி மீள் பிடித்தவன் போல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"பிள்ளை பெறும் ரகசிய வாழ்விலிருந்து பெண்கள் எந்தென பெற முடியுமா?"

"ஜானகி! இப்படி யெல்லாம் நீ பேசக் கூடாது. உனக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆக வில்லையல்லவா?"

"ஏன், கல்யாணமில்லாதி நான் உயிர் வாழ முடியுமா?"

"இந்தக் கேள்விக்கு நான் என்ன பதில் சொல்லுவது? நீ படித்த பையன்."

"நான் படித்திரா விட்டால்....."

"படிக்காத பெண்கள் கல்யாணத்தைக் கண்டு பறப்பாட மாட்டார்கள்."

"நான் கல்யாணத்தைக் கண்டு பறப்பாட வில்லையே!"

"பிள்ளை, அதைக் கண்டு பறப்பாடுகிறாய்? பிரசவ வேதனைகளைக் கண்டும் தாயாக ஆவதைக் கண்டும் பறப்பாடுகிறாய்?"

"இல்லை, நான் தாயாவதைத் தடுக்கும் வழி எனக்குத் தெரியும்!"

"கண்ணே, அப்படிச் சொல்லாதே."

"உண்மையைச் சொன்னால் என்ன அம்மா? ஒரு பெண் பல குழந்தைகளுக்குத் தாயாவதைத் தடுத்துவிட வேண்டும்."

"எப்படித் தடுப்பது என்பது உனக்குத் தெரியுமா?"

"அவ்விதம் தடுக்கப் பல வழிகள் இருக்கின்றன."

"அந்த வழிகளால் பலன் ஏற்படாது. ஜானகி, அத்தகைய முறைகளால் குழந்தை பெறுவதைத் தடுக்க முடியாது."

"அவற்றைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்? எந்த ஆகாசத்தைக் கொண்டு நீ அப்படிச் சொல்கிறாய், அம்மா?"

"அதை யெல்லாம் உனக்குச் சொல்ல முடியாது. உனக்குக் கல்யாணமான பிறகு நான் அந்த இரகசியங்களை யெல்லாம் சொல்கிறேன் கொள்ள முடியும்."

கைத்தியக் கல்தூரியில் பேராசிரியர்களால் போற்றப்படும் ஜானகிக்கு, தான் தன் தாயாரிடம் சொல்லியதை விட்டது போல் தோன்றியது.

***

உலகத்தில் ஜனத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? இந்தக் கேள்விக்குத் தான் விடைபுளிக்க முடியும் என்று இதுவரையில் ஜானகி எண்ணியிருந்தான். ஆனால், அவளுடைய தாயாரின் பதில்கள் அவன் மனத்தில் பெரும் புயலையும் சந்தேகத்தையும் விளப்பி விட்டன.

"கல்யாணம் செய்து கொண்டாலன்றி நீ அந்த இரகசியங்களை யெல்லாம் அறிந்து கொள்ள முடியாது" என்று அவள் தாயா சொன்னதில் உண்மை இருக்கிறது என்றே அவளுக்குத் தோன்றியது. பிரசவமான அனுபவமில்லாதிப் புத்தகப் பாடப்பிணுவில் விஞ்ஞான அறிவினாலும் மாத்திரம் எல்லா விஷயங்களையும் தெரிந்து கொண்டுவிட முடியாது என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

ஜானகிக்குத் தன் மனத்தை எவ்வளவோ சமாதானப் படுத்திக் கொண்டும், தன் பிறப்பில் ஏதோ இரகசியம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தை அவளால் மறக்க முடிய வில்லை. இல்லாவிடில் அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள மற்றக் குழந்தைகளைப் போலல்லாமல் அவள் மாத்திரம் ஏன் அப்படிச் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும்?

ஒரு சமயம் கந்தர ராஜ் தமது குமாரக்ருதன் வேளியூருக்குச் சென்றிருந்தார். ஜானகியும் அவனது தாயாரும் மாத்திரமே வீட்டில் இருந்தனர்.

ஒரு நாள் திரை ஜானகி தூக்கமில்லாதிப் புரண்டு புரண்டு படுப்பாடிக் கவலித்துக் கொண்டிருந்த அவனது தாயார், "ஜானகி! நீ ஏன் தூங்காமல் இப்படி அவலத்தைப் படுகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

கடினமான
வேலைக்குப்
பிறகு...

மற்றவைகளை விட
புத்துணர்ச்சியளிப்பதும்
ஆளுநர் மிகக் குறைந்த
விலையுமான டானம்

Le

தமது தேசிய டானம்

"அம்மா, உங்களை ஒன்று கேட்டுத்தேன். ஓசூர்தாயல் சொல்லுவதாயா?"

அவள் என்ன தேடிக் போகிறாள் என்பதை மந்திரிகளிடமிருந்துக் கொண்டாள்.

“உன் மனத்தை ஏன் அடிக்கக் கொள்
கிறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருக்
தாலும் உன்னிடம் அதை யெல்லாம் எப்படி
விவரித்துக் கூறுவது?” என்றுள் பந்தாணி.
“அம்மா...” என்று கவப்பதின் தாணி

“என் நிறுத்தி விட்டாள்? எதாயிருந்தா ளும் என்னிடம் சொல்லி விடு, கண்ணே.”

“அம்பலர் என் னுடைய தருண யாசா!”

அவ்வளவுதான்! மந்தாகினி திரெவியின்
புள்ளி, அங்குக்கு ஏதாவதொரு நூல்
தேவதர் தேவதர் பூரணமாகியது.

“திரு என்னை கொடுமான் கேள்வி?”

“அம்மா கோபித்துக் கொள்ளாதே.
என்னை என்ஸித்து விடு.”

இவ்வாறே கனம் கனிகள் சீர்தகுப்பீரது.

“தூதரே, இனி உன் வீட்டும் இனித்து உவம்பதில் பாலனில்லை. எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுகிறேன், கேள்.”

இந்தப் பிழையைக் கவனம் மிக்கவரின் ஐயங்களைப் பிறப்புப் பற்றிய இசைகியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினான் :

11 கனகதா பிறந்த ஒரு வருஷத்துக்குள் கால் கங்கைக் கரப்பம் தளித்ததன், இதைக் கேட்டதும் கன் அப்பா அடுக்கி விட்டார். அடுத்தடுத்துப் பிரசவித்தால் எனக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டு விடுமோ என்பதால் அவரது கவலை. கருவைக் கரைக்கக் கூடாது, பாவம், என்மேலாகாம் நான் என்னை கொடுமையாகியேன். அளர் கேட்கவில்லை. என்னும் கேரலைத் திருந்த ஒரு மருந்தை என்விடம் கொடுத்துச் சரப்பிடச் சொன்னார்.

அது என் வயிற்றில் போனது என்பதற்கு நெருப்புத் தண்டை விழுந்தவையு போல் இருந்தது. அடி வயிறு பற்றி எரிந்தது. காண் வளியால் தடித்துவிட்டேன். அதை ஒப்போது விளைந்தாலும் என் நெஞ்சம் பதறுகின்றது. என் தந்தை மீது எனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. ஆனால் அப்பம் கலையவில்லை. 1939-ல் சென்னை இல் சென்று ஆசனங்களில் கட்டிவைக்க இருக்கும் போது, எந்த மன

கனா தாலுகா, வெள்ளிப்பனா திராமம் 3, 4, 5 மகாலிங்கம். ஊர்களின் சமீபத்தான இராஜபாளையத்திலும் நாமக்கல் தாலுகா பரவி திராமம் (செங்கல்) ஊண்டிர். ஊர்களின் பேரத்திலும் 1. 2. சிவதுரைபட்டி ஊண்டிர் புத்தலிபுரமும் திருமதி லலிதாவுக்கும் 25-2-66. ஊந்து மணம் மகன் இல்லத்தின் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருமணத்தின் தந்தி ஈட்டில் ப. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் சிறப்பு செய்து திருமணத்தின் சிறப்பு செய்தனர். 3. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 4. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 5. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 6. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 7. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 8. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 9. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர். 10. த. பாலச்சுந்தரிக்குத் தம். சந்திராபாஸ்கர் செய்தனர்.

“அந்தக் குழந்தையின் நீ உருவாகியதால் தான் உன் குணமே சலாதிவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்தனுல்தான் உனக்கு உன் தந்தையைக் கண்டால் பிடிக்கவில்லை. அவருக்கும் உன்னைக்கண்டால் பிடிக்கவில்லை. அசம்பவத்தினால்தான் உன் தந்தையின் கண்கள் திறந்தன. பிறகு நான் பல தடவை கர்ப்பம் தரித்த போதும், அவர் யருந்தைப் பற்றிக் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. என் தாயாருக்குப் பல குழந்தைகள் பிறந்தன. நானும் பல குழந்தைகளுக்குத் தாயானேன். பல குழந்தைகளையும் பெறுவது குற்றமா? குழந்தைகள் வேண்டாம் என்றால், கர்ப்பமே தரிக்காமல் இருக்க ஏதாவது யருந்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அப்படிச் கண்டு பிடித்தாலும் அது இயற்கை சீயதிக்கு மாற்றாகவே முடியும். பின்னும் பெற்றதை வெறுப்பவர்கள் உலகில் உண்டா? தன் வாயீதில் கண்டாலும் குழந்தைச் செல்வத்தைக் களர்த்தும் பாதகத்துக்கு எந்தப் பெண் ணுவது இசைவாளர் அல்லதிம் இசைவது கடவுள் கட்டளைக்கு விரோதம். இயற்கை சீயதிக்கு விரோதம்; இன்ப வரங்களைக் குக் கேடு; உலக வளர்ச்சிக்கே உண்மையப்பதாகும். நான் உன் தந்தையின் கோரிக்கைக்கு இணங்கியதால் தான் உன் மூலப் பெற்றதை என்யது இப்படி வந்ததம் தீர்த்துக் கொள்ள ஏற்பட்டது போலும்.”

அதிலு ததும்பும் தன் தாயின் இந்த காந்தி
ததகலாக் கேட்ட ஜானகி வீரமரி வீரமரி
அதததான். தன் தாயருடைய அனுபவ பூர்வ
மன வார்த்தைகளுக்கு எதிரில் தன் துறைய
புத்தகப் படிப்பு வாதோடு பன்னுமறிததத
அவதூக்குத் தோன்றியது. மந்தாவின் தன்
மனத்தில் பொங்கும் உணர்ச்சிகளை அடக்
கியவாறு ஜானகியை மிக் அன்புடன்
அணைத்துக் கொண்டாள்.

இரண்டிலிருந்து, மனித வாழ்க்கை யாருடைய அபிவிருத்தியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிய முடியாது. எந்த நூல்களிலிருந்து அறிவு கொள்ள முடியாது சிக்கல்கள் நிறைந்த புதிதாகத் தொடங்கியது!

12. ஆஸ்துமாவுக்கு நான்காவது பயிற்சி

விபர்தகரணி செய்யும்போது வளைக்கப்படும் மூதுகெலும்புக்குச் சிமயசீராகவழிப்பது மதன் பரணம். விபர்தகரணி சற்று அதிக வேரம் செய் பவர்களுக்கு, விபர்தகரணி ஆரணத்தைக் கவந் ததும் சற்று மூதுகெலும்பு வலிப்பதாகத் தெரிக் கும். சிலருக்கு இடுப்பு வலிப்பதாகத் தெரியும். அவ்வாறெல்லாம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகக் கட்டடசயம் இந்த மதன்பரணம் செய்ய வேண்டு வது அவசியம். சிலர் இந்த ஆரணத்தை விபர்த கரணிக்குப் பின் செய்ய வேண்டுமென்பது தெரி யாமல் 'விபர்தகரணி செய்தின்; அதனுக்கு மூது வலித்தது; இடுப்பு வலித்தது' என்று விபர்த கரணியையும் செய்வாமல் விட்டு விடுவார்கள்.

விபர்தகரணி செய்பவர்கள் ஒரு சில கமிஷ னேரம் இருந்தால் வலி அவ்வளவாகத் தெரியாது. பத்து கமிஷம் மூதல் மூப்பது கமிஷம் வரை செய் பவர்களுக்குத்தான் சற்று வலி தெரியும். இவ்வாறு ஏய்வோருக்கும் வலிக்கும் என்றும் சொல்ல முடி யாது. சிலருக்கு வலிக்கலாம். சிலருக்கு வலிப் பதில்படாது. அவ்வாறு வலியை இல்லாமல் இருந் தால் இந்த மதன்பரணத்தைச் செய் ப வேண்டா மல்வரா என்று கிணக்கக் கூடும். இந்த மதன்பா ரணத்தின் மலிவுமையை அறிந்தால் அவ்வாறெல் லாம் என்னத் தெரிவிக்கும்.

விபர்தகரணி செய்வும்போது மூதுகெலும்பு மேல் கோக்கி வளைக்கப்பட்டுச் சற்று அதிக வேரம் இருக்கும்போது மூதுகெலும்புடன், நரம்புகள், எல்லாம் இழுக்கப்பட்டு, வளைக்கப்பட்டு அங் காதெனாமல் பழமும் அளவும் நிரப்பதாக, ஆரணத் தைக் கவந்ததற்கு நம்மை வற்பாடாமல் சற்று மூதுகைப் பின்றுகூட வளைப்போம். காரணம் இவற்றையெல்லாம் ஏற்பட்ட ஒரு உணர்ச்சி அங் காது செய்யத் தூண்டுகிறது. அதனையே மதன்பா ரணத்தில் இன்னமும் கமிஷம் வளைத்து நல்ல சிம ய பரிசாரத்தைச் செய்து கொள்ளுகிறோம்.

மதன்பரணம் செய்வதால் வெறும் சிமய பரிசா ரமட்டுமல்ல, நுரை காதுக்கும், அகநர் சேர்ந்த பாகத்துக்கும் அபரிமிதமான பலன் ஏற்படுகிற் றது. அகநப் பலன்களை விளக்கிக் கொல்லுமூன்

அகநச் செய்யும் விதத்தைப் பற்றித் தெரிவாகத் தெரிந்து கொள்வது. கவனதவ்வரை)

மதன்பரணம் செய்யும்விதம்:—இந்த ஆரணத் துக்கு முதலில் பத்மாசனம் போட வரவேண்டும். பத்மாசனம் செய்யும் விதம்:—விளிப்பில் உட் டொர்ந்து இரண்டு கால்களையும் நீட்டிக் கொள்ள வும். கைகளின் உதவியால் பாதத்தைத் தூக்கி வலது காலை மடித்துக் குதிகளால் வலிற்றில் அடி பாகம் இடது பக்கம் படும்படி இடது தொடை பின் மேல் வைத்துக் கொள்ளவும். உய்ளங்கால் மேல் ரோகிவி இருக்கும். மடித்த மூழ்க்கால் தரையை ஒட்டியிருக்க வேண்டும். பின் இடது காலை மடித்துக் கைகளைப் பாதத்தைத் தூக்கி வலது தொடையின் மேல், குதிகளால் வலிற்றின் அடிபாகத்தின் வலது பக்கம் ஒட்டும்படி வைத்துக் கொள்ளவும். மூதுகை வேரம் கமிசீத்தி, மார்பை விசீத்து மூதல் படத்தில் உய்த்து போல் கமிசீத்து உட்காரவும்.

இந்தப் பத்மாசனம் பலருக்கு முதலில் கரிவால் காரது. வலது காலைத் தொடையின் மேல் தூக்கிப் போட்ட பின், இடது காலை மறிஞ்சு தொடை யின் மேல் தூக்கிப் போட வரது. இதற்குள் வலது காலின் மணக்கட்டு வலிக்கத் துவங்கும். இரண்டு காலையும் தொடையின் பரிசில் வைத்தா லும் குதிகளாகள் அடிவயிற்றை ஒட்டினுந் போல் அமரது. சிலருக்கு இரண்டு மூழ்க்கால் களும் தரையை ஒட்டி வைக்க முடிபாமல் தூக்கிக் கொக்கும். சிலருக்கு ஒரு மூழ்க்கால் தரையில் படவும். இன்று படியாமல் தூக்கிக் கொள்ளும். அவ்வாறு மூழ்க்கால் படியாதற்காக மூழ்க்கால் அழுத்தித் தரையில் படிய வைக்கப் பரித்தால் நிர்ப்பு ஒருவாறாய்க் கொள்ளலாகும். இவைகளை வரம். ஆரம்பத்தில் உண்டாவது இயற்கையே. விடாப் படியாவித் தினசரி பழை வந்தாலே ஆரம்பக் குறைகள் தன்ருய் மறைபும்.

ஆஸ்துமா கோய்க்கு எய்வளவு தூரம் மந்தால் குண்டாண்டு என்பதை மூப்பு பல அந்நிபாயங்களில் அளவி முடிவாவி யிருக்கிறது.

தேவப்பிரிவினாள் அறிவும் போக ஆணை
 களால் மிகச் சைபாய் ஆங்குமாய்ப் போக
 கடித்த விடலாய் சந்தி முடிவுக்கு வந்தாதி
 விட்டது. எனவே ஆங்குமாதார்தன் அங்கம்
 எங்குமையு சொருகாங்குமாய் இருந்தாலும்,
 கவையெனாய் இருந்தாலும் அங்கமும் விட்ட
 யம் இந்த ஆணையினர் செந்தரத்தன் ஆங்கும
 ஏனும் சொடிய அரக்கப்பிரிந்தித் திருநா
 அடையலாய். இவ்வியாங்கு பாய் இருக்கவே
 இருக்கிறது. மருத்துவமும், கவந்தியினும் இரு
 கவே இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஆங்கும
 எங்கும் இருந்து விட்டுப் போகிறது.

சீதாலக்ஷ்மி குமாரசாமி

பத்மாசனம் பவன்: பத்மாசனத்தில் மூத
 கெழும்பு போய் சீதா மூடிக்கொடுத்த. கூர்
 விழாது. அதனால் துறா நாலும் தன் வேலையைத்
 தடவியினிற் செய்வ முடிவெடுத்தது. பிராண
 வாயுவைத் தாராளமாய் இழுக்கவும், விடவும்
 சொசைபம் ஏற்படுகின்றது. ஆங்குமாதார்த
 னுக்கு இதனால் சிறிது சொசைபம் ஏற்படலாம்.
 பத்மாசனத்தை மறித சேரக்கூடும் பழகலாம்.
 உட்காலும் போகெல்லாம் பத்மாசனத்தில் உட்
 காரலாம். படிக்கும் போது, எழுதும் போது,
 பேசும்போது பத்மாசனத்தில் உட்காரலாம்.
 அதனால் சத்த பிராண வாயு தாராளமாய்
 துறாயின்கூடும் புகவும். சீவியின் வாயு எவ்வளவு
 வெளிவர வரவும் முடியும். ஏன் இழுக்கும் பிராண
 வாயுவை அதுவர்த்தித்தான். உதா: ஏதில்
 கெட்ட இரத்தம் சத்தமாலும் வேலை கடை
 பெறும். சாதாரணமாய் ஏன் இழுக்கும்போது
 எய்தும் அறிவாயல் கூர் விழுகது விடும். ஆனால்
 பத்மாசனத்தில் கூவிப்பிடுக்க முடியாது. எனவே
 இரத்த சத்தி வங்கு கடைபெறும். இரத்தம் சத்த
 மடைபிதாய் நரம்புத் தளர்ச்சி, சோர்வு, மயக்கம்,
 பசிவீக்கம், தலைவலி, அசதி முதலியன போகும்.
 மூக்கியமாய் ஆங்குமாதார்தனுக்கு துறாயின்க
 தாராளமாய் இவ்வகச் செய்வ வேண்டியது அங்
 சிவம். இது ஒருவரது இந்த ஆசனத்தில் முடிவெடுத்தது.

இததைத் தவிர சைவ, தொடை ஏர்ப்புகள் இழுக்க
 பெயட்டுப் பரிநீரி அடைவதால் ஏதும், இதுபடி
 மூதவன அல்ல பவம் பெறுகின்றன. இந்த
 பத்மாசனம் போடுவதினாலேயே கவீந்தி வலி
 உட மறைந்து விடுகின்றது. மூதகெழும்பின்
 அடி பாத ஏர்ப்புக் கூட்டங்கள் இந்த ஆசனத்தி
 னால் விழிப்படைவதால் கவீந்திச் செய்வதனால்
 சோசைபி விவக மாகக்கொண்டும்.

இந்த பத்மாசனத்தைப் பற்றி இவ்வளவுமே
 சொகிலிவிட்டுக் கடைபிடுக. பத்மாசனத்தைச்
 சீவியால் செய்வ வந்தியித்தானே, இரண்டாவது
 படிக்குப் போகவேண்டுமென்று சிவகடலாம்.
 பத்மாசனம் சீவியால் போட வந்தியின் தான்
 மதன்பாசனத்தைப் போடவேண்டுமென்பதிலும்.
 பத்மாசனம் சீவியால் வராமலும் வந்தியுக்க
 வேண்டியதிலும். அதனால் பத்மாசனத்தையும்

அரக்கை செந்துவிடக் கூடாது. பத்மாசனத்
 தைச் சீவியாத் திவாசி பவமுதல் மூவற்றையுடன்
 மூலிக் சொசைப வேண்டும். சீவியால் வரும்போது
 வரட்டு மென்று சாதாரணமாய் சம்மதம் உட்
 கவே உட்கார்க்கும் செய்வலாம். இரண்டாவது
 சித்திரத்திலுள்ளபடி பித்தும் மெதுவாய் சாய்ந்
 துப்படுத்தக் கொள்ள வேண்டும். பித் மூக்கு
 வது சித்திரத்திலுள்ளபடி கடைகித் தங்கு மேல்
 கொண்டு செந்து ததரயில் ஊதலிற் கொண்டு
 திவையப் பின்புறம் திருப்பி, உச்சி ததரயில் படும
 படி கவந்திக் கொண்டு வேண்டும். பித் காதக
 வது சித்திரத்திலுள்ளபடி கடைகித் பாதவனின்

பெரு கிரகம் பிடித்துக்
 கொள்ள வேண்டும். மூலிக்
 காகடம் இரண்டும் ததர
 யில் கெழுடப் பதியுப்படி
 கவக்க வேண்டும்.

இந்த ஆசனம் செய்யும்
 போதும் சிலருக்குச் சில
 தவறுகள் உண்டாவது இவற்
 கையே. சிலருக்குத் தலைகயத்
 திருப்பும்போது கால் திறந்தி
 கொள்ளும். கால் மூட
 வேண்டுமென்றால் பதனாக

உதடுகித் கடித்துக் கொண்டு லுடிக்க கொண்
 காலும். இரண்டும் கூடாது. சாதாரணமாய்
 கவைய லுடிக்க கொண்டாக போதும். சிலருக்குக்
 கடைகித் தங்குமேல் கொண்டு செந்து சித்
 திரத்திலுள்ளபடி திருப்ப வராது. சிலர் பக்கத்
 தித் மூலிக் கடைகி ஊதலியே திவையத் திருப்பி
 விட்டு, பிறகு கடைகியப் பெருகிரகம் பிடித்துக்
 கொள்வார்களும். இவ்வாறு செய்வதனால் பாத
 மொன்றுமில்லை. சிலர் தொடைகித் கடைகித்
 இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு அந்த விவகமால்
 திவையத் திருப்புவார்கள். இவ்வாறும் செய்வ
 மதன்பாசன சிவமயக்கு வரலாம்.

இதில் மூக்கிய சிவ கண்ட வேன்றும் மார்பு
 பவம் மேல் கைகு எழுப்பப்பட்டு துறா நாலு
 கங்கு கீவிவகடப செய்வதெனாலும், இது ஏற்
 பட எப்படிச் செய்வதற்கான என்ன! பத்மா
 சனம் போட்டு மதன்பாசனம் செய்வ வராத
 காலும் கடைகி கால் பெருகிரகம் பிடிப்பதற்
 கிலும். ஆனால் அவர்களைக் கடைகி கீட்டித் தொடை
 கித் மேல் கவந்திக் கொள்ளலாம்.

சிலருக்கு உச்சித் திவ ததரயில் படுமபடி
 சீவியால்த் திவையத் திருப்ப வராது. அவர்கள்
 ஓர் காலித் சித்திரத்திலுள்ளபடி செய்த விட
 வேண்டுமென்று கஷ்டப்பட்டுத் திவையத்
 திருப்பக் கூடாது. ஏன் கஷ்டம் ஒன்றுக் கெடு
 கித் கொள்ளலாம். கரித ஒரு பரிநீரியும் அவ
 சாய்பட்டு. அநிக கஷ்டப்பட்டு சீவியால் செய்து
 விட வேண்டுமென்று மூவற்றி செய்வக் கூடாது.
 ஆனால் விடலாம் பழகுதது என்ற பிடிவாதம்
 மட்டுமே இருந்தால் போதும்.

மதன்பாசனத்தில் திவைய லுடித்த மட்டும்
 திருப்பலாம். ஆனால் உச்சித் திவ ததரயில் படும
 கவா திருப்பிய பிந்தான் சில கீவிவகடபவது
 சீவியால் செய்வ வரும். அப்பொழுதுதான்
 தொடைமும் மூலிக் கடைகித் ததரயில் படியும்.
 மதற்ப்படி திவையவருக்கித் கொண்டு போகும்.
 மூலிக் கடைகித், தொடைமும் சிலருக்குத் தாக்கியே
 சிறிதும். இருந்தாலும் பரவாயில்லை. எழுதற்கு என்
 லுக்கொண்டும். பவன் கண்டவோ சிறிதளவு
 செய்தாலும் பூரணமாய் உண்டு. (தொடரும்)

எங்களை நம்புங்கள்

நாங்கள் உங்களுக்கான சகலநீதபாங்கள் அருவில்களையும் உங்கள் காப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு திறமையாகவும் துரிதமாகவும் நடத்திக் கொடுக்கிறோம்.

★

தி யுனையெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ் :

2. ராயல் எகஸ்சேஞ் பிளேஸ், கல்கத்தா

செலுத்தப்பட்ட
மூலதனம்
ரூ. 2 கோடி

ரிசர்வ் ரிதி
ரூ. 86½ லட்சம்

ஜி. ஏ. ரிஸர்
பேசிகள்

||

ஜி. ஏ. ரிஸர்
பேசிகள்

SPECIAL Thick
GOKUL SANDAL BATHI
MADE BY: T.S.R. & Co., KUMBakonam, S. INDIA.
12 STICKS

GOKUL **SPECIAL Thick**
MALABATHI
MADE BY: T.S.R. & Co., KUMBakonam, S. INDIA.

T.S.R.

உங்கள் உபயோகத்திற்கு எங்கள் புதிய தயாரிப்பு!

கோகுல் மாலா
அம்பர்
சந்தணம்

ஸ்பெஷல் திங் பத்திகள்

கமர் 2 மணி நேரம் எரியக் கூடியவை

T.S.R. & CO
KUMBakonam.

SPECIAL Thick
GOKUL AMBAR BATHI
MADE BY: T.S.R. & Co., KUMBakonam, S. INDIA.
12 STICKS

கோகுல் மாலா தயாரிப்புத் தயாரிப்புக்காக: கராஜ் எஜன்ஸிஸ், 18, ராஜ் பைண்ட், கைதா 7ரூடு
கோகுல் அம்பர், பாண்டாடு, சிவசிகிதா கோல் எஜன்ஸி: 11, பாஸ்பட்டசுமி லெட்டியாட், கோயமுத்தூர்.

துன்பமும்

வெர்ஷன்

இன்பமும்

கிரிபிஸைச் சாப்பிட்ட கத்தரத்தின் முகம் களித்தது. "பே, பே! வாயில் வைக்க வழங்க வில்லையே!" என்று முணுமுணுத்தான் அவன்.

அடுத்த விரைவும் காப்பிடம் வரும் கையுமாய்ச் சமையலறைவை கொக்கி நடத்தினான்.

அப்போது கசிலா பாடித் தண்ணீரை மொண்டு குடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கத்தரம் மகிழ்ந்துப் போய் சிந்தவன் அதை நொடியில் சமாளித்துக் கொண்டு அவன் கைகளைக் கொட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டான். "என்ன கசிலா இது! கப்பிஸைக் குடித்து விட்டு யாராவது தண்ணீரையக் குடிப்பார்களா?" என்று.

கசிலா மிரித மிரித விழித்தான். "இக்கே! காப்பிஸின் இந்த சித்தா தெண்டையில் அகப் பட்டிக் கொண்டது... அதற்காகத்தான் தண்ணீரைக் குடித்தேன்..."

சிந்தவன் கண்ணைக் குறுக்கிட்டான். "இம்மேலாம்! அப்போது காப்பிஸை குடிக்கவில்லை. எவர்க்கும் உயர்ந்தம் காப்பிஸ்தான் கொடுத்ததே..." என்று சொல்லினான்.

கத்தரம் மகிழ்வியை அடைத்தான். "என்ன! அவளை கொல்லுது சித்தாது..."

கசிலா மென்றது. கசிலாவுக்கு அவசரத்தான். "இக்கே! காப்பிஸைக் காப்பிஸை காத்திருந்தான். காப்பிஸை. அதுவும் காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு! காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு! காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு!"

கத்தரம் மகிழ்ந்துப் போய் சிந்தவன் அதை நொடியில் சமாளித்துக் கொண்டு அவன் கைகளைக் கொட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டான். "என்ன கசிலா இது! கப்பிஸைக் குடித்து விட்டு யாராவது தண்ணீரையக் குடிப்பார்களா?" என்று.

கசிலா மென்றது. கசிலாவுக்கு அவசரத்தான். "இக்கே! காப்பிஸைக் காப்பிஸை காத்திருந்தான். காப்பிஸை. அதுவும் காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு! காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு! காப்பிஸைப் பதிகு காப்பிஸைப் பதிகு!"

கத்தரம் மகிழ்ந்துப் போய் சிந்தவன் அதை நொடியில் சமாளித்துக் கொண்டு அவன் கைகளைக் கொட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டான். "என்ன கசிலா இது! கப்பிஸைக் குடித்து விட்டு யாராவது தண்ணீரையக் குடிப்பார்களா?" என்று.

கசிலா அவனை இப்போது அடைத்தான்.

கண்ணை விடாமல் அதுவாங்கிப் பிடித்தான். "தேவாலி வந்திருது என்பதை நான் மறந்தே போய் விட்டேன். நமக்கும் கப்பிஸை அதுவாங்கி வந்திருதுகள் அது விட்டது. அது தேவாலி கள் வந்து போய் இருவரை நால் புட வையாய்த் தவிர நீ எதையும் காணவில்லை. இந்த வந்தும் அதற்கும் உடவதை இந்தவாறு போல இருக்கிறது. இருக்கிறது என் கையைப் பிடித்த தந்திரக் கண்ட பலன் பூதம்தான்..." என்று அப்போது தான்.

கசிலா மென்றது கண்ணை மூடித் கொண்டான். "பட்டிப் புடவையதான் வேண்டும் என்று ஒன்று உண்டா என்று! உங்கள் அபிவிருத்தி அன்பு இருக்கிறதே அது மட்டுமே எனக்கும் போதும்! சிறந்த சிறந்தவர்க்கும் உங்கள் கைப்பிடிக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன்."

புலகந்த பண்டிதர் அன்பு அதை மூடி வைத்தான். இருட்டாகிக் காண்பித்தது. அவன் கைகள் பிடுங்கிய அவர் அளி விடிக் கொண்டிருந்தது. கைப்பிடித்ததும், கைப்பிடித்ததும் மாற்றி மாற்றிக் காட்டித் தன் விளையாட்டுத் தேவந்திக் கிடைத்தவன் அங்கே வந்த கையால் வெட்டியதைக் காண முடியவில்லை!

சிறந்த மனிதர் ஒன்பது.

புலகந்த பண்டிதர் கத்தரம் கைப்பிடிக்கக் காண்பித்தது. அவன் கைகள் பிடுங்கிய அவர் அளி விடிக் கொண்டிருந்தது. கைப்பிடித்ததும், கைப்பிடித்ததும் மாற்றி மாற்றிக் காட்டித் தன் விளையாட்டுத் தேவந்திக் கிடைத்தவன் அங்கே வந்த கையால் வெட்டியதைக் காண முடியவில்லை!

புலகந்த பண்டிதர் கத்தரம் கைப்பிடிக்கக் காண்பித்தது. அவன் கைகள் பிடுங்கிய அவர் அளி விடிக் கொண்டிருந்தது. கைப்பிடித்ததும், கைப்பிடித்ததும் மாற்றி மாற்றிக் காட்டித் தன் விளையாட்டுத் தேவந்திக் கிடைத்தவன் அங்கே வந்த கையால் வெட்டியதைக் காண முடியவில்லை!

DIAPEPSIN

வயிற்ற வயியாக
அவதிப்பதில் அவருக்கு
உண்டான
டயபெப்சின்
பெயரில்கள். அது சிகி
த அளவிற்குப் புரண
குணமாகிக்கும்.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி லிமிடெட்

மதராஸ் முப்பேர; 2, ரோங்க் கோட், மதராஸ்-1

புது ஸ்குவேர் சதுரகை
பாடுக்கும் குறைந்த விலைகளில்

15 இலக்கம் மட்டும்

5 வருட உத்தரவாக

15 ஜூனில் வாட்டர் பஞ்சு ... 40/-

15 ஜூனில் வாட்டர் பஞ்சு இலக்கமு 32/-

NR 101

3 வருட

5 ஜூனில் ரோக்கு கோக்கு ... 28/-

15 ஜூனில் ரோக்கு கோக்கு ... 42/-

NR 102

3 வருட

5 ஜூனில் 16/- உயர் சலம் ... 18/-

15 ஜூனில் ரோக்கு கோக்கு ... 40/-

15 ஜூனில் வாட்டர் 10/- உயர் சலம் 12/-

FREE INDIA WATCH Co.

POST BAG No. 6724. - CALCUTTA-7

கந்தரத்தின் பெருநில மறுபடியும் கரீலாவின்
மீது கன்றி தழும்பியது.

நிபடேன்று சைக்கிளில் இருக்கையிலே அவன்
ஒரு துள்ளுத் துள்ளினான். "இந்தச் சைக்கிளை
விற்று விட்டாக என்ன! தூற்றிருப்பது ரூபாய்
மொத்தமாகக் கிடைக்குமே! கரீலாவுக்கு ஒரு
பட்டுப் புடவை, கைக்கு இரண்டு வேஷ்டி,
கண்ணாளுக்குப் பட்டாசுகள் கூட்டு எல்லாம்
கொடுக்கலாமே! கரீலாவைப் பிடித்துக் கொடுக்க
கொடுக்கச் செய்தாக இருக்கும். அதனால் என்ன?
கடந்தகாலச் சாஸ்திரங்களைச் சாதித்துப் போனால்
மனிதனின் போய் விட்டால் விட்டால் விட்டுக்
கொஞ்ச நேரம் முன்னதாகக் கிண்பு வேண்டி
இருக்கும், அவ்வளவுதான்!"

சைக்கிளை விட்டவன் என்ற நினைப்பை ஏற்
பட்டவுடன் கந்தரத்திற்குத் தன் கரீலாவை
என்பன் சாகசவின் நினைவுகள் வந்தது. ஏற்
கொண்ட சில சமயங்களில் அவன் தனக்கு ஒரு
சைக்கிள் வேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தான்.

கரீலாவைப்போல அடக்கத்தும் முத்து கரீலா
மாகக் கந்தரம் சாகசவின் தன் எண்ணத்தைத்
கொள்ளான். அவனுக்குப் புரண இருப்பி. கரீலா
நினைவானவன் பணத்தை எண்ணிச் கந்தரத்
தின்டம் கொடுத்து விட்டான் அவன்.

கந்தரம், அன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் முன்ன
தாகவே விட்டுக்குப் புறப்பட்டான். கரீலாவுக்கு
எழுபது ரூபாயில் ஒரு பட்டுப் புடவை, தனக்கு
ஒரு ஜாக்க வேஷ்டி, கிண்புக் கண்ணாளுக்குக் கரீ
லாவுடன், மேல் சட்டை, பட்டாசுகள் சகிதம்
விட்டுக்குத் திரும்பினான். அவன் மனம் இப்போது
கிடைத்து இருந்தது.

***

கிண்புக்கு ஒரு நேர வேஷ்டி ஒன்றை வேஷ்டிக்குக்
கொண்டிருந்தான். கந்தரம் துறையித சமயம்
பார்த்து அது வேஷ்டிக்கு வைத்தது. இதற்குள்
தந்தையின் கண்ணாட்டி கண்ணன் துள்ளினான்.
முழுவதையுமே இவ்வாறு குறுகலுத்தோடு,
"அப்பா! கம் விட்டுக்கும் நிபாவின் வந்தாயிற்று.
பட்டாசுகள், துணி, வேஷ்டி, எல்லாம் அம்மா வாக்வி
விட்டாங்க, மத்தியானமே பிடித்துப் பட்டாசுகள்
பண்ணிக் கொண்டு வந்தார்கள்" என்றான்.

கந்தரம் தனக்கு ஏற்பட்ட திடைப்பினாலும்
சமயத்திற்குக் கொள்வதற்குக் கரீலா வரவாறுக்கு
வந்தான். கரீலா கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்
கொண்டிருந்த கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்
கொண்டிருந்த கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்
கொண்டிருந்த கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்

இதைத் தொடர்ந்து இரண்டொரு சிபிடங்கள்
மெனமென சிலகிற்று.....கரீலா இந்த மெனமெனத்
தைக் கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்
கொண்டிருந்த கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்
கொண்டிருந்த கரீலா நினைவுகள் வந்தன, என்

அவன் கெளரவிக்குச் கந்தரம் பதில் போலிசிலா,
"உங்களை போலியோமே.....!" என்றான்.

கரீலா கந்தரத்தின் கைப் போட்டவர்களைச்
கந்தரம் பார்த்தான். "இதெல்லாம்
என்ன!" என்று கேட்டான்.

"நிபாவின்.....! அது கிடைக்கட்டும். நீ அடுப்
படியில் என்ன சொல்கிறாய்? கண்ணாளுக்குப் பட்
டாக ஏது! துணி வாக்வினா மீ!"

"எல்லாக் கெளரவிக்குமே ஒரு பதிலாகக்
கொண்டிருக்கிறாய்! என்? விட்டுக் கண்ணாடு
கொடுத்தான்.....வாக்வினா மீ!"

"நேற்று வரை காவலு கொடுத்த மூன் வரத வன் இன்றைக்கு இவ்வளவுக்கும் ஏன் பணம் தந்தான்? நீ அவனுக்கு அப்படி என்னத்தைக் கொடுத்தாய் சொல்லு....."

"என்னுடைய தோட்டை.....!"

கந்தரம் இப்போதுதான் அவன் கதைக்க வ வித்தான். பஸ் ரென்று ஒளி வீசும் புஷ்பராகத் தோட்டுக்குப் பதில் சிவப்புத் தோடு ஒன்று பெருக்குத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. "கசீலா! கிவரமாகச் சொல்லு. இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்? ஏன் இப்படிச் செய்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"நிரம்பப் பணம் படைத்தவர்களுக்குப் புகழ்மலங்களில் சாதாரணப் பண்டங்களில் காட்டம் ஏற்படுவது உண்டல்லவா! காவல்களாகியே இன்றைது கிடக்கும் கமலாவுக்கு ஏனோ என் தோட்டில் ஆகை. ரொம்ப நாட்களாகியே அதற்காக முடிந்து ரூபம் தருவதாகச் சொல்லித் தொண்டைத்தான். நேற்று ராத்திரி உங்கள் மனம் தவித்த தவிப்பை உணர்ந்தது முதல் எனக்கு சில கொள்ளவில்கள், மத்தியானம் அவ னிடம் தோட்டைக் கொடுத்தப் பணத்தை வாய் கித் கொண்டேன்."

கந்தரம் மென்மச் சிரித்தான். "கதைகளில் மட்டுமே நடக்கக் கூடியதெல்லாம் எம் வீட்டிலேயும் நடக்கிறதே.....!"

கசீலா தான் வாய்க்கிவந்தற எல்லாம் காட்டினான். அவனுக்கு ஒரு தூசி புடவை; அவனுக்கு வேஷ்டி. குழந்தைக்கு எல்ல சட்டை.....

மூன்று மணிக்குெல்லாம் 'கிணு கிணு' என்ற அலார மணி ஓசை அவர்களை எழுப்பியது. கசீலா அடுப்பை மூட்டி எண்ணெயைக் காப்பினான். கூடத்துக்கு வந்தான். குத்து விளக்குகெற்குக் கோடித் துணிக்குக் கும்பிடும் போட்டு விட்டுத் தலைமீல் எண்ணெய் வைத்துக் கொண்ட கந்தரத் துக்கு, குழந்தை கண்ணாளைக் கண்டதும் ஆனந்தமாகியே இருந்தது.

"காக்கிலும், தோடும் போனாலும் திபாவனி தான் எந்தக் குறுகலமாகக் கழிந்தது!"

நன்றான் எல்லாம் முடிந்த வரச லுக்கு வந்தான் கந்தரம். பெட்டி கொண்டாமல் இருந்த பட்டாசை வெடிக்கத் தெரியாமல் திண்ணை கண்ணோடு சொந்த அவனும் வாய் ஆனாடியில் உட்கார்க்கு கொண்டான்.

பட்டாசு எல்லாம் வெடித்து முடிவதற்குள் போழுது 'போவ' 'போவ' வென்று விடிந்தது.

முதல் நாளைப் போல அல்லாமல் எல்ல கம்பி யாகக் கலந்து சொடுத்தான் கசீலா. "நீ காப்பி குடிக்கப் போகிறாயா? இவ்வ தண்ணீர்தானா...!" என்று கேட்டான் கசீலா.

கசீலா 'கலால்' வென்று சிரித்தான்.

வாசலில் 'கண கண' வென்று கைக்கிள் மணி அடித்த சத்தம் கேட்டது. கந்தரம் விழுகித் தடித்துக் கொண்டிரு ளுடினான்.

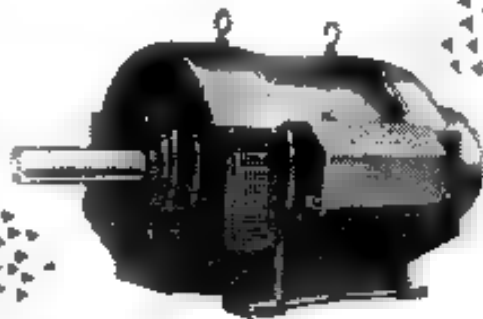
"நாங்கள்!"

"....."

"என்னடா திபாவனி ரொம்ப பணமோ! ஆன் உன்னைய அழைச்சி விட்டாயே! பட்டணம் ஏதாவது கிடைக்குமா?"

கந்தரம் அவன் தோளில் கையைப் போட்டுக் கொண்டு உன்னே அழைத்துச் சென்றான். அரை ரொடியில் பட்டணம் நிரம்பிய தட்டு வந்தது.

ப்ரஷ் கிரிலோஸ்கர்

எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்

200 H. P. வரையில்

எல்லா கடினமான தொழில் உபயோகத்திற்கும் உறுதியான மோட்டார்கள்.

ஸ்டாக்கிலிருந்தோ அல்லது கூடிய விரைவிலோ டெலிவரி கிடைக்கும்.

உற்பத்தியாளர்கள்:

கிரிலோஸ்கர் எலக்ட்ரிக் கோ.லிட்.,
பெங்களூர் - 3

200 H. P. வரையில்

கந்தரம் தயார் பெட்டி ரூ. 12
பம்பாய் தயார் பெட்டி ரூ. 500
கந்தரம் தயார் பெட்டி ரூ. 200
தயார் பெட்டி தயார் பெட்டி ரூ. 172

தெம்புட்டுகிறது,
மணமுட்டுகிறது!

மலரின் பளித்துளிகள் போல
புதுமையையும், சம்மிய மணத்தையும்
உங்கள் மேனியில் பெய்கிறது
எக்லா டால்க். குளித்தபின், உடை
யணியுமூன் உடம்பில் எக்லா
டால்கம் படிதரப் பூசுங்கள்.

வெப்ப காலிலும் குளுமை,
இதம் அளிப்பது
எக்லா. அது வியர்
வையை உறிஞ்சும்.
மேல்விய எக்லா ஒரு
டைசிய மூகப்பவுடரும்
கூட.

கால்கேட்
எக்லா
டால்க்பவுடர்

இந்தியா விரும்பும் நறுமண டால்க்

1991

**JUPITER GENERAL
INSURANCE COMPANY LIMITED**

Capital Subscribed	...	...	Rs. 1,50,00,000
Capital Paid Up	...	...	Rs. 23,74,800
Total Assets	...	...	Rs. 3,50,00,000

INSURANCE OF EVERY DESCRIPTION UNDERTAKEN

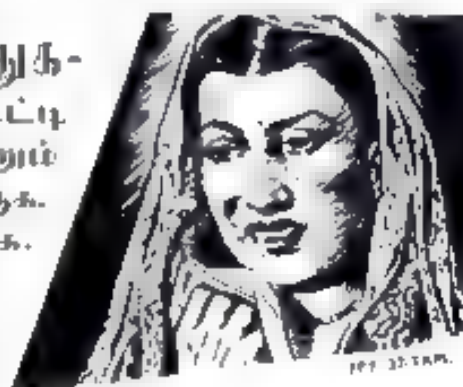
Head Office: BANK STREET - BOMBAY-1

Principal Office for South India:

"JUPITER HOUSE". 167. BROADWAY. MADRAS-1

BRANCHES AND AGENCIES THROUGHOUT INDIA AND
IN PAKISTAN, BURMA, CEYLON, ADEN AND AFRICA

அந்த இருமலை நிறுத்துக-
தொண்டை ஈணத்தை சமளாவுட்டி
குணப்படுத்துக. மார்பு மற்றும்
கவரகத்தை அடைப்பை நீக்கு.
எல்லாம் கண்ணத்தில் முடிக்க.

PEPS

பெயர்: அன்புதிருநாள்

2004 10 25 21:00

Gebruikmakend van de afgeleide van de functie $f(x) = x^2 + 2x + 1$ kan de afgeleide van de functie $f(x) = x^2 + 2x + 1$ worden gevonden.

சென்னை: தமிழக அரசு கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் ஆரம்ப வகுப்புகள் தொடங்கி நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் ஓய்வூதியாளர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என அறிவித்துள்ளது.

[illegible]

முன்னெழு கனம் எழுந்தகார்: தந்த இ கம்பெனி, பரிசு உருபு

சக்கரவர்த்தித் திருமகள்

வில்லேந்திய ஒரு வனம் வானிலேந்து விழ்த்தப் பட்டான் என்றும் சமசாரம் இவ்விரந்தையி துள்ள வான ரீகருக்குத் தெரிந்ததும் அவர்கள் இங்கு வங்கும் பயந்து ஒடினதைப் பார்த்தான் தானை.

"புத்தம் என்றால் எப்போதும் அரசன் வாலிக்கும் முன்னதாக இதுவரையில் புறப்பட்டுப் போய் வந்தீர்களே! ஏன் இப்போது இப்படி பயந்து ஒடுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆபத்து இல்லை, உக்? வளை அரசனுக்கு

வதற்காக வாலியைக் கொள்ளுள் ராமன். அவ்வளவே, நீங்கள் அனுவசியமாகப் பயந்து ஓடாதீர்கள்! உங்களுக்கு ஒரு ஆபத்தும் இல்லை" என்று அரசிக் குரிய முறையில் தன் துக்கத்தைத் தள்ளி விட்டு வானரர்களுக்குத் தைரியம் ஊட்டினான்.

பிறகு தன் புருஷன் இறந்து விடக் கும் இடத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டான். வானரர்கள் தடுத்தார்கள்.

"அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வோம். கோட்டையைப் பத்திரப் படுத்துவோம். நம்முடைய படைகள் கக்ரீவனும் அவனுடைய துணைவர்களும் வராமல் ஊரைக் காப்போம்!" என்று தாரைமையி் போக விடாமல் தடுக்கப் பார்த்தார்கள்.

அவனோ, "என் வீர புருஷன் இறந்த பிறகு எனக்கு ஒன்றும் வேண்டி யிருக்க வில்லை!" என்று சொல்லி நிர்ப்பயமாக ராம லக்ஷ்மணர்கள் இருந்த இடத்துக்கு நேராகச் சென்றான்.

திரையில் விழுந்து விடந்த தன் புருஷனைக் கண்டதும் துக்கத்தை அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. கதறி அழுதான்.

"ஹா என் வீரனே! எத்தனை சூரர்களை நீ விழ்த்தினாய், இப்போது மாண்டு விட்கிறாயே!

59. தரையில் துயரம்

என்னை விட்டுப் போய் விட்டாயே!" என்று குத்து பட்டுக் விடந்த வாலியை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு அழுதான்.

வாலியின் குமாரன் அங்கதனும் அங்கே வந்து சேர்ந்தான். இந்தக் காட்சியைக் கண்டபின் கக்ரீவன் தன் பொருட்டு இவ்வளவு துயரம் ஏற்பட்டதே என்று துக்கப்பட ஆரம்பித்தான்.

இது வேஷமல்ல. இவ்வாறே உலகத்தில் துவேஷமும் பழி தீர்க்கும் காரியங்களும் அரைகளும் முடிவில் ஒரு நாற்பயனும் சந்தேகமுமுமின்றித் துக்கத்தில் முடிவின்றன. நேரில் கண்டு அனுபவித்த பின்னரே துவேஷத்தின் அற்பத்தனம் விளக்கமாகிறது. அறிவு அடைகிறோம். அதுவரையில் மோகத்தில் முழுகி உண்டாயைக் காண்பதில்லை.

"அன்புக்குரிய அங்கதனை அாரதை பாச விட்டு விட்டு என்னையும் இக்கின்றிவிட்டு விட்டுத் திரும்பி வராத பிரபானத்தில் போய் விட்டாயே! என் வீரனே!" என்று தாரை அழுது புரண்டு அங்கேயே உயிர் ரீப்பேன் என்றான்.

ஹனுமான் ஆறுதல் சொல்லிப் பார்த்தான். "இறந்தவர்கள் தங்களுக்குரிய

மேல் உலகங்களை அடைவார்கள். வாலியைப் பற்றி துக்கப்பட வேண்டாம். அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகும். அதைக் கண்டு மகிழ்

ராஜாஜி

வோம். இப்போது வாலிக்குச் செய்ய வேண்டிய உத்தரவிசையை நடத்துவதில் புத்தி செலுத்துவோம். அங்கதனைச் சரியாகப் பாதுகாப்பது கம்முடைய கடமையாகும்” என்றெல்லாம் சொல்லிப் பார்த்தான்.

“எனக்கு ஒன்றும் வேண்டி யிருக்க வில்லை. உத்தரவிசையை செய்வதும் அங்கதனை ரகிப்பதும் எல்லாம் சக்ரீவன் பார்த்துக் கொள்வான். என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆயிரம் அங்கதர்கள் இருந்தாலும் அது என் புருஷனுக்குச் சமாளம் ஆகுமா? என் வீரனுடன் நானும் யமாவதம் செய்வேன். அதுதான் எனக்கு சக்தோஷம்” என்றான் தாரை.

நீனைவிழ்ந்த மரணத் தறுவாயி விருந்த வாலி அச்சமயம் கண்டித்திறந்து சக்ரீவனைப் பார்த்து மெதுவாகச் சில வார்த்தைகள் பேசினான்:

“தம்பீ! நாம் இருவரும் ஒன்றாக இருந்து சந்தோஷமாக ராஜ்யத்தை ஆண்டு அனுபவித்திருக்கலாம். அதற்குக் கொடுத்து வைத்திருக்கவில்லை. என்னுடைய தவறே அதிகம். அதைப் பற்றி இப்போது பேசிப் பவனில்லை. நீ இனி இந்த ராஜ்யத்தை ஆள்வாயாக. எனக்கும் தாரைக்கும் உயிரை விடப் பிரியமான குமாரன் அங்கதனை உன்னிடம் ஒப்புவித்தேன். அவன் உன்னைப் போன்ற வீரன். எனக்குப்பதிலாக நீயே அவனுக்குத் தக்கதவாக இருந்து அவனை அன்புடன் பார்த்து வா. இதுதான் உன்னை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது.

“என் மனைவி தாரை மிகுந்த அறிவாளி. குஷ்மணா விஷயங்களை அறிவும் சக்தி பெற்றவள். இவ்விதம் நடக்கும் என்ற அவன் ஒன்றைக் உறிஞ்சானால் அது அப்படியே நிகழும். சந்தேக மில்லை. அவன் போசனையை எந்த விஷயத்திலும் தட்டாநே.

“இதோ இந்திரன் எனக்குத் தக்க மாடையை என் கையிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு அதன் சக்தியை நீ பெற்று விளங்குவாயாக. என் வாழ்க்கை முடிந்தது. உன் மேல் இப்போது எனக்குக் கோபம் தணிந்து விட்டது. உங்கத மயக்களம் ஆகுமீ” என்று தம்பி சக்ரீவனை மிகப் பெருந்தன்மையோடு ஆசிரிவதித்தான்.

“அங்கதா, அரசனுடைய சக்ரீவனிடத்தில் சரியாக நடந்து கொள். பொறுமை யுடன் நடந்து கொள். அன்போடு நடந்து கொள்” என்று குமாரனுக்கும் சொல்ல வேண்டியதைச் சொன்னான்.

கீரட்டு விருகடும் வெட்பப் பட்டுக் கீழே விழுந்தால் அதைத் தழுவி ஏறிய இளங்கொடியும் அதை ஒட்டிக் கிடப்பது போல் வாலியைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு கிடந்தான் மலர் பூத்த கொடியைப் போன்ற தாரை.

நீயன் வாலியின் மார்பில் குத்தி நின்ற பாளத்தை மென்மன எடுத்து அதறினான். உடனே காயத்திலிருந்து மலையருவி போல் ரத்தம் பொங்கி எங்கும் பரவிற்று. வாலியின் உயிர் உடம்பு விட்டுப் பிரிந்தது. “ஐயோ!” என்று தாரை அழுதான்.

“அங்கதா! உன் தகப்பனைக் கடைசித் தடவைபாக வணங்குவாய்” என்றான்.

“உங்களுடைய பிரிய மகன் வணங்கி சித்திரனே! அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்ல மாட்டீர்களா? நான் விதவையானேன். மகனும் திக்கற்றுப் போனான்!” என்று இதயம் உடைந்த தாரை பிரயாபித்தான்.

இதை பெல்லாம் கண்டு சக்ரீவனுடைய உள்ளம் பதைத்தது. தன் குற்றத்தை இப்போது கண்ணா அறிந்தான். ‘எனக்குள் மறைந்து நின்ற உன்னை வேலை செய்து வந்த ஆசை என் புத்தியைக் கெடுத்து விட்டபடியால் அவ்வளவே கண்ணா ஆலோசியாமல் வாலி புருந்த குகையின் வாயில் மூடி விட்டு அண்ணனுடைய சம்பத்தை அபகரித்துக் கொண்டு ஆனந்தமாக அனுபவித்தேன்!’ என்று தனக்குள் சிந்திக்கலானான்.

சம்மையுமீ அறிவாமல் உள்ளே இருந்து வரும் ஆசை விவேகத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது. தவறான முடிவுகளுக்கு வந்து விடுகிறோம். பாவங்களில் சிக்கிக் கொள்கிறோம். சக்ரீவன் இப்போது கண்டான். தன் விவேகத்தைக் கெடுத்தது உள்ளே மறைந்து நின்ற வேலை செய்த தன்னுடைய ஆசை என்பதைக் கண்டான்.

காமம் எங்கிற போதுப் பெயர் வட மொழியில் எல்லா வகை ஆசைகளையும் குறிக்கும். காமமே மனிதனுக்கு உட்பகை. அந்த சத்துருவை ஸுயிக்க வேண்டும். இதிலே கீதையில் முன்னுது அத்தியாயம் கடைசி ஏழு கலோகங் களில் செயல்பப்படும் உபதிதம். இத் 13ஆம் 14ஆம் 15ஆம் என்று முடிக்கிறான் கண்ணபிரான்.

சக்ரீவனைக் கெடுத்தது ஆசை. வாலியின் விவேகத்தைக் கெடுத்தது கோபம்.

கச்சீவன் குகையின் வாயிலு மூடி விட்டதைக் கண்டதும் ராஜ்யத்தை அபகரிப்பதற்காகவே கச்சீவன் தன் கூட வந்து இப்படிச் செய்தான் என்று வாலி எண்ணி விட்டான். அரக்கனுக்குத் தன்னைப் பறி கொடுத்து விட்டு, தன்னுடைய பதவியை அபகரித்துக் கொள்ளப் பார்த்தானே என்று மனத்தில் கச்சீவனைப் பற்றி மூடிவு செய்து கொண்டு பொங்கிய கடுங் கோபத்துக்கு இரையானான். உன் பிறந்த தம்பியை அவமானப்படுத்தி, ஊரை விட்டுத் தூரத்தி விட்டு சினத்தை வளர்த்துக் கொண்டே போனான். கோபம்-மன்யு' என்று கோபத்தின் மூலத்திற்கு வட மொழியில் பெயர் — இது வாலியை ஏமாற்றி அவனைப் பாவத்தில் தள்ளிற்று.

'காமம்'-மன்யு' இவை இரண்டும் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் காரணம். இவற்றை உள்ளம் என்விற கோட்டைக்குள் விடாமல் மனத்தைக் காப்பாற்றி இவையேதான் தப்புவோம்.

கச்சீவன் பிரலாபிக்கலானான்: "நான் எவ்வளவு பெரிய குற்றம் செய்தாலும் என்னைக் கொல்லாமல் 'ஒடிப்போ உயிர் தப்பிப் பிழை!' என்று சொல்லி அண்ணன் என்னைத் துரத்தினான். அவ்வளவு! நாடு அல்லிக் கொல்லச் செய்து அவனைக் கொன்றும் விட்டேனே! என்னைப் போன்ற பாதகன் உலகத்தில் இவனு. சாகும் தறுவாயில் 'ராஜ்யத்தை நீ எடுத்துக் கொள்' என்று சொல்லி எனக்குத் தன்னுடைய ராஜ்யத்தையும் இத்திரன் தந்த சக்தி மாகியையும் தன் கையால் எனக்குத் தந்தானே! இவனால் உலோ மகான்! நீசனாகிய நான் உயிர் வைத்துக் கொண்டு பிழைப்பதில் என்ன பயன்? உலகத்துக்கு ஒரு குரகை இருந்த

என் அண்ணனைக் கொன்றேனே!" என்று தன் பெருங் குற்றத்தை உணர்ந்து அழுதான்.

விருஷத்துக்கு ஒரு மூன்றாயாவது 'காமோகார்ஷித்', 'மன்யுகார்ஷித்'—சக்திவீல்ப் பிசித்தால்—காம: அகார்ஷித், மன்யு: அகார்ஷித்—அதாவது 'ஆசை என்னை ஏமாற்றி பாபம் செய்யச் செய்தது; கோபம் என்னை ஏமாற்றி பாபம் செய்யச் செய்தது' என்று வருந்தி அடக்கத்துடன் பல தடவை சொல்லி உள்ளத்தைச் சுத்தப் படுத்திக் கொள்வது கவிதா கர்களின் ஐப மூலம். இதை யாவருமே அனுசரித்தல் வேண்டும். ஐபம் செய்து உள்ளத்தை ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட வேண்டும். காமோகார்ஷித், மன்யுகார்ஷித் காரணமாயும்:

பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்த தாரை யினிடம் காமன் மெள்ளச் சென்றான். பயர்தே சென்றான்.

தாயாயனவன் தன் மூகத்தில் கோபக் குறிகள் ஏதும் காட்டாமல், "விரே, எந்த பாணத்தால் என் புருஷனைக் கொன்றாயோ அதே பாணத்தைக் கொண்டு என்னையும் கொன்று என் பர்த்தாவை நான் சேரும்படி செய்வாயாக. என்னை விட்டு அவர் கவர்க்கத் திலும் சந்தோஷப்படமாட்டார். பெண்ணைக் கொன்ற பாபம் உனக்கு உண்டாகும் என்று பயப்படாதே! புருஷனையும் மனைவியையும் ஒன்று சேர்த்த புண்ணியமே உனதாகும். என் புருஷனை அதர்ம மூலையில் கொன்றதற்கு இதுவே உனக்குப் பிராயச் சித்தமாகும். வாலி இறந்த பிறகு நான் சிதைத்திருக்க முடியாது!" என்று மகா வீரனுடைய பட்டமடி விக்ரு உரித்தான மொழிகளைப் பேசிப் புலம்பினான்.

இவ்விடத்தில் தாரை சாமனுடைய அவதார உண்மையை அறிந்து சாமனை மகா விஷ்ணுவாகவே கண்டான் என்று வால்மீகி சாமாயணத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

லக்ஷ்மணன் தாயாவிய கபித்திரையைப் பற்றி வழங்கி வருவதுபோல், வாலியின் மனைவி தாரையும் மகா அறிவாளி, ஞானி என்பது பரம்பரையாக வந்த அபிப்பிராயம். ஆரபடியால் அவள் தன் புருஷனை அதர்ம மூலையில் கொன்

பாரத காடகம் பிரீட்டிஷர்

அனுஷ்டித்த கொள்கையில் மிகக் கொடுமானது குடிசைத் தொழில் களைக் கொன்றதுதான். இந்தியா ஏழை நாடானதற்கு அதனால் மூக்கிய காரணம். இந்தியா மறுபடியும் செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக மாற வேண்டுமாயின், கைத்தறி நெசவுத் தொழில் போன்ற குடிசைத் தொழில்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற வேண்டும். — ஜனாநாயகம் 3, 5, 5

சுத்தமான காப்பி

முழு நறுமணமுள்ள

நீங்கள் இலகுவாக வாங்கக் கூடிய ஷீலையில்!

Stanes

ஸ்டேன்ஸ்

சிகப்பு லேபிள்

சுத்தமான காப்பி

எல்லோரும்
வாங்கக் கூடிய
நல்ல காப்பி!

சுத்தமான காப்பியை வாங்குமிதே
நல்லது. அது உங்களுக்கு சரியான கறுவண்
தையும், தரத்தையும், அநீக அசுவ காப்பியை
யும் அளிக்கிறது!

கூடுதலாக எண்ணெய் ஐனங்கள் ஸ்டேன்ஸ் சிகப்பு
லேபிள் சுத்தமான காப்பியைப் வாங்குமிதே.
ஏனெனில் அதன் கறுவண் கொடையப் புத்தம்
புதியதாக இருக்கிறது. அது எறையப் புக்
மல் பாசெய்யப்பட்டு, 3 பவுண்ட், 7 பவுண்ட், 1 பவுண்ட்,
3 பவுண்ட், 7 பவுண்ட் மூன்கில
மிடைக்கிறது.

நி யுனைடெட் காப்பி சப்ளை கம்பெனி லிமிடெட்,

கோயம்புத்தூர், நெக் இந்தியா

வேலூருக்கு டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

மிஸ்டர் ஜி. எஸ். அனந்தராமன், 35, கமிஸரி பஜார்

காக்கிநாடா ஏஜன்டு:

மிஸ்டர் கர்ணம் துரைமந்த ராவ், எஸ்வர சிவாஸ், திருமல ராவ் தெரு. காந்திரகர்

சமுதாயத்துடன் நீங்களும் கலிச்சுடைக்க!

உங்கள் சேமிப்புகளை இந்திய அரசாங்கத்தின்

சிறு சேமிப்புத்திட்டத்தில் முதலீடு செய்க

அதன் மூலம்
இந்தியாவின்
திட்டங்களுக்கும்
உதவிபுரிக

- ★ சமுதாய அபிவிருத்தித்திட்டம்
- ★ பெரிய நதிகளில் கிரீன்களாக்கித்திட்டங்கள்
- ★ சமூக கமிட்டித்திட்டங்கள்
- ★ ரயில் மற்றும் ரஸ்தா அபிவிருத்தி

உங்கள் பணத்தை இவ்வகையான உத்தரவாதம்பெற்ற செஞ்சூரிடிகளில் ஏதாவதொன்றில் போடுங்கள்

12 வருட நேஷனல் ஸேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டுகள்	கேடு பூர்த்தியாகும்போது ஆண்டு 1-க்கு 4-16 சதவிகிதம் வட்டி பெறலாம். ரூ. 5 முதல் ரூ. 5,000 வரை மதிப்புகளில் கிடைக்கும். தனி நபர் ரூ. 25,000 வரை வாங்கலாம்.
10 வருட டிரெஷரி ஸேவிங்ஸ் டிராபண்டி சர்ட்டிபிகேட்டுகள்	வருடாவருடம் 31 சதவிகித வட்டி பெறலாம். ரூ. 1000 முதல் ரூ. 25,000 வரை கிடைக்கும். தனி நபர் வாங்கக் கூடியது ரூ. 25,000 வரை.
10 வருட நேஷனல் இன்சான் சர்ட்டிபிகேட்டுகள்	கேடு பூர்த்தியாகும்போது ஆண்டு 1-க்கு 4-16 சதவிகிதம் வட்டி கிடைக்கும். ரூ. 25, ரூ. 50, ரூ. 100 & ரூ. 500 மதிப்புகளில் கிடைக்கும். தனி நபர் வாங்கக்கூடிய அளவு ரூ. 1000 வரை.
பொஸ்டாபீஸ் ஸேவிங்ஸ் பாங்க் அகௌண்ட்ஸ்	புலாக்கலின் பேரில் ரூ. 10,000 வரை வரையறைகளற்ற 3 சதவிகித வட்டி பெறலாம். அதற்கு மேல் 15,000 வரையுள்ள தொகைக்கு 11 சதவிகித வட்டியுள்ளது.
15 வருட ஆன்னியூடி சர்ட்டிபிகேட்டுகள்	
வெளிகுறி கிடைக்க ரூ. 3,500, ரூ. 7,000, ரூ. 14,000 & ரூ. 28,000. தனிநபர் உயரந்த படிம ரூ. 38,000 அளவிற்கு வரவழி வைத்துக்கொள்ளலாம்.	அரை தொகை 31 சதவிகித தொடர்வட்டி கொடுத்து மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை தனி நபர் 15 வருட காலத்தில் திருப்பியளிக்க வழிவகுத்து.

உங்களுக்கு உத்தரவாதமாக ஒரு சிறந்த வரையல் வருமானவரி கழிவின்றி கிடைக்கிறது.

இதன் விவரம் பற்றித் தகவல் கேட்க இந்த செஞ்சூரிடிக் திட்டம் பற்றியும் அபிவிருத்திக்குச் செலவழி செய்வதன் பற்றியும் அறிய உங்கள் அரசாங்கம் உதவி செய்யும். ஆதலால் உங்கள் அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது.

இந்தியாவின் எதிர்காலத்தில் முதலீடு செய்க.

தவன் மேல் கோபமும் வெறுப்பும் முதலில் கொண்டிருந்தாலும் கேரில் தரிசனம் அடைந்ததும் சாமனுடைய உண்மைச் சொகுபத்தைக் கண்டான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வெறுங் கதையாகப் படித்தால் இது சலுகைத் தோன்றுது. பக்தி மார் கத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இது அசம் பாவியமாகத் தோன்றுது. துணிதான ருடைய சாமாயணத்தில் இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் பரமசிவன் பார்வதிக்குச் சொல் வதாகப் பாடுகிறார் :

“உமையே, பார்த்தாயா? சுவாமியாகிய ராமன் எல்லாரையும் எப்படி பேரம்மை யாட்டம் ஆடச் செய்திருன் என்று.”

பக்திச் கண்களால் பார்த்தால்தான் பழைய புராணங்களின் சாரம் கன்றாகக் காண முடியும்.

சாதாரணமாக விமரிசனம் செய் தாலும் தாரை மிக சாமர்த்தியசாலி, ராஜா நீதியில் தேர்ச்சி பெற்றவன். முன்னால் நடக்கப் போவதை கவனித்து அறியும்சக்தி அவனுக்கிருந்ததை வாலியே சொல்லி யிருக்கிறான். நடந்தது நடந்து விட்டது : கக்ரீவன்தன்னுடைய சாமர்த் தியத்தாலும், தெய்வச் செயலாலும் சாம னுடைய துணையைச் சம்பாதித்து விட் டான் : வாலி இறந்து விட்டான் : இனி அங்கதனுடைய கேசுபத்தைத் தானே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்? அங்கதன் கக்ரீவனோடு விரோதம் செய்து கொண்டு சண்டை பிடிக்க முடியுமா? கக்ரீவனுக்கு வில்லெந்திய சாம லக்ஷணர்கள் சகாய மாக ஏற்பட்டு விட்டார்கள் : ஆனபடி யால் நீதி காஸ்திரப்படி இந்த சம்பத் தில் சாமோபாயமே மேல் என்பதை தாரை கண்டான். ஆனபடியினால் சாம விரிடம் தன் கோபத்தை மறைத்துப் பொறுமையுடன் நடந்து கொண்டான். அங்கதனுடைய வாழ்க்கை பாழாகப் போகாமற்படி காக்கும் வழியைத் தேடினான்.

விதிக்கு உத்தரவிரியை விமரிசை யாக நடத்தப்பட்டு முடிந்தது. மங்கல ஸ்ரீராமன் செய்வித்து, கக்ரீவனுக்கும் அங்கதனுக்கும் முறையே சாஜ்யாபி ஷேகமும் யுவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டன.

மிதழக்காலம் ஆரம்பித்தது. கக்ரீவன் முதலியவர்கள் கிஷ்கிந்தாபுரத்தில் சுசு மாகக் காலங் கழித்தார்கள். சாம லக்ஷ ணங்கள் பக்கத்திலிருந்த ஒரு மலைக்

புதிதத் தாழ்வுபுறம் “இந்தியாவின் பொருளாதார சகிந்திரம்” என்ற நூல் வாகித்த பொது ஊர் கண்ணி விட் டேன். கைத்தறி செய்வு முதலிய இந்தியா வின் குடிசைத் தொழில்கள் பிரிட்டிஷ் பக்ரீர வகைகளால் அழிந்த விவரங்கள் அந்த நூலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கி ன். அந்த இப்பொது சிந்தத்தாலும் ஏன் கெடுபும் பதறவிறது. பிரிட் டிஷ் பக்ரீர வகைகள்தான் இந்தியாவை வறுமையில் ஆழ்த்தின. இந்தியாவில் உண்ட ஒரு செவ்வந்தப் தயிலுடைய சேரத் தில் ஒரு பத்தியைக் கைத்தறிக்கை அமைப் பதற்குச் செவ்வந்தரால் உட நான் எவ்வளவோ மிழ்ச்சி அடைவேன். அவர் தாம் கைத்தறித் துவி உடுத்திக் கொள்வ துடன் பிறரையும் அதே துணி உப யோகெக்கும்படி துண்ட வேண்டும். இந்தியா இழந்த சக்தியை மீண்டும் பெற இதுவும் துக்கிய வழியாகும். —கைத்தறி

குகையில் காலங் கழித்தார்கள். மறை யால் வெள்ளப் பெருக் கெடுத்து, கரட்டுப் பாதைகள் எல்லாம் நீரோட்ட மாக ஓடி, போக்குவரத்துத் தடை பட்டுக் கிடந்தது. சேதையைத் தேடும் காரியம் அதனால் தடைப்பட்டது. சேத யின் கிரியை எண்ணி எண்ணி ராமன் மிகவும் துக்கப் பட்டான். மாரி காலம் முடிவாகும் வரையில் பொறுமையோடு திருக்க வேண்டும் என்று வக்ஷணன் சாமனுக்குச் சொல்லிச் சமாதானப் படுத்தி வந்தான். சாமனும் அப்படியே பொறுத்திருந்தான்.

வித்தனை பேரைய துக்கம் நேர்ந்தாலும் காலக்கிரமத்தில் உள்ளத்தில் நாம் பெற் திருக்கும் மறதி என்ற சக்தியினால், துக்கம் வர வர மறைந்து போய், வாழ்க் கையில் கவனம் செலுத்தி அனமதி அடைகிறோம். சகவரன் அனாதத்திருக் கும் இந்த மறதி என்னும் சக்தி நமக்கு மிகப் பெருஞ் செல்வமாகும். அது இவ்வீ யை இந்த உலகம் துயரத்துக்கு மேல் துயரமாகக் குவிந்து வராமையாவிரிடும். இந்த நிலதியின்படி கக்ரீவனும் அவன் பந்துக்களும் தாரையும் உள்பட எல்லா ரும் வாலியை இழந்த துக்கத்தை மறந்து சீரும் சிறப்பும் சிறைந்த விஷ்ணுவதையில் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

ஹனுமான் மட்டும் கவலைப் பட்டான். அவன் சாமனுடைய காரியத்தை மறக்க வில்லை. பிரதிக்ஞை செய்து கொடுத்த தைப் பற்றி அரசனிடம் மெதுவாகப் பேசுவதற்குத் தகுந்த சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஹாஸ்யக் கௌஞ்சியம்

"எனக்கு நீங்கள் கடன் கொடுக்கா விட்டால், நம் ஒளேகம் போய்விடும்."
"கொடுத்தாலும் நம் ஒளேகம் போய் விடும்!"

"எனக்கு 'காபன்' ஆப் பீஸ் புட்டிங், ஐஸ் கிரீம், பருட் ஸாஸட், ஓடு ஐஸ் வாட்டர்!"

"எனக்குக் காராபுட் மசால் கடை... கர பக்கோடா... இலையி கொண்டு வா!"

"உங்கள் அறைமில் இவா துங்குவதறதி இடம் கொடுங்கள்!"
"குறட்டை கிடமாட்டாடே!"
"குறட்டை கிடமாட்டா இரத்தினி முழுவுதும் கொஞ்சம் இரும்பு கொண்டு இரும்பார் கல்வளவுதான்!"

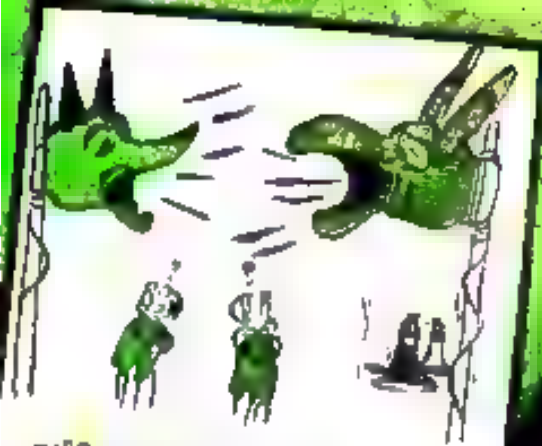

"கவலை ஜாஸ்தியாகப் போய் உடம்பு இளைத்துக் கொண்டே வருகிறது."
"உமக்கு என்ன கவலை?"
"உடம்பைப் பற்றிள கவலைதான்!"

புடையில் ஒரு கறை பட்டவுடன் மாதிரி படுகிறாள்... சூனம்...?

871277

... எடுத்த சரியாக எழுதிக்கொடுக்க வேண்டும்
நூறு தடவை அச்சடித்த மாதிரி எழுதிக்கொண்டு வா
... மாதிரி என்ன? எப்படியாவது அச்சடிக்க
எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது அச்சடித்த
கொண்டு வந்து விடுகிறேன் சார்.

இதயம் பரிசோதனை

மேலுக்கு அடியிலே ஜோடு இருந்தால் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்று அறிந்த மரம் முதலாளி சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற ஜோடு இல்லையே !
"அப்பா! நான் இல்லை என்று சொல்லி விடாதே நான் இன்னதற்கு ஜோடு போடக் கொண்டு வரவில்லை !"

பிரபல்ய நோவு
நிவாரணி
நோவய்ன்
புகழ் அதன்
இனையில்லா
சக்தியினால்
மேலும் பரவுகிறது

மெரிய, சிதைய உயும்
எனில் கிடைக்கிறது

கல்கத்தா
கெமிகல்
கல்கத்தா 29

நோவய்ன்

எனில் கிடைக்கிறது 29 ரூபாய்

தென் இந்தியா ஆபீஸ்: 5/149, பிராட்வே, சென்னை-1

Each

தன்ரு பேருதும் கூத்தல் வெண்டுமாவால்

கேசவர்த்தினி

தடவுங்கள்

தலை, அச்சம், பைப்
பேருதும், பைப்
கொட்டு, பைத்
பெருத்தல், அகல, கலா
பைத், தடுக்கல், கலா
பைத், தடுக்கல், கலா

புகள், பைப்பைப்
கலா, பைப்பைப்
கலா, பைப்பைப்
கலா, பைப்பைப்

ஷாம்புவின் உதவியால்

தலையை கத்தமாவும் பரிமாறும் உதவியால் ஆக்குங்கள்

கேசவர்த்தினி அனா 15, ஷாம்பு அனா 15, தபாக்கெனவு 15, எங்கும் கிடைக்கும்.

கேசவர்த்தினி பாய்கட்டன், கோயமுத்தூர்

No. 2

“எங்களுக்கு நீங்கள் என்
விசேஷ மரியாதைகள் செய்ய ஏத
பாடுகள் செய்திருந்தீர்கள் என்பது
இன்னும் விளங்கவில்லை. அது
போகட்டும்! நீங்கள் பறக்கும் குதிரை
யிடுவதற்கு கீழே விழுந்து விடத்
தாமதம் கூண்டியல் அடைந்து விட்
மீட்டீர்கள். அதற்குச் சத்தேபவென்றே
அது மட்டுமேயல்ல, அப்பொழுது
எங்களை உட்காட்டிப் படுத்து கொண்
டுவாக்கும். இப்பொழுது நீங்கள்
தாத்தா கொன்றார் குறவர்க்கும்
ஒரு சம்பந்தமில்லை இவ்வளவு கிணக்கு
கொண்டு என் இப்பொழுது எங்க
ளில் விடவும் சிவபிரகாசனையே
தாத்தா கொன்றிருந்தீர்கள் என்பது
எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று
மீண்டும் கூறினான் பிரபாகரன்.

“பிரபாகர், நீயே விடவும் ஒரு
வன். உன் அனுபவ மிக்கதான்.
நான் என்னதான் உன்
என்னை யோ நீ சத்தேபவென்றே

யாவது அனுபவ வேண்டும் என்று நான்
என்னதான் உன் தான் அறந்தது வத்
தோம். இது அறிந்தோம் ஆகி விட்ட
தால் நீங்கள் ஐக்கிரகதையாக இருப்ப
தற்கும் வேறு ஒருவரும் உங்களுக்குத்
நீங்குடன் செய்யக் கூடாது என்றும் உங்
களின் தாத்தாவை அந்த இருவருக்
கூண்டியல் அடைந்தோமே தவிர வேறு
ஒன்றுமில்லை. மறுநாள் காலைக்கு அரை
மணிமையச் சென்ற மாத்திரப்பின் உங்கள்
இருவருக்கும் சிவபிரகாசனையே வரவேண்டி
பதிராகச் செய்திருந்தோம். ஆனால்
நீங்கள் கூண்டியல் கிணக்கு தப்பித்துக்
கொண்டு விட்டீர்கள். சிறகு நான் வேலை
யாக, உங்கள் வரவேண்டி பதிராகச்
செய்திருந்த மாத்திரப்பின் கொன்றீ
ர்கள்; அங்கு என் பதிராட்டியை உங்
களுக்குச் சகல விதமான மரியாதைகளும்
செய்யப்பட்டன என்ற செய்தியைக்
கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

“உங்களைக் காணவில் கூண்டியல் இருந்து
அறந்ததுப் போவதற்காக வந்தோம்.

ஆனால் கூண்டியல் உங்க
ளைக் காணவில்லை. நீங்கள்
எங்கேயாவது போய் மறு
படியும் அரைட்டிட்டுத்
தயைக் காட்டுகிறீர்களே
இல்லை அப்படிக்குக் கொண்
டாய் போகிறீர்களே என்று
பயத்து உங்களைப் பாது
காக்க வேண்டி எங்கள்
இடங்களிலும் தேடினோம்.
நீங்கள் அப்படி வில்லை.
அதனுடைய என் குக்
மாத்திரப்பிக்கு வர முடிய
வில்லை” என்றும்.

பொழுது நான் என்ன என்ன முடியும்?
நான் எங்களுக்குத் தெரியாமல் மறைவி
யே இருந்து உங்களைக் செய்திருக்
கிறேன். மறைவிலிருந்து செய்த உங்களைத்
தத்தாவி நீங்கள் நினைவில்லையே! ஆத
லாக நான் இப்பொழுது தோஷமே வந்து
உங்களுக்கு எதன் செய்ய முன் வந்திருக்
கிறேன். இப்பொழுதுவது என்னை நான்
என்” என்று விவரித்தோம்.

“ஐயோ, நீங்கள் பதிரை மறைவிலிருந்து
எங்களுக்கு எதன் செய்ததாக்க தோஷ
விரிப்போ? உங்களை நீங்கள் செய்த ஒரு
முக்கிய உதவியைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்,
பார்க்கலாம். அப்பொழுது நான் எங்க
ளுக்கு உங்களைப் பற்றித் தயக்கம்
உதவியாக இருக்கும்.”

“பிரபாகர், அப்படிச் சொல். இதோ
சொல்லுகிறேன். விபத்தின் உதவிக்கும்
அதன் விவரிப்புகளும் போகிற உத
தது அல்லவா?”

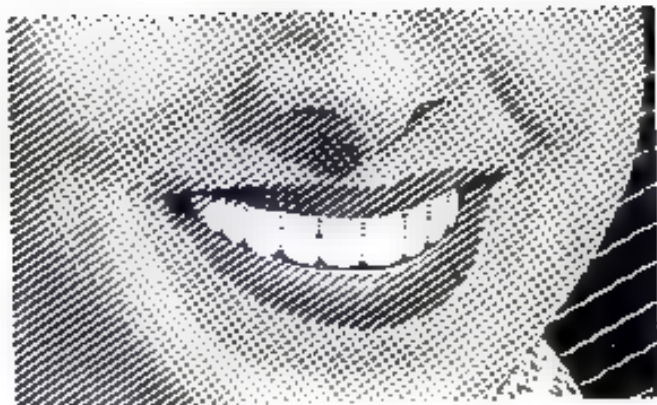
“ஆமாம், தாத்தா. அந்த விஷயம் வரவ
ருக்கும் தெரிந்ததானே! அதின் என்ன
உதவியை இருக்கிறது?”
என்றும் பிரபாகரன்.

“அவசரப்பாடாதே, பிர
பாகர்! நீர் போகிற
தாத்தா உங்களுக்குத்
தெரிந்த விஷயமாக இருக்
கலாம். ஆனால் அதற்கு
முன்பாக தந்தைவந்தீர்
தாத்தா எப்போது உதவி
கூட, உங்களுக்குத் மட்டுத்
தானே தெரியுமா?”

“என்ன நீங்கள் சொல்
துவது எனக்கு ஒன்றும்
விளங்க வில்லையே!”

இந்த வேளையில் நன்றாக
தெரிந்த ஒரு உதவி ஆகும்.
எங்கே சென்றும் பாருங்கள்.
(வேளையில் தான் வந்தே
தது 'உதவி' செய்து உதவித்
தது உங்களுக்கு.)

நீங்கள் இன்று
உங்கள் பற்களை

மக்ளீன்
செய்தீர்களா?

ஆம்! நான் இன்று என்
பற்களை மக்ளீன்ஸ் பற்
பசையைக் கொண்டு
சுத்தம் செய்தேன்.

வசீகரம் வாய்ந்த புன்
னாகைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் அத்தியாவசியம்.
ஆகையால் தான் தான் பிரதி தினமும் இரு முறை
எனது பற்களை மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்பசை
யைக்கொண்டு சுத்தம் செய்கிறேன். மக்ளீன்ஸி
லுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட பொருள் பற்களின் மேல்
படிந்துள்ள ஊதையை நீக்கி பற்களுக்கு இயற்
கையாக இருக்கும் வெள்ளைமையையும், ஒளியையும்
தருகிறது. அதிக வெண்மையான பற்கள் கெட்டி
யான சுறு மற்றும் நலுமணமுள்ள சுவாசத்திற்கு
மக்ளீன்ஸ் பற்பசையையே உபயோகியுங்கள்.

"... மக்ளீன்ஸ்
பற்பசை கிப்
ஸ்பெஷல் கிஸ்
கிளிட் விஷால்
பெயர் என்வா
நகர்ப்பெரிய
பெயர் உயர்ந்தது."

க்ளோரோபில் கேர்ந்தும் கிடைக்கும்

MTY-19-TAM

“தான் ஏதைக் குதிப்பீடு
தேன் என்னும் பீமவரம் தந்த
வனத்தின் உள் தங்கை உமா
வுக்கு வனதேவதை கொடுத்துப்
போனோ, அந்த மந்திர அம்
பைப் பற்றித்தான்.”

இதைக் கேட்டவுடன் பிரபா
காணுக்கும், உமாவுக்கும் தூக்கி
வாரிப்போட்டது. தங்கள் இரு
வரைத் தவிர வேறு ஒருவருக்
கும் தெரியாது என்று நினைத்
துக் கொண்டிருந்த விஷயத்தை வேறு
யாராவது சொன்னால் அதிர்ச்சி ஏற்படு
வது சகலந்தரின! பிரபாகரன் உமாநாயு

ஒரு பக்கத்தின்
உள்ளே சென்னை
சுற்று விலை.

பார்த்தான் : உமா பிரபாகர
னைப் பார்த்தான். பிரத இரு
வருமாய்ச் செத்து விரப்ப
தேவனைப் பார்த்தார்கள்.

உடனே விரப்பதேவன் “தான்
இப்பொழுது கூறியது உங்க
ளுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.
மேலே சொன்னப் போலது இதை
விடப் பதின்மடங்கு ஆச்சரியத்
தைத் தரும். அப்பொழுதுதான்
நீங்கள் என்னை தன்ரு உ

அதித்து கொள்ளுங்கள்” என்னும்.
“எங்கே மேலே சொன்னார்கள்” என்று
கேட்டான் பிரபாகரன். (தொடரும்)

குழந்தைகளின் கலை மலர்

“இங்கேன் வீதி” என்ற ஆங்கில வாரப்
பத்திரிகை உலக அரசியல் தலைவர்களையும் அரசி
யல் பிரச்சினைகளையும் பற்றி வாரத்தோறும் மக்களின்
சிரிக்கச் செய்யும் சேலிக் கித்திரங்களை (கார்ட்டூன்
களை)த் தாங்கிக் கொண்டு வெளியாவது. உலக
பத்திரிகைகள், ரோடிபோக்கன், டிடலீயிஷன்கள்
முதலியவற்றில் பெயர்கள் அடிபடும் தலைவர்களால்
பற்றிக் கித்திரம் ஓர் பத்திரிகை. அது தொடர்ச்சி
யும், பன்னிக்கட்டத்திலும், திராமங்களிலும் விநா
யாரும் உலகக் குழந்தைகளின் மனோபாவத்தைப்
பற்றியும் கலை புணர்ச்சியைப் பற்றியும் சிந்தனை
கொண்டு உற்சாக மூட்டும் வகையில் கித்திரக்
கள் காட்சிகளும், கட்டுரைப் போட்டிகளும்
எட்டி, ஆண்டு மலரும் வெளியீடுவது பாருக்
குமே அநிசபமாக இருக்கு மல்லவா!

உலகத்திலுள்ள ஐம்பத்தாறு தேசங்களிலிருந்து
வரித்துள்ள 24,000 கித்திரம் கட்டுரை ஆவணவ

னையிருந்து சிறந்தவற்றைத்
தேர்ந்தெடுத்து இவ்வாண்டு
ஷங்காய் வீதியின் குழந்
தைகள் கலை மலர் வெளியாகி
வீடுக்கிறது. ஐந்து வயதுக்
கும் சிறப்பிட்ட குழந்தைகளின்
வீடுக்கு பதினாறு வயது
வகையிலுள்ள பல தேசக்
குழந்தைகளின் கித்திரங்
களும் கட்டுரைகளும் எம்மை
யின்று இன்ப மயமான
குழந்தை உலகத்துக்குக்
கொண்டு போய்விடுகின்றன!

குழந்தைகளினால் பொது
வாக ஏதைக் கண்டும் அரு
வருப்புக் கொள்ள முடியாது.
அவைகளுக்கு எல்லாமே இன்
பும் பயப்பத, உடைத்த
கண்ணாடித் துண்டு முகல்
மீத உயர்ந்த பொருள்மை
வகை அகல சரிசு மராகப்
பாவித்து விளையாடும். அன்பு
செலுத்தி இன்பம் பெறும்.
இதுவே உயர்ந்த கலைஞனின்
விட்டான் அல்லவா!

எவ்வ இவ்விதத்தில்
பெரியவர்கள் போல், பிரத,
பூத கணங்களை வைத்துக்

கதை எழுதுவதையும், அதைப் படித்து விட்டுப்
பலப் பகாரன் இராத தூக்கமில்லாமல் கஷ்டப்
படுவதையும் பார்க்கிறோம். ஆனால் பத்து வயதுக்
குழந்தை எழுதி வீடுக்கும் கதைவைப் படிப்புகள்:

ஒரு பூதம்

நீதேன் பூதத்தைப் பார்த்தே கிடையாது.
ஆனால் என்னால் பூதம் பார்க்க்பதற்கு எப்படி
வருக்கும் என்று சொல்ல முடியும்! பூதம்
மிகப் பெரிய மனிதன். அவன் கால்கள் பூமி
விலும், தலை கூலாத்திலும் இருக்கும். அவ
னுக்குக் குரியன், சந்திரன் என்று இரண்டு
கண்கள். ஒரு சமயம் குரியக் கண்ணைத்
திறந்த வைத்துக் கொண்டு தூங்குவான்.
அப்போது எமக்குப் பகல். இன்னொரு சமயம்
அவன் சந்திரக் கண்ணைத் திறந்து வைத்துக்
கொண்டு தூங்குவான். அப்போது எமக்கு நிலா

ஒளி கிடைக்கிறது. சில சம
யம் இரண்டு கண்களையும்
மூடிக் கொண்டு தூங்கு
வான். அப்பொழுதெல்லாம்
தான் நமக்கு நேர இரன்
குழந்த இவ்வாகப் போய்
விடுகிறது. அவன் பெரு
மூக்க கிட்டால் நாம் புயல்
அடிக்கிறது என்கிறோம்.
அவன் அழுதால் நமக்கு
மழை பொழிகிறது. அவன்
பெருத்த குரலில் இரைக்
தால் இடி இடிக்கிறது!

இத்தப் பூதத்தைப் பார்த்து
பாராடுகிற பங்கு போக
முடியுமா! அதற்குப் பதி
லாகப் பூதத்தின் மீது அன்பு
ஏற்பட்டு மீண்டும் மீண்டும்
படித்து நனக்க அல்லவா
தொன்றுமொது! இதுவன்றே
உயர்ந்த கலையின் லட்சணம்!
இந்தலட்சணத்தைப் பெற்ற
கலைப் பொக்கிஷம் இத்த
ஷங்காய் வீதியின் குழந்
தைகள் மலர். கிடைக்கு
மிடம் : ஷங்காய் வீதி,
ஷங்காய் பீஸ்டிங், புதுடிபீஸி
விரு : கு. 5.—எஸ். வி. என்.

தாங்கு வயதுக் குழந்தை வரைத்து.

பிரயாணத்தில் குறைந்ததொரு நேரத்தான் . . . அதிக நேரம்
உங்கள் குடும்பத்துடன் கழிக்கலாம்.

ஏயர்-இந்தியா இன்டர்நேஷனல் மார்க்கமாக

ஏழே மணி நேரத்தில்

சிங்கப்பூர்

பறத்து செல்லலாம்

சென்னையிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமைதோறும் ஸெர்வீஸ்

- ஏராள என்ஜின்களுடன் என்சைடெய்ஸ்கள் மிக சேவகரமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் போய் வருகின்றன.
- எவ்வித கிராமசேவையோ தோராயமோ இல்லாத சீர்திருத்தமான போய்ணம் தான்.
- உங்கள் தேவைகள் கவனம் திரைப்படம் முதலாக பார்க்கவேண்டியவற்றைக் கவனம்.
- இரவு எங்கும் தங்காது.
- எவ்வாறியும் எல்லா போய்ணம் கவனம் மாறி போய்ணம்—இருக்கலாம்.
- 12 மணிக்குப் பிற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு விசேஷ ஏற்பாடுகள், பாதுகாப்புக்களம்.
- சிங்கப்பூர் விமானம் எங்குக்குச் செல்லவேண்டியும், கிடைக்கத் தோராயம் வரவில்லை.

புறப்பாடு வந்தால் சென்னைக்கு இரவு 10-45 மணி வரையில் சிங்கப்பூர் வரவில்லை என்பது 7-45 மணி (சென்னைக்கு வரவில்லை).

சட்டங்கள்

முதலாவது சட்டம் வரவில்லை

- முதலாவது சட்டம் (முதலாவது சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- இரண்டாம் சட்டம் (இரண்டாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- மூன்றாம் சட்டம் (மூன்றாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- நான்காம் சட்டம் (நான்காம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- ஐந்தாம் சட்டம் (ஐந்தாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- ஆறாம் சட்டம் (ஆறாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- ஏழாம் சட்டம் (ஏழாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- எட்டாம் சட்டம் (எட்டாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- ஒன்பதாம் சட்டம் (ஒன்பதாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-
- பத்தாம் சட்டம் (பத்தாம் சட்டம்) ரூ. 554/- ரூ. 550/-

ஏயர்-இந்தியா இன்டர்நேஷனல்

கிளி மாளிகை, 25, மதுரைத்தெரு, மதுரை-2
சென்னை: 55155

சுமார் இரண்டு மணிக்கு கிளிமாலைக்கு

சென்னை, திருவாரூர், கோச்சி, கோயம்புத்தூர், பெங்களூர்

Ad. 1195

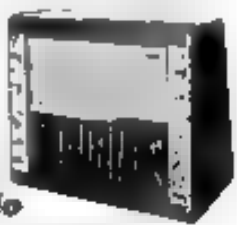
மேட்டி ருசி 221 - 3 வாகன்
கோல்ட் டிரைவ் மெட்ரோ
கேபி மெட்.
மேட்டி ருசி 222 - 3 வாகன்
கோல்ட் டிரைவ் மெட்ரோ
கேபி மெட்.
மேட்டி ருசி 223 -
3 வாகன் கோல்ட்
கேபி மெட்ரோ
கேபி மெட்.

மேட்டி ருசி 224 -
5 வாகன் கேபி மெட்ரோ
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்

மர்பி வரிசை

மேட்டி
ருசி 225-7 வாகன்
கோல்ட் டிரைவ்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்

மேட்டி ருசி 226 -
5 வாகன் கேபி மெட்ரோ
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்

மர்பி ரேடியோ
murphy radio

உங்கள் பணத்திற்கு நேர்த்த மதிப்பு

மேட்டி ருசி 227 - 5 வாகன்
கோல்ட் டிரைவ் கேபி மெட்ரோ
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்
கேபி மெட் - 5 வாகன்

வம்பர் மகா சபை சிவ
"கங்கைநா பெண்"
விவாதம் நடந்தது. ஏ

தொடரத்தில் ஒரே சமூகத்தில் இரு பெரிய மாணவர்களுக்கும் அருகிருந்தது. அதனால் ஏற்பட்டது, வெகு நகரைய நம்பிக்கைகள், என் எல்லாம் விழுந்த மலாந்தரம்.

“இது என்ன விதமாக? இங்கிலாந்து படிப்பிலே திடீரென்று இங்கிலாந்து பிரேமை எதிர்ப்புத் தென்னா” என்று சந்திரசேகரன் பரிசாசன குரலில் கேட்டார்.

உடனே ஒரு தேம்பல் சத்தம். "எனக்குத் தெரியுமே, நீங்கள் அவையோடு சினித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று". அம்மையவர்கள், கண்களில் வெள்ளம் பெருகத் தொடங்கி விட்டது. அன்றைய வெகு நேரம் வரையில் அந்த வெள்ளத்தில் கரை காலாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தனர் சர்க்கிளர்கள்.

***

மறு நாள் மத்தியானம். (ஸ்ரீ நாலாயம்பர் அவர்களால் சரித்திரப் பிரதித்தியாக்கப் பெற்று)

14. அந்தக் கடவுளாகப் பாசுவதி செத்துப் போனாள். அவள் மட்டும் இறந்திருந்தால் இரத்தப் பெண்ணை இப்படி வளர்த்து விட்டிருக்க மாட்டாள்."

“அவனே இந்தப் புருஷனாக வட்டிண்டு என்
வனவோ சிரமப்பட்டாளாமோ! இழுத்த இழுப்
புத்தெய்வகம் வரவேண்டுமென்று பிடியாதம்
பிடித்தாலும், அந்தக் கட்டம் தாங்க முடியாம
லேயே அவன் கன்னத்தில் விழுகிற செத்துப்
பொன்னாகப் போயிவிட்டான்”

“போனவன் இரத்தப் பெண்ணையும் கங்கையில் தள்ளி விட்டுச் செத்துப் போயிருக்கலாம். ஒரு பாடாய்ப் போயிருக்கும்.”

“யார் அதைத் தான் அப்படி அநியாயமாகச் சொல்
கிறது! எஞ்சுநிலக்கு என்ன வந்து விட்டது? ராஜாத்தியாதிரி இருக்கிறான். எங்களை யெல்லாம்
பெயல் அடுப்பவர்களுடைய கதியசுவரிகளை வேண்டி
மொ!” என்று கூர் இளம் குரல்.

“அடுப்பங்கரை வேண்டாம்; எந்திக்கனாலி வேலோ சிறக்கும். நானு குழந்தை பெற்றெடுக்க வயதாகக். காரணமாத்திரி திரிகிறது. அவனுக்கு என்ன வாய்விடுத்தாய்!”

“நாளுக்குமுந்தைய பெற்றுவள்களெல்லாம் என்னை
செய்ததைக் கண்டு விட்டோம்; அதுதான் அதைத்
காணும் போல் விட்டோம். கோழுலிட்டி அம்
மணியைப் பார். பதினேழு வயது - துகலிவிடம்;
மூன்றுவது குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. தினம்
பெருமூலம் விழுந்தால் குழந்தைகளை அடித்துக்
கொல்லிவிடுவர். என்னைக் கேட்டால், செருந்தையதான்
பாக்கியதரவி என்றுபெண்”

"ஆமாண்டி, அம்மா! நீயும் வேண்டுமானால் அவனைப்போலச் செதல்புப் போட்டுக் கொண்டு

இரு காலத்தில் மறு கைத்தறி

கொள்வானாகக் வங்காளியை எடுத்த அப் போராளியை விரைந்தது. இப் போதோ அதைக் காட்டிலும் பெரிய ராட்சத விரோதி இத்தியை விரைந்தது. இத்தியை விரைந்தது உண்மையில் விவசாயத்துக்கு உகந்த சிவம் இப்போது விவசாயத்தில் எடுபட்டிருப்பவர்களுக்கே போதுமானதாக இல்லை. இத்தியாவில் உண்மையான தொழிற்சாலைகளில் கைத்தறி கொள்வானாகக் கொண்டு செல்லுவது என்பதும் சாதாரண மில்லை. இது விவசாயிகளைச் சரிக்கட்டும் பொருளாதாரப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல, ஆடவர்களுக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்கும் இரண்டிலுமே கொடிப் பேருக்கு ஏற்பட்ட உண்மை அளிப்பது என்ற பெரிய பிரச்சனையாகும். — 1949

குடையும் பிடித்தக் கொண்டு விடுவாடு உலாவியேயேன்."

"செருப்புப் போட்டுக் கொண்டு குடையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தால் எந்த நிலைமையிலாவது விடுவாடு! அந்த வேண்டிய படிப்படி புத்திராவந்தனும் வேண்டாம்!"

"அவன் மட்டும் என்ன, கோம்பிலிருந்து குறித்து வந்தான்! என்னவும் படிக்க வைத்திருந்தான். என்னுடைய அங்கைப் பேசும் கூறி விடுகிறேன். என்ன ஓசத்தி!"

"ஆமாம், நீயும் அவைப்பிள்ளையே படித்த, பாஸ் பண்ணி, புதுவைத் தலைநகர விடுகொண்டு திரியறாய்; வாரிலிருந்து தடிப் பாய்மச்சாக்கை எல்லாம் உன்னைச் சுற்றிக் கொண்டு அலையறாய் என்று ஆசாப்படுகிறார்களாம்!"

"ஓ! என்ன அந்தை! ஸ்தலாதிநீத தவிர உங்களுக்கு மானம் வேட்கம் ஒன்றும் இல்லை. இப்படித்தான் பேசுவது!"

சீக்கிரத்தில் கணவரின் வாய் மொழியை அங்கத்தினர்களுக்கு அப்பிரதய பேதல் வதுப்படி வாயிற்று. இவன் கொஞ்சு பென்றும், ஸ்தல போஷ்ட வென்றும் பீர்த்தி உண்டாயிற்று. இவன் கொஞ்சுவைச் சேர்த்த பெண்கள் சந்திரியை யிடம் அதுதரவழி, அபிமானமும் கொண்டு வந்தார்கள். எமல் பிச்சித்திரை அங்குக்குப் பரிந்து பெய்தார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஒரு நாள் ஐரவி துவக்கித் கொண்டு எந்த நிலைமையில் தன் வீட்டின் மஞ்சள் குங்குமம் வாங்கிக் கொண்டு போக அழைத்ததுதான். அப்போது ஐரவி வீட்டுக்கு வந்திருந்த இவன் பெண்களுடன் சந்திரியை வேரு சீக்கிரம் சீக்கிரம் சென்று கொண்டான்.

கணவரின் வாய்க்குத்துக்கொண்ட இவரென்று படிப்பில் அபிவிருத்தி அடைந்தவன் வீட்டுக்கு வந்தான். ஒரு நாள் ஒரு தயிர் சாங்கிக் கையில் வைத்துக் கொண்டு வந்தான். சந்திரியை "அது என்ன புத்தகம்!" என்று கேட்டுக்கொண்டே புத்தகத்தை வாக்குவதற்குக் கையை நீட்டினான்.

"இது தயிர்; உங்களுக்குத் தெரியாது" என்று பதிலளித்தான் வந்தான்.

சந்திரியை பிச்சித்தான். "அது என்ன? எங்குத் தயிர் தெரியாது என்று அடித்து விட்டீர்கள்! என்னுடைய கொந்த பாவம் தயிர்நாளை!" என்றான் அவன்.

"சந்திரியை: கொஞ்சமும் வட்டிக்கு இரத்தம் வாங்கி; இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"சந்திரியை: இத்தியை, வட்டிக்கு இரத்தம் தானே தயிர்மே அழிமாறும் அதிகமாக உண்டா திரு. வந்தாவினெல்லாம் தயிர் கொந்த பாவம் இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"என்ன இரத்தம் இத்தியைத் தெரியும், அது ஒரு ஓசத்திரை!" என்றான் தந்தையன். "ஒரு ஓசத்திரைமே. இத்தியைத் தெரியும், தயிர் படிக்கத் தெரியாது என்று நினைத்தேன்" என்று வந்தான் சொன்னான்.

"எனக்குத் தெரியாது. உங்கலில் யாருக்காவது தெரிந்தால் கூற்றுக் கொள்வாமென்று நினைத்தேன். ஆனால் என்விடம் பாரதி புத்தகம் இருக்கிறது. கீதகன் ஏன் விட்டுக்கு வந்தால் நாமே மெட்டுப் போட்டுப் பாடக் கற்றுக் கொள்ளலாம். உங்களுக்கு ஹிந்தித் தலாசி வங்காளிப் பாட்டுகளும் சொல்கிறீர்களே" என்று சஞ்சீவன்.

"வயதுக்கு இஷ்டம்தான். ஆனால் உங்கள் வீட்டில் ஓயாமல் புதுப்புது வீணைகள் வருகிறார்களே!" என்று மயிதா கேட்டான்.

"வந்தால் உங்களுக்குமேன்? கீதகன் வன் அங்கலாகக் கண்டு பயப்பட வேண்டும்? அவர்களுடைய உங்கலாகக் கண்டு பயப்பட்டுமே?" என்று சஞ்சீவன்.

"பத்துப் பதிகைத்து திணங்களுக்குள் கணியாழியில் இந்த இளம் பெண்களில் ஒவ்வொருத்தரும் தனித்தனியே சஞ்சீவியைத் தன்னுடைய பிராண நிரோஷிதமாகக் கருத்தே தொடங்கினாள்.

8. புயல்

சஞ்சீவியை கணியாழிக்கு வந்து சமரர் மூன்று மாதமாகிற்று. அப்போது கணியாழி வாலிபர் கூடம் மிகு கிணமையை, பெரிய புயற் காற்றியும் அகலிபுண்ட தேவாரின் நினைவாகிக் ஒப்பிட்டக் கூடு.

வாலிபர்களை! சொல்லிப் போகவேண்டும்! வயது நாற்பது. துவலியில் விஷயம் என்ன! பரிமாசு இராம அப்பிரமலியார் என்பவரில் மனைவி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னர் காலம் சென்ற போது அவர் "அகல்தாசிரமம் இனி நமக்கு வேண்டாம்" என்று தீர்மானம் செய்து திறை வந்த வரல்கிள வேய்வார் தட்டி விட்டார். அவரை இப்போது சஞ்சீவியை முன்னிட்டுத் தமது சிவப்பத்தை நாற்றிக் கொடுத்த தயாராக வீருந்தா அன் ருள். அவர்களைக் கொல்வா வேன்! அவர் எண்ணியதாவது: "சஞ்சீவியைப் போல் கவனி யாற்பாள், புத்தியானித்தனளும் உள்ள பெண்ணுக்கு வாழ்க்கைத் துணியாகத் தகுதியுள்ள இளம்பெண் இந்த தேசத்தில் எங்கே இருக்கிறாள்! அதற்கென்ன! விவானிப் பாய்கள் 'கூடுக' 'பூக்க' என்று பரிசியேரித்துக் கொண்டு வேண்டாமாணல் நீயா! கன். அதைத் தவிர, அவளுடைய அழகு முனிக்கு எற்பு, மனமொத்து வாழிக் கூடிய கணியல் அமரராதிகுள் இருக்கிறவையாது. துணியால் சஞ்சீவியை அன்னல் பாயல் யாவராவது மணந்து கொள்ளால் நிர்யமாக அவளுடைய வாழ்க்கை பாழாகி விடும். அவளுக்குத் தக்க வாழ்க்கைத் துணியாகக் கூடியவன் நான் ஒரு வந்தான்."

காற்பது வயதுக் காரகுடைய மெருகிய இதுவாணல் இப்போது இருபத்தைந்து வயதுப் பிள்ளை களைப் பற்றிக் கூடக் கிணமும்! காணாக் துக் அவராலுடைய உள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டிருந்த புயலின் வேகம் அவிவாசிக் கொண்டிருந்தது.

புதுதான் தனக்கு நிர்யமாகியிருந்த கணியாணத்தைத் தட்டிக் கூழித்து விட்டான். சி. எஸ். படிக்கும் உத்தேசம் தனக்கு இருப்பதாகவும், நியாயவாதியாகப் போகிற தான் சட்ட விதிகள மால்ப் பன்வீரன் ஒரு வயதுப் பெண்ணை மணக்கச்

சமீபத்தில் ஸ்டாலினுக்கு, அடுத்த வருஷம் பர்த்துக் கொண்டாடும் என்றும் அவர் கூறினார். இதைப் பற்றிச் சூத்திரம் அவரின் பரபரப்புப் போது, பதினாறு வயத்க்கு மேற்பட்ட பெண்ணுரித்தான இவ் வருஷம் உலகமாம் செய்து செயல்வழி தனக்கு ஆட்சேபிக்கப் பெற்று குறிப்பாகத் தெரிவித்தான்.

சூப்பிரமீ அஃயாணமாயி இரண்டு வருஷமாப்
இவ்வாழ்க்கையில் இருப்பவன். அவனுக்குத்
நிறைந்து இப்போது விவாகப் பிரிவினை உரிமை
யில் விசேஷ சித்ததை உண்டாயிற்று. "ஆனாலும்
நமது சந்தை ஏற்பாடுகள் மகா அநித்யானகம்.
மனிதன் தவறு செய்தது சந்தை. ஒரு தடவை
தவறு செய்து விட்டால் அப்போதும் பரீசாரமே
விடையாதா! ஏதோ அல்ல கோக்கத்துடன் தான்
விவரணம் செய்து கொள்ளுகிறோம். அது தவறு
என்று தெரிந்த பின், இது தரப்பிலும் விவாதி
தவணை நிபந்தித செய்தல் ஏன் உடையது! இதை
நான் புருஷனுடைய சொனகியத்துக்காகச்
சொல்லுகிறேன். புருஷன் தான் எவ்வளவு பெருந்
பெண்ணுமானாலும் விவரணம் செய்து கொள்ள
லாதிமீ விதிவிதமான சந்தைமாதிரி தந்தை
துத்தான் விவாகப் பிரிவினை முக்கியமாக வேண்
டுதல். முடிபிரிவாத பந்தத்தில் அகப்பட்டுக்
கொண்டு வாழ்க்கை முழுதும் அகப்பட்டுவதை
விட ஒரேயடியாக சிவனா விட்டு விடலாம்"
என்று அவன் உபநிசாரம் செய்தவன்
பிரிவினான்.

கலியாணமாகாத கலியாழிப் பிண்டங்களுக்கும்
கெல்லாம் இரவு பகல் ஸ்ரீர கித்தியதாம்.
செருத்தியிலாய்த் தவிர்மையாக ஸ்பந்தம் கெடுப்பது
கலியாழிப் தங்கம் மீனாத்ததை எப்படி வெளி
யிருவது? இதற்குள் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது
கலியாணமாகாத கலியாழிப் பிண்டங்களுக்கும்
கெல்லாம் இரவு பகல் ஸ்ரீர கித்தியதாம்.

பாதி சங்கரநாதம் அவர்களின் தோட்ட வர்டுக்கு இதுவரை கண்ணியாதி இராஜாக்கள் வரிது கொண்டு வருகிறதாய் போதாக்குதலாய், புலவிக்ரமம் அடிக்கடி வரத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் வருவதைப் பார்த்ததும் இராஜாக்கள் மெதவாக நழுவி விடுதல் வழக்கமாய் வீழ்ந்தது. இதற்கு நீதித்துச் சூரிரதம் அவர்களின் பரிசீலித்தார். "இது என்ன? என்னிடம் உங்களுக்கு சிவவாத பாய் உண்டா? பெண்டுகளைக் கண்டதும் உண்டா? இதறு?" என்று கேட்டான். அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் திகைத்தபோது, "இருந்ததாம் ரொம்ப அரிவாயம் செங்கிரீர்கள். இந்த ஊரில் காணவில்லை படித்தகீழ்க்க இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் ஒன்றினை இவ்வளவு உலகமறி யாதவர்களாய் வைத்திருக்கக் கூடாது. நீங்கள் உங்கள் பாட்டினர்களைப் போலவே இருந்தால், உங்கள் மனைவிகளையும் பாட்டினர்களை வைத்திருக்கலாம்." என்று.

தங்களுக்கு வரப்போகும் மனைகளைப் பாட்டி
கனாக என்னப் பார்த்தபோது அவர்களுக்கு
அடக்க முடியாத சிரிப்பு வந்தது. நாதசுவர்
ஒரு சீமிலும் போகித்து விட்டு, "எனக்கு வரப்
போகும் மனைகளுக்கு நான் எல்லா விலைபங்கி
ளும் புரண சம உரிமை கொடுக்கத் தயார்"
என்றான். ஆனால் சகுந்தை அவனுடைய
குறிப்பை உணராததால் தெரியவில்லை.

இவ்விஷயத்தில் கல்பாணசுந்தரத்தில் ௮௮ புகாரும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. எழுந்தது

ஞாபம் அடுத்த சிரமத்துப் பெண் பாடல்களையப் பார்த்து விட்டு வரவேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்தான். கல்பாண கந்தம் அவளிடம் அடைத்துப் போட மூண்டதான். எதிர்பாராமல் கிடைத்த இந்த அரிவ எதிர்ப்பத்தில் தன் உள்ளத்தில் குழறித் கொண்டிருந்த சாதலி வெளிவிட்டு விடுவதென்று தீர்மானித்தான். ஆனால் பேச்சு இவ்வளவு வரவில்லை.

தொடர் தொடர் தங்கிய பிறகு, தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு, "சூர்தலை! நாம் இரண்டு பேரும் ஒவ்வொருவர் அறிவேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம், இப்போது!" என்றுக் கல்பாசு எக்ட்டாம்.

"தாயா! நொம்ப மெதுவாக வல்லவா நடக்கிறது? மணிக்கு 2 ½ மைல் வேகம் நட இராதே!" என்றுச் சொன்னாள்.

இதற்குப் பிறகு கொஞ்ச நேரம் அயலுக்கு ஒன்றம் சொல்வதே தோன்றலிதயி. வழியில் ஒரு மாதமிதயில் அதுயம் பெண்ணுமாய் இரண்டு பட்சிசை உட்காந்திடுப்பதாத் கண்டதும் ஒரு பேரகை தோன்றிது.

“நாம் இரவுக்கும் இரண்டு பரவைகளாக மாறி விடக் கூடாது என்று நினைத்துள்ளது. அப்போது உலகக் கலாசாலைகளிலேயும், ஆசிரியர்களின் எண்ணும் ஆசனத்தோடும் உலகத்திலிருந்து கொள்பவர்களால் மலிவாகும்” என்று.

“இப்போது ஆகாச விமானம் வந்து, மனிதன் பறையைவிட வேகம் பறக்க முடியுமென்று ஏற்பட்டு விட்டதே. இன்னும் பத்து வருஷத்திற்கு ஆகாச விமானம் சீக்கிர சாதாரணமாகி விடும். அப்போது சீக்கிர, ஈன் எல்லாருமே தாராளமாகப் பறக்கலாம்” என்று.

தகவல்களையும் மேலாட்சி அளித்து, நலத்தான்.

9.

இந்த வகை உத்தரவு எல்லாம் அவர்களின் விட்டுக்கொடுப்பு முறை விருத்தாவது வந்திருப்பதாகக் கண்காணிப்பில் வெளிப்பாடுகிறது. அவ்வாறு பார்த்தால் உட்கட்சிப்பாடு மாற்றி இருக்கிறதென்றும், அவ்வாறு எதிர்ப்பெற்றுக் கொடுத்தும் செய்வதற்குப் பயத்தமும், அவர் புத்தவியும் விடேறாது இருப்போடு இருந்தாகின்றன என்றும், வந்தவருடைய கை கொடுத்துக் கொண்டு எஞ்சியும் விடேறும் போட்டிப் பார்த்தல் உத்தரவுகளென்றும், இன்னும் இந்த மாற்றி எல்லாறு விவரங்களும் அந்தந்த தபால் மூலம் பரவின.

கனம் பேரவையாரு, கணையாழி வானொலிச்
உண்மையற்றதும் ஆகும் அபிமான வளஞ்சுவர்த்ரு
டுடம் ஏற்பட்டதெனும், ஏனென்கறும். ஸ்ரீ சங்கராதம்
அவதூய் தமக்கு அறிமுகமான இராஜாஜி
செய்யும் அன்று முன்பு ஒரு நிர்வாகித் துற்துக்கு
அமைத்திருந்தார். எவ்வாறும் கூடியதும், அவர்
புது வித்தாளையைச் சுட்டிக் காட்டி "இவ்ர்தான்
சுத்ததெனும் கணவர், பேரவ் செயல் படியு
இவ்வாறு உள்வாங்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கவே
இச்செய் வித்தாக்கு உள்வாங்க அமைத்தேன்"
என்றார். இப்படி அறிமுகம் செய்து வைக்கப்
பட்டவர் சமர் இருப்பதைத் து வயதுள்ள
புது வத்தாள் இவ்வாறு.

அப்போது அந்தக் கூடி யிருந்த ஸாமியர்கள் எல்லாருடைய மனமும் என்ன நிலை யடைந்திருக்கு

மென்று சினைக்கிறீர்கள்! காதல் சான்றித லிதி களில்படி அவர்கள் மனோகிரை எப்படி ஆகி விடுகி னோண்டுமென்பதை நான் அறிவேன். உன்னை யாகாடக்த்து மட்டுமே எனக்குத்தேவியும். சேன்ற ழுன்று மாத காலமாய் அவர்கள் உன்னத்தில் அடித்துக் கொண்டிருந்த பெரும் புயல் திப. ரேன்று ஓய்ந்து, ஆழ்ந்து சினைத்த அமைதி அங்கு நிலவலாவிற்று. பரபரப்பெல்லாம் பழைய கதை யாய் விட்டது. அன்று காங்கி காய்ச்சிட்டபோது யாரும் சட்டையில் கொட்டிக் கொள்ள வில்லை.

கதவாய் பாடி கங்கத்தரையில் ஒரு கலாசாலை ஆகிரியர் என்றும், சத்தியாகதிரை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுக் சென்ற இரண்டு வருஷமாய்ச் சிறையில் இருக்கிறாரென்றும், அவருடைய கெற்றறியில் காணப்பெற்ற பெரிய காவத்தின் வருஷாத்தொண்டின் தடியடிவிலுள் ஏற்பட்டதென்றும், இப் போது மறுபடியும் கங்கத்தர திருப்பியதும் கலா சாலை ஆகிரியர் பதவியை அவர் ஏற்றுக் கொள்

வப் போகிறாரென்றும் கம்பாஷனலின்போது தேவிய வந்தது.

"உங்களுக்கெல்லாம் நான் பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த ழுன்று மாதமும் எப் டுப் செல்லப் போகிறதோ என்று பயமா யிடுத்தது. உங்களுடைய சிகேத்தினால் எங் வாவோ சக்திரவுமாயும் உபயோகமாயும் காலம் போயிற்று. இரண்டு ழுன்று காலில் பிரயாணம் கிண்பி விடுவோம். தமிழ்நாடு ழுழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து விட்டுக் கங்கத்தர போகிறோம். உங்களை பெண்ணாய் விட்டுப் பிரியப் போகிறேமே என் றிருக்கிறது" என்றுள் கருத்தலை.

இதற்கு அதிசய காலம் காணன்று கங்கத்தர தங்ககாலம் அவர்களை விடு பூட்டப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

கணபாழியின் விதிகளில் ழுன்போக குப்பைகள் சேரலாவின! (முற்றும்)

தலைவலியை நான்
தற்போது உஷ்டப்படுவ
திக்கிறேன். ஏனெனில் நான்
அனாஸின்
உட்கொள்கிறேன்

DOES NOT HARM
THE HEART

ANACIN

2 மாதமாகத்
தொடர்வாக
உஷ்டப்படுவ
திக்கிறேன். ஏனெனில் நான்
அனாஸின்
உட்கொள்கிறேன்.

தோஷிகள், தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்
இவற்றினின்று துரிதமாக நிவர்த்திபெற

ஒவ்வொரு நாளும் ஜனங்கள் 24,90,496

ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை

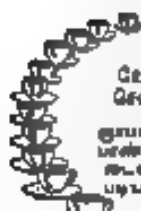
பாக்கெட்டுகளை வாங்குகிறார்கள்

அதற்குச் சிறந்த காரணங்கள் உள்வன...

இதில் காரணம் அதன் புத்தம்புதிய தன்மையே
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை அறிவேகமாக தேர்ந்த
தெயிலுக்கு எல்லாருக்கும் அனுபவப்படுவதாகும்
அது அவர்களுக்கு சிவந்தும், சப்பெலுக்கும்
புத்தாளம் கிடைக்கிறது.

மற்றோரு காரணம் அதன் சுவைத்தவாக இருப்பதே
காற்றுப் புகாமல் உள்ளது பாக் செய்யப்படுவது
தான் ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை மாக் மருவற்று,
கலப்பற்று, கனக்கமற்று, எத்தனாகக் கிடைக்க
விறது.

செய்தது வாங்குங்கள்!
செய்ததைக் குறைவுங்கள்!

இப்படியிருக்கும், ப்ரூக்
பாண்ட் தேயிலையை உலகெங்கு
எல்லா பணத்திற்கு அறிவை
படிபணம். குடியான தேயிலை
அறிக்கிறது.

1000 10

காசிலா

வணிகலாலை தேசியம்
மொழியியல் ப. ப. ரா. க.

45. மக்கள் மாண்பு

ஆதிதர் தொழிலாளிகள் ஆதிதர் எவ்வ மீதி விடவே, குலுமாவின் கார் மீது கல்லை எறிந்து விட்டுத்தான் மறு காரியம் பார்த்தார்கள். அதனும் அவர்களுது தலவர்களான கவபால், சார்திப்பிரியன், மனோஹர் மூவருக்கும் மனவருத்தம் ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்கள் அத்தகைய துர் செயலில் இறங்கியது அவர்களுக்குத் தவருகவும் பட்டது. காரணம், அன்று அவர்கள் முதலாளிகளோடு சமாதானம் செய்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வருவதாயிருந்தார்கள். அந்த முடிவுக்குத் தொழிலாளிகளின் செயல் துந்தகமாக முடியலாம் அல்லவா? அதோடு அன்று குலுமாவைக் குப் பிறந்த நான் வேறு, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவனது பிறந்த நான் அமைப்பை ஏற்று அவர்கள் யிருந்துக்கும் போயிருந்தார்கள். உண்ட விட்டுக்கு இரண்டு நினைப்பது நிபாயமா? சியாயமா கலே இருந்தாலும் அதை நேர்முகமாக யார்தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்? அதோடு அவர்கள் தரப்பவர் சேர்ந்த தொழிலாளிகளை ஒரு பெண்ணின் மீது கல்லை எறிவதென்றும், அதைவிட சீர்தந்தையான கார்யம் வேறு என்ன வேண்டும்? ஒரு பெண்ணின் மீது கல்லை எறிவதைப் பெருந்தவறு, அதுவும் (அந்த) பெண் யார்? ஆக மாதலாளியின் அருமை மகள்! அவன் மீது அந்த மூன்று தலவர்களும் ஒரு கண்! மனத்தில் மிகுதத் தன்மையையும் காரியத்தில் கடனத் தன்மையையும் காட்டுவது யாருக்குத்தான் நடக்கும்?

ஜுகல் கிஷோர்தான் பின்னும் நின்று கொண்டு கல் எறியத் தான்டி யிருக்க வேண்டும் என்று கவபாளுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அவன் என்னுடைய வேறும் பிரமை என்றும் அப்படி இருக்க முடியாது என்றும் மற்ற இருவரும் சாத்திரர்கள்.

தலவர்கள் தெற்றியதனுடும், சிப்பாய் கயின் கையின் இருந்த துப்பாக்கிகள் இடும், பிரைலாஸின் பயமுறுத்தல்களினுடும், ஜுகல் கிஷோரின் சாதுரியத்தினுடும் மக்கள் மறுபடியும் கொஞ்சம் அமைதி

புற்றனர். அதன் பலனாகக் குலுமா சிரமம் மதுமீய்ந்திச் சௌகரியமாகப் பங்களாவுக்குள் நுழைந்தான். அவ்வளவு காரியங்கள் அடுத்தடுத்து நடக்கவில்லை யென்றும், அவன் சௌகரியமாகப் பங்களாவுக்குள் போய்ச் சேர்ந்திருக்க முடியாது?

தொழிலாளிகள் குழப்பம் விளைவிக்கிறார்கள் என்றும் செய்தி உடனே போஸுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் குட்டோடு குடாக ஸர் பிறாரிலாவின் பங்களாவிற்கும் போனில் செய்தி பறந்தது. உடனே பிறாரிலால் ரமேஷை அனுப்புவதாகச் சொன்னார். அதே கையோடு கையாக அவனை ஆங்கு அனுப்பி வைக்கவும் செய்தார். ரமேஷ் அதிவேகமாக சிகழ்ச்சி நடந்த இடத்துக்கு விளையத்தான். போலீஸார் கோஷ்டியும் அவன் போய்ச் சேருவதற்குள்ளாக அவனே ஆஜராகி யிருந்தது.

ரமேஷ் அந்தக் கூட்டத்துக்குள் புகுந்து உள்ளே செல்வ முயன்றான். ஆனால் அவன் சொல்லிக் கேட்டு அங்கே அவனுக்கு வழி வந்த யார் தயாரா யிருந்தார்கள்? இருவர் போனா இங்கு இருவர் கையில் யாங்கிக் கொள்ளும் நிலையில் உப்பொழுது அவர்கள் இருந்தால்தானே?

கவகத்திலும் ஒரு வேறி, ஒரு ஆவர்த்தம், ஒரு குறி. ஒரு அன்பர் இருக்கத்தான் செய்யிறது. குழப்பம் கூடும் இடத்திலே ஒரு சர்க்கை இரைச்சல் இருப்பது வழக்கம்தான். தொழிலாளிகள் இருக்கும் இடத்திலே கும் புகாக்குக் கேட்பானேன்? அதுவும் கவகக் குழப்பம் என்றால் காது செவிடு மறிப்படியான கோஷங்கள் எழுவது இயலாதுதானே?

அரை மணி சேரம் குழப்பமாகும் புகுந்து அல்லாடியா, ஸரகுதான் ரமேஷ் ஜுகல் கிஷோரைப் பார்த்தான்; ஜுகல் கிஷோரும் ரமேஷைப் பார்த்தான். உடனே ஜுகல் கிஷோர் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு எப்படியோ ரமேஷின் அருகில் வந்து சேர்ந்தான். அப்போது ரமேஷ் வாய் கிழிய இரைந்து ஏதோ கூறிக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட ஜுகல் கிஷோர், "ஏன் அப்பா! என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்க

இருப்பீர்? இந்தச் சக்தித் திருவார்த்தையில் உன் சொல்லு வா? கேட்கப் போகிறார்களா? இப்படி வெல்லாம் உன் பிரசங்கத்தையவைத்துக் கொண்டு என்ன பிரயோசனம்?" என்று உதி என்னமாகச் சொன்னார்.

"தொழிலாளிகளுக்கு லாபகரமான விஷயம் ஒன்றைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று முயற்சிப்பேன். ஆனால் இவர்கள் காலில் வாய்க்கி கொண்டு மாட்டேன் என்றிருக்கிறார்கள். குலாம குமாரி இன்று தந்தையிடமிருந்து தனக்குப் பிரத்த கான் பரிசாகக் கிடைத்திருக்கும் வெருமதித் தொகையைத் தொழிலாளர்களின் நலனுக்கென்று என் கொடைமாக அளிக்கத் தீர்மானித் திருக்கிறார்களா? அதைச் சொல்லலாம் என்றால்....." என்று சமேஷ்.

"என்ன? திருமாவளா? எத்தனை ரூபாய்?" என்று கேட்டார் ஜூன்ஸ் மிஷோர்.

"இருபதிலாவியை ரூபாய்! இதோ பாராங்கள். குலாமாவின் கடிதத்தை!" என்று சொன்ன சமேஷ் தன் கட்டைப் பையில் இருந்து குலாமாவின் கடிதத்தை எடுத்து ஜூன்ஸ் மிஷோருக்குப் படித்துக் காட்டினான்.

குலாமாவுக்குப் பிள்ளையெயி அளிக்கத் தொடங்கித் தோன்று சொண்டிருந்த உபயோகம், சாத்திரப் பிரியன், மனோகாமி லாபகரமான அளவையெயி பங்களாவுக்குச் சென்று விட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு வெளியே என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சமேஷ்யமே ஏற்படவில்லை. அப்படியே ஏற்பட்ட தென்றாலும் அதை அவர்கள் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. காரணம், அதைக் காட்டிலும் அவர்கள் பிரதானமாக உதி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டியதை முக்கியமாகக் கருதியது தான். அந்தப் பேரீய காரியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்குத் தொழிலாளிகள் எங்கேனோ கேட்டுப் போகிறார்கள் என்ற எல்லென்னம் ஏற்பட்டதில் என்ன விவரம்?

வெளியே சமேஷ்யம் ஜூன்ஸ் மிஷோரும் மேற்கூறிய என்னொருவரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அநேகர் அவர்கள் பேசும் பரிபாத்தனம் என்னி நவையாரும் தொழிலாளியில் உச்சம் போட்டார்கள். வேறு சிலர் முதலாளிகள் வாயில் வந்தபடி திட்டிக் கொண்டும் வைத்து கொண்டும் இருந்தார்கள். மற்றும் சிலர் தலைவர்களைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் தங்களுக்குக் கரோசு வென்று ஏதோ சமையல் பேசுவார்கள் போல் போல் பேசும் பலருடைய கவனத்தைக் கவர்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இம்மாதிரி தலைக்குத் தலை பேசும் பேச்சு அந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு விசித்திரமான கோலாகலத்தை உண்டாக்கினி கொண்டிருந்தது.

ஜூன்ஸ் மிஷோர் தன் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த கானகரத் ஆசாமிகளைப் பார்த்து, "கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள். உங்களுக்கு இருபதிலாவியை ரூபாய் கிடைக்கப் போகிறது!" என்றான். அவன் சொன்னது காட்டுத் தீ போல் கட்டத்தினிடையே பரவியது. உடனே அந்தப் பெருமையைத் தான் அடித்துக் கொண்டு போகலாம் என்ற எண்ணத்துடன் ஜூன்ஸ் மிஷோர் உரத்த குரலில் மக்களைப் பேசாமல் இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டான்.

ஜூன்ஸ் மிஷோர் தன் சொற்களை ஆமோதிப்பதற்கென்றும், தன் சொற்படி நடப்பதற்கென்றும் கட்டத்தின் ஒப்பொரு லாக முடுக்கிலும் தன் ஆசாமிகளை சீயமித்திரப் பார்த்து என்று தோன்றியது.

ஏனெனில் அவன் அமைதியாக இருக்க முடியக் கேட்டுக் கொண்ட சில விசயங்களுக்கெல்லாம், ஒப்பொரு லாகவே இருக்கும் ஐயங்கள், "உஷ! சத்தம் போடாதீர்கள், சத்தம் போடாதீர்கள்!" என்று உச்சரித்தனர். சில சீயியங்கள் அமைதியை சில காட்டுவதற்காக உச்சம் எழுந்தது. அப்போது தொழிலாளர்களின் குரல் சேர்தமாக அடங்கி விட்டது. ஜூன்ஸ் மிஷோர் உடனே சமேஷ்யப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுமாறு சமேஷ்யு காட்டினான்.

சமேஷ் தனது இயல்பான குரலில் காட்டும் சிறிது உரத்த குரலில், "சீக்கன் எல்லோரும் உங்கள் எண்ணங்களுக்கு எதிராகக் கொச்சி சேர்ப்பு முற்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நாளானியின் அருமை மகள் உங்களை நவீன உத்தேசித்துத் தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் பிரத்த கான் பரிசான இருபதிலாவியை ரூபாயையும் மிக்க மதிச்சி ஏடன் சேவ்வித் திட்டபரிட்டிருக்கிறாள்!" என்று பிரகடனப்படுத்தினான்.

கட்டத்தின் இருந்த ஒப்பொருவரும் தங்கள் தங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் இருபதிலாவியை ரூபாய் கிடைத்து விட்டது போன்ற மதிச்சி மிதப்பில் உலிக் கொம் மானமிட்டனர். தொழிலாளிகளுக்கு உரிமை, சீயாவம் போன்ற வேறும் சொற்களைக் காட்டிலும் பணம் கிடைக்கிறது என்ற கேரிடையான சொல் மிகவும் பிரத்திருந்தது. சத்தி வளத்துப் பேசும் பேச்சைக் காட்டிலும் சேய்வாரை பொதுவாக எல்லோருக்கும் அதிக மதிச்சினைய அளிக்கிறது?

ஜூன்ஸ் மிஷோர் அமைதியை சில சிறுத்தி சமேஷ்யின் பேச்சைக் கேட்டு ஆறுதலாக தயாராவார்.

"குலாம குமாரி அளிக்கும் இந்த என் கொடை உங்கள் நலனுக்கு உபயோகப்படுக. உங்கள் குழந்தை குட்டிகளைக் கவனித்து சில முறையில் பராமரிக்க உதவியாக இருக்கும்!" என்று முடித்தான் சமேஷ். மக்கள் மறுபடியும் மதிச்சிக் கட்டில் மிதத்து ஆவாரம் சென்றனர்.

ஒப்பொரு சித்தப்பிக்கும் ஒரு புது மாதிரி யான அத்தம் கொடுத்து அதை விபரித மாக்கெவக்கும் சீயியம் கைதேரித் ஜூன்ஸ் மிஷோர் மெதுவான குரலில், "இப்போ

முதுசொல்லுங்கள்! உங்கள் உண்மையான தலைவர் இதை இருக்கும் இந்தப் புண்ணிய வாறு அல்லது உள்ளே ஆனந்தமாக மின் சார விடுதியின் அடியில் உட்கார்ந்து வம்பு அடிக்கும் அந்தத் தலைவர்களா?" என்று.

இன்றுகூடி ஓரினமாக வாரும் மக்கள் பெரும்பாலும் பட்சபாத குணம் அற்றவர்கள். இன்னார் வேண்டும், இன்னார் வேண்டாம் என்ற விருப்பு-வெறுப்புக்கு இடம் கொடுத்தவர்கள். அவர்கள் தங்களுக்கேற்ற தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் விதமே அலாதி. பண மூட்டைகளைப்போ பெரிய ஆசாமிகளையோ பார்த்துத் தங்கள் தலைவர்களாகக் வேண்டும் என்று அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. அவர்கள் மனத்துக்கு ஒருவர் பிடித்தவனு யிருந்துவிட்டால், உடனே அவனைத் தங்கள் தலைவனுக்கிக் கொண்டு விடுவார்கள். அவன் அவர்களது நலனைக் கண்ணால் கருத்துமாகப் பாதுகாப்பவனாக இருந்துவிட்டால், அப்புறம் கேட்க வேண்டுமா? அவர்கள் நன்மையில் அக்கறை காட்டிய ரமேஷ் அடுத்த சிலிவுமே அவர்களுக்குத் தங்கள் தலைவனுக்கத் தோன்றத் தொடங்கி விட்டான். உற்சாகம் மிகுந்த சிலர் உணர்ச்சி வெறி பிறிட்டு ஏழுவே, ஓடி வந்து ரமேஷைத் தூக்கித் தோள் மீது வைத்துக் கொண்டு பங்களாவை நோக்கி ஓடினார்கள். தங்கள் நலனை உத்தேசித்துப் பெரும் பொருளை நன்கொடையாக அளித்த குஸுமாவைக் கண்டு கல் எறிந்த பாவத்துக்குப் பிராயச் சித்தம் தேடும் முறையில் அவனிடம்

நேரில் சென்று மன்னிப்புக் கேட்க விரும்புவதாகப் பலர் புகன்றனர்.

ஐயங்கள் குழப்பம் எதுவும் செர்வாமல் சாந்தமாக இருக்கலோ, போலீஸ் ஈடுவில் விழுந்து குன்றுபடி செர்வாமல் பேசாமல் நின்றது. ஐயங்கள் மகிழ்ச்சிக் கூச்ச விடுவதைக் கேட்டு உள்ளே யிருந்தவர்கள் வெளியே எட்டிப் பார்க்கலாயினர். மனிதனது தோள்களும் கைகளும் குழந்தைகள் குழியாக உட்கார்ந்து சந்தோஷப்படுவதற்கான சாதனங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ரமேஷைப் போன்ற வாலிபனுக்கு அதில் கஷ்டமும் தன் இஷ்டப்படி இருக்க முடியாத அடிமைத்தனமும் இருப்பதாகத் தோன்றியது. அதனால் தொழிலாளர்களின் தலையிலிருந்து மெதுவாக இறங்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அதைப் பார்த்த சார்திப் பிரியன் சிரித்து, "ரமேஷ் என்னவோ ஐயங்களின் மீது ஏறி நடனம் ஆடுகிறான் போலத் தோன்றுகிறதே!" என்று.

அவன் பேச்சைக் கேட்டு எவ்வோரும் "கட கட"வென்று சிரித்தனர். ஆனால் குஸுமாவின் பார்வை ரமேஷின் மீது நிலைத்து விட்டது. அவன் சார்திப் பிரியனின் பரிசுசத்தையும் அதைக் கேட்டு மற்றவர்கள் சிரித்ததையும் கவனிக்க வில்லை. "ரமேஷை இங்கே வரச் சொல்!" என்று தன் பலம் கொண்டமட்டும் இரைந்து கூவினான்.

குஸுமாவைப் பார்த்ததும் ஐயங்கள் மேலும் மகிழ்ச்சி வெறியில் மூழ்கி, வான் மூட்டக் கோஷமிட்டனர். கைகளையும் கைக்

குட்டைகளைப் பூசுதல் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டன. சும்பன் மகிழ்ச்சியும் கே. பழம் நீண்ட நாத்திரத்தில் கின்றுவிடக் கூடியதா? என்று கேட்டு 'பாபுலும், போதும்' என்று சொல்லக் கூடிய அளவைக் குறிக்கித்து விட்டு அப்பறம் காலை கிழிந்தா?

சமீபத்தில் நிகழும் பிரயாணசம்பந்தித் தன் சட்டைப் பைலிக்குத் கவனித்ததை எடுத்துக் காட்டி என்னை எழுதி விடுவது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக ஜனங்கள் எவ்வளவுதான் கடைப் பிடித்தனர். அப்போதுதான் ஜாக்ஸ்கெஸ்டர் உரத்த குரலில், "கண்பரிகளே! சமீபத்தில் குளம்மா அளித்த நன்கொடைமையப் பிரகடனப் படுத்தும் கவிரும் இதில்" என்னும்,

இதற்கு முன்பு மாவுக்கு வணிகம் தெரிவிக்கும் முறையில் ஈகரிடம் குறித்தத் தகவலத் தளித்தவர். இதற்குள் சீமஷ் மெதுவாகத் தன்னை தூக்கித் கொண்டிருந்தவன் தனியே வந்து இறங்கி விட்டான்.

கடபாதுடைரா முகத்திலும் சாத்திரப்பிரிய
னுடைய முகத்திலும் ஈட்டத்தின் செங்கை
பிடிக்க வில்லை என்பது பே வத் திரைகாட்சி
தொலிந்தது. அதைக் கவனித்த ஜூகல்
கிரேஷர் பங்கத்தின் கீதப்பலகைக்கு மட்
டும் கேட்கும்படியான குரலில், "அதோ
நிதிக்குங்கோ அலர்கள் தான் அப்ப உங்
கள் தலைவர்கள்! 'கருவிக்' ஏறங்கள்,
காங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்"
என்று கூறி உங்கலைப் பட்டினி போட்டுச்
கொல்லப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த மகாநு
பாடல்கள்தான் இவர்கள்! மாடியில் கின்று
கொண்டு இந்த வேடிக்கையை எவ்வளவு
ரீதியுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்,
பார்க்குங்கள்!" என்று.

இதைத் தேட்டதும் ஐரவர்கள் தங்கனது அந்த டீர்திய தலவர்களை என்னி நகையாடும் தோரணையில் கேழே நின்றுவண்ணமே பரி காரம் செய்தனர். தொழிலாளிகளில் சில திறமைசாலிகள் ஒப்பந்தக் காரியத்ததைக் கவனிக்க ஐக்கல் விடுவதையும் ரகசியமாகவும் தோகுமது வேண்டிக் கொண்டு வற புறத்தி உண்ண அனுப்பி வைத்தனர்.

சாத்திரப்பீடனுக்கு அனாதைக் கண்டபோது
உள்ளம் கொதித்தது. "ரமேஷ்! நீ கீழி
புத்திசீவப் பெரிய மனிதனுளை விட்டாய்
பேரலிங்குமேறது! பழை அனாதரந்தான்,
அப்போது" என்ற இனக்கார்ப்பெய்தான்.

"பெரிய அடிப்படைகளையும் தொழில் உங்களைச் சேர்த்து, மனக்குப் அதற்கும் பொருத்தாம், நான் யாரிடம் வேலை பார்க்கிறேனோ, அவர் காரியத்தைக் கவனிப்பதற்குத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்." என்று சொன்னார்.

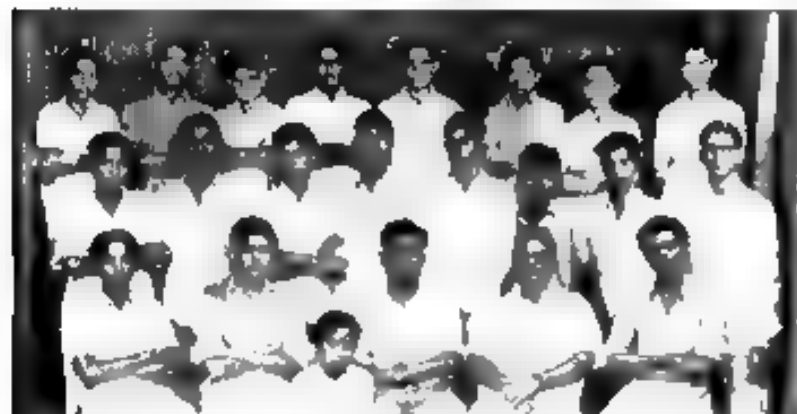
“உன் னாகலிம், அது என்ன காண்தம்? யார்
என்கொண்ட அளித்தார்? அதற்காக அளித்
தார்கள்?” என்று கேட்டாள் சுதபால்.

“உங்களுக்குத் தெரியாதா? நாங்கள் தொழிலாளர் தலைவர்கள்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு கற்றுக்கொள்ள! சேகரத்தி குறை மாவுடன் நடப்பினம் கொள்வதற்காக நாய் போலக் கற்றுச் சற்றுத் திரிகிறீர்களே!” என்று ஜோகல் தெரிவித்துச் சற்றுக் கடுமையாகியே வாழ்த்துகளை விசி விட்டான்.

ஆகக் கிடைக்க மாமங்கரமான ஆராமியன், அவனை கண்பன் என்றும் கீனைக்க முடியாது, விசேஷமாகவும் பாராட்டிவிட முடியாது. பாம்பு என்றும் தாண்ட முடியாது, பற்றை என்றும் மீதிக்க முடியாது என்பார்களே, அது போலத் தான். அதனால்தான் அவனைக் கண்பன் என்றும் யாருக்கேம அகிகமாகப் போப்பதில்லை.

பிறகுதான் பற்றி
 விவரிக்கலாம். செய்யும்
 பொழுது அது
 மிகப் போகும் பயங்
 கரத்தைப் பார்க்க
 வேண்டுமே! அப்
 பப்பா! பெரியபெரிய
 போதகிகள்...
 அது... விவரிக்கத்
 துக்குப் பதில் சொல்
 வதென்றால் சற்று
 யோசிக்கத் தான்
 செய்யலாம்.

அப்படி, மீதக்குறி
பொருது நாகரிகமா
கப் பழகும் பண்பு
வாய்ந்த சுகரஸம்
சாத்திப் பிரியணம்
எப்படிப்பதில்சொல்
பார்த்தன்? அதுணில்
அவர்கள் சொசமலே
திருத்தார்கள், அவர்

முதலாவதாகப் பதின் மூன்று, மூன்றாம் தேதியன்று அ.வி.நி.கி.யின் பதின்மூன்றாம், ஆர்ப்பாட்டம் "தேவரூர்" என்ற ஊரில் உள்ள சுவாமிநாதர் இம் தேதி சேர்ந்திருந்தார் என்பது அறியப்படும். இவ்விடத்தில் "அவி" ஆர்ப்பாட்டம் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார் என்பது அறியப்படும். இவ்வாறு, அ.வி.நி.கி.யின் பதின்மூன்றாம், ஆர்ப்பாட்டம் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார் என்பது அறியப்படும்.

தளதளக்கும் பானம் வயிற்றுக் கோளாறுகளை நிறுத்துகிறது

... அது உங்களுக்கு குணம்
செய்வதுடன் புத்துணர்ச்சியும் தருகிறது!

ஈனோ சோடியம்மானது எளிதும் வயிற்றுப் புளிப்பை நீக்குவதில் அற்புத சக்தி வாய்ந்தது. எவ்வித கெடுதியும் செய்யாமல் அது புளிப்பு மிகுதியை ஒள்ள அஜீர்ணம், வாய்ப்பொருமம், கெஞ்செரிச்சல் முதலிய உபாத்தகளை துரிதமாயும் நிச்சயமாகவும் நிவர்த்திப்படுத்து.

இதற்குக் காரணம், ஈனோஸ் வயிற்றிலுள்ள அமிலமிக்குதியை வென்று சமனாழ்ந்தும் விசேஷ குணம் உடையதாயிடுப்பதுதான். மீதமீறி புளிப்பதாலோ அல்லது உண்பது எளிதில் ஜீரணமாகாமலோ வயிற்றில் ஏற்படக்கூடிய கோளாறுகளை நீக்கி, ஜீரண உறுப்புகளை மீண்டும் ஒழுங்குபடுத்த அது உதவுகிறது.

ஈனோ புத்துணர்ச்சியும் உற்சாகமும் ஊட்டுவது ... எட்டை விநாடிகளில் நீங்கள் கைம் பெறுகிறீர்கள்— வயிற்றுக்கு மட்டுமல்லவாய்க்குக்கூட! எப்பொழுதும் ஈனோஸ் 'பீரூட் ஸாஸ்ட்' ஒரு புட்டி கையொடு கால காலம் வைத்திருங்கள்.

ஈனோஸ்

'பீரூட் ஸாஸ்ட்'

மேலே புட்டி ரூ. 1/12

கீழே புட்டி 2/6

உமது கிடைக்கவேண்டும்

ஈனோஸ் உத்தமம் 'பீரூட் ஸாஸ்ட்' சுகாதாரத்திற்காக
நிதிதரிக் கோவெர்ப்பட்டி, கரேஜ் மரிகுளமாகும்.

மூன்று காரியங்களையும் சாதிப்பது கால்கேட் முறையே!
உங்கள் வாய்துர்நாற்றத்தை அகற்றுகையில்
உங்கள் பற்களை சுத்திச் செய்து
அவற்றை சொத்தையாகாமல் தடுக்கிறது

045/13

ஜாம்-பெக்ஸிஞல் அந்த எக்ஸிமா,
மண்டை சருமநோய், மற்றும் கிறங்கை
ஒழித்து விடுங்கள்

Zam-Buk

FTY-35 TAM.

ஜாம்-பெக் உயிர்சேவைய மருமால்
எதமான சருமங்களைப்படி. ஜாம்-
பெக் புண்டை ஆற்றி அசம்பா
திருத்தார். ஜாம்-பெக் சருமத்
தினும் புருத்து. நோயுற்ற தரை
தரங்களை சுத்தம் செய்து விடா
வில் சருமத்திற்கு அழகுந்
தரைக்கு ஆரோக்கியமும் ஊட்
டும். கிஷ்காயங்கள், கொப்பு
ளங்கள் போன்ற த்தபுண்டுகள் முத
லியவற்றை குணப்படுத்துவதி
லும், துர்க்கெடுகளை புரிகத்த
மாக்குவதிலும், கால்வளி மற்
லும் உயர்வகளை ஆற்றி சரும
முட்டுவதிலும், ஜாம் - பெக்கின்

சக்தி அற்புதமானது. அதைக்
மதிப்பு வாய்ந்த ஒரு ஐதர்ப்
பொருள்களை. வியோ ஜாம்-பெக்
இல் க்ரோடோயின்னும் தேர்த்
திருப்பதால் அதன் சமன குண
மும் தரைகூர் அழகு மற்றும்
இதர பயன்களும் கிடைக்
கின்றன.

மிருகக் கோழிப்பு சோவில்லை
என்பதற்கு உத்திரணாதம்.
ஜாம் - பெக்கெனும் துளம்
பெறுபடாக்.
சகல மருத்துவியலாளர்களின்
உரும் கிடைக்கும்.

மதராஸிற்கு போஸ் எஜென்டுகள்: தாதா & கம்பெனி. பாசிக் டவுன்

கள் அப்படி யிருந்தது பார்க்கப் போனால் பல விதத்திலும் சீராய்ந்தானே? கசபால் பதில் சொல்லவில்லையே ஒழிய அவன் முகத்தில் ஜாக் கிஷோரைக்கானவே டிடிக்கவில்லை என்ற பிலம் தொனித்தது. உன்னம் பற்றி லெரித்தால் யாருக்கு மேற்கத்தில் கடுகடுப்புத் தோன்றுவது சகஜம் தானே?

கசபாவின் முக பாவத்தைப் பார்த்த ஜாக் கிஷோர் அட்ட சியமாக ஒரு மூறை நகைத்தான். ரேபல் காதித்தனில் எழுதி யிருந்த விஷயத்தைப் படித்துச் சொன்னான். அதைக் கேட்டதும் மீனோஸ் குளையா வின் பக்கம் திரும்பி. "என்ஸிடம் இதை நீங்கள் ஏன் அளிப்பீர் சொல்லி விடலாம்?"

சொல்லி யிருந்தால் இத்தனை தூரம் காசியம் மிஞ்சிப் போயிருக்காதே!" என்றான்.

"உங்களுடம் சொல்ல என்சுக்குப் போய்து எங்கே யிருந்தது? என் வரும்போய்துதான் இங்கே ஏகக் கணபரமாகக் கிடந்ததே! ஓரவர் பேச்சை ஓரவர் காதிம் வாங்கிக் கொள்ளும் சீரையோ நாம் அப்பொழுது இருந்தோம்?" என்றான் குளையா.

"ஆபாம், குளையாவை இங்கே எதற்காக அழைத்து வந்தீர்களாம்?" என்ற கேட்டான் ஜாக் கிஷோர். தன் கேள்விக்கு யாரும் சரியான பதில் சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற அவன் எண்ணினான்.

ஆனால் மீனோஸ் அவன் கேள்விக்கு விடை அளித்தான். "இவர்கள் இங்கே வந்திருப்பதனால் சமாதானம் சிக்கிரம் ஏற்படலாம். ஜாக் கிஷோர் அடக்கி ஆள முடியும் என்று எண்ணி நம் வக்கீல் கசபால்தான் அழைத்து வந்தார்!" என்றான்.

"இப்படி அழைத்து வருவதனால் பெரும் ஆபத்தை விளக்கு வாக்க தேருமே என்று உங்களுள் யாரும் எண்ணிப் பார்த்தவா? போலீருக்கிறதா!" என்று சொன்ன ஜாக் கிஷோர் கிரித்தான்.

அதேமேயம் திரிதிடுப்பென்று பிராணவாய் அங்கே வந்தார். 'உங்கத்தில் பிராணவாய் வந்து விட்டது!' என்பதை அறிவிப்பதற்காக ஓரவன் ஓடி வந்தால், அந்தத் தூரப் பாக்ஷியசாலியின் முகத்தில் எத்தகைய அமைதியின்மை, கலவரம், பரபரப்பு, பட

படப் பரபரப்பு. அப்போது நடந்த அருகில் இருக்கும் அம்மா கத்திரித் தில் "அன்னதானமென் அனாதையானவர் இங்கம்" முதல் ஆண்டு விரா சிறப்பாக உடைபெற்றது. கிரித்துத் குடந்தை ரேயித்து டிவிஷனல் ஆபீசர் திரு என். ராமசுந்தரன் தரிசமம் வந்தார். அன்னதான சென் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்து மானவர் இக்கந்தை ஆம்மித்து கைத்த டி க்கி அவர்மேல் திரு உருகல் மடத்தைத் திருவாரம் தேவன் திறந்து வைத்தார். மேற்படிசங்கத்தில் கரீவரர் திரு எ. என். ராமநாதன் கரீவரர் புது திருத்தகந்தை மடத்தில் கண்ணம். மேட்டோ : சி. ஆ. பூத்தி

படப்பு, கோபம், கவலை ஆகிய உணர்ச்சிகள் ஒன்றை பொன்று மோதிக் கொண்டு வெடித்து வரும்! அத்தகைய உணர்ச்சிக் குழறல்கள் அவர் முகத்தில் தாண்டலமாகிக் கொண்டிருந்தன.

"என், மின்டர் பிராணவாய்! உங்களுக்கு இப்பொழுது கோம் இருக்கிறதா? இருந்தால் நம் சிபந்திகளைப் பற்றிப் பேசலாம்!" என்றான் சாத்திப்பிரியன்.

"வேறும் ஆர்க! மண்ணுங்கட்டியும் ஆர்க! உன் சிபந்திகளை யெல்லாம் கொண்டு போய் உடைப்பில் போடு! இங்கே யாருக்கு வேண்டி யிருக்கிறது உன் சிபந்திகளை! இங்கு ஆசாமிகள் என்ன அக்கிரமம் செய்து விட்டார்கள். தெரியுமா?" என்று கடுவன் பூசியவாசர் சிறிஞர் பிராணவாய்.

"என்ன ஆர்க? சொல்லுங்கள். சொல் லுங்கள்!" என்று அவர் பேச்சைப் பார்த்த பரதும் ஏக காலத்தில் கேட்டனர்.

"என்ன ஆகிறது? என் மேனஜரிலிருந்து பதிலையாயிரம் ரூபாய் கோட்டுகள் எப் படியோ கால் கை முனைத்து மாயமாக மறைத்து விட்டனர்!" என்று உன்னம் குமு தப் பதில் அளித்தார் பிராணவாய்.

அதைக் கேட்டதும் அங்கிருந்தவர்கள் ஒரு வரை யோசனை விழித்துப் பார்க்கலாயினர். உன்னம் பேசும் விஷயத்தில் பிராண வாயுக்கு அவருடைய ஜன்மச் சத்துருக்க னிடம்கூட மட்டும் மரியாதையும் மிகுந்த மதிப்பும் உண்டு. அவர் ஒரு பொழுதும்

போய் போ மாட்டார் என்ற விஷயத்தில் எல்லோருக்குமே திடமான நம்பிக்கை. அதனால் அவர்கள் அங்கவையிலேயும் அவர் இரு போய் என்ற பேசுவதைத் துடைய புரி யாமல் பதையாக நினைந்தனர்.

"ஆமாம், நீங்கள் கடைசியாக அந்த கோட்டுக்களை எப்பொழுது பார்த்தீர்கள்?" என்று கேட்டான் சகோதரர்.

"என்னத்தை எப்பொழுது பார்த்தேன்! என்ன தெனிய இது? நீங்கள் எல்லோரும் வந்தீர்களே. ஜனங்கள் எல்லோரும் கூச்சம் போட்டுக் குழப்பம் செய்தார்களே! அப்பொழுது மேகஜடிகளையெல்லாம் பூட்டி விட்டுக் கீழே வந்தேன் அப்புறம் போய்ப் பார்த்தால் பணத்தைக் காணவில்லை. என்னைக்கும் இல்லாத திருகாளாக இன்றைக்கு மட்டுப் எப்படித்தான் எவ்வளவு மறந்து அங்கேயே கைத்தறிவிட்டு வந்தேன். புரியவில்லை, போதாத காலம் வந்தால் புத்தி இப்படித்தான் கெடும் போலிருக்கிறது!" என்றார் பிராணலால்.

"அது இருக்கட்டும். அப்பொழுது அங்கே யெது யார் யார் இருந்தார்கள்?"

"யேது யார் இருந்தார்கள்?... ஆமாம், ஆமாம். நம் சமீபத்துக்குத் தெரிந்தவர் இருந்தார் அவர் பெயர் உட... என்னவோ சொன்னாரே! இருங்கள், சொல்லிறேன்!... அவர் பெயர்...! ஜூனியர்!... அவர்தான் இருந்தார்!" என்றார் பிராணலால்.

"அப்படியும் அவன் எங்கே போனான்?"

"அதை யார் கண்டார்கள்?" என்று சொன்ன பிராணலால். "அவர் நம் சந்திர சாத்திரக் கொண்டு புழக்கடைக் கதவைத் திறக்கச் செல்லி அங்கத்திலே போய் விட்டான்!" என்று முடித்தார்.

உடனே ஜூனியர் கொண்டு வந்தபோது போய், "இன்று ஒப்பந்தம் உட்காது. பெரிய தொகை திருட்டுப் போய் விட்டது. அந்தக் குற்றம் யார் தவறில் கமரப் போய் திரை, தெரியவில்லை. யாராவது போய் உங்கள் எசமானருக்கும் இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிப்புகள்!" என்றான்.

ஜனங்கள் பலவிதமாகத் தங்கள் விதங்கங்கள் புரிந்தார்கள்; பற்பல விதமான கைங்கரியக் கிளப்பி விட்டார்கள். கடைசியில் கூட்டத்தில் இருந்த லைக் குழப்பமாகப் பிறாசிலாவின் பங்காளவை கோக்கிச் செய்தி அறிவிப்பதற்காக விவாதித்தார்கள். டவர் சங்கமம் நீகந்த இடத்தைப் பார்த்துச் சென்றனர். போலீஸார் கொஞ்ச நேரம் கூட்டத்துடன் சென்றனர். எங்கேயாவது அவர்கள் குழப்பத்தை விளைவித்து விடுவார்களோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு. ஆனால் கூட்டத்தினர் குழப்பம் எதையும் விளைவிக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை பிறங்கியே. போலீஸார் வந்த வழியை திரும்பி விட்டனர்.

"இந்த உட்கார்த்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் ஆண்மை அற்றவர்கள். கையுக்கடை தைய!" என்றான் ஜூனியர் கீஷார். அவர்

சொன்னது அதிமோகங்கள் காதில் விழாதிருந்தது. அதைச் சொன்ன பின் ஜூனியர் கீஷார் அப்புறம் அங்கே நித்தனில்லை. எங்கேயோ மாயமாக மறைந்து விட்டான்.

பிராணலால் போலீஸாருக்குத் திருட்டு சம்பந்தமான தகவலைத் தெரிவித்தார். அவருக்கு எடுத்த எடுப்பில் ஜூனியர் கீஷார் சந்திர சாத்திரம் ஏற்பட்டது. சகோதரம் சாத்திரம் பரிசுதும் அந்தச் சந்திரசாத்திரம் வறுப்படுத்தும் விஷயத்தில் தங்களை இயன்ற உதவியை அவருக்குச் செய்தார்கள். ஜூனியர் கீஷார் தகை, அவனது இயல்பு, அவனது போக்கு ஆகியவற்றை விவரித்து ஜூனியர் கீஷார் திருடி வீடுக்கு வேண்டும் என்றும் சாத்திரங்கள்.

சமீபம் திருட்டைப் பற்றி விசாரிக்கவும் விவாதிக்கவும் தொடங்கினான். "ஜூனியர் இம்மாதிரிச் செயல்களில் இறங்கியே இருக்க மாட்டான்!" என்று அவன் தனக்குத்தெரிந்த விஷயங்களைக் கொண்டு சாத்திரங்கள். அவன் பேச்சை எல்லோரும் விரித்து மழுப்பிக்காற்றிப் பறக்க விட்டார்கள்.

"என்பன் என்பதற்காக உனக்கு அவன் மேல் அபாய இரக்கம் பிறந்து விட்டாற் போலிருக்கிறது. அப்படித்தானே?" என்று கேட்டான் சகோதரர்.

"இரக்கமா? என் என்பன் ஒன்றும் என் இரக்கத்துக்காக விவதிச் சாத்திரங்கள் இல்லை. தெரிந்த கொள்கைகள்!" என்று சமீபம் கொஞ்சம் கடுமையாகவே பதில் அளித்தான்.

"ஆமாம், ஆமாம்! எதற்காக அவன் உன் தயவை எதிர்பார்க்கப் போகிறான்? தடவடி யாகப் பதிலையாய்த் குராய் விடத்து விட்டபின் அவன் பிறகுமேல் இரக்கத்தை எதிர்பார்த்து எதற்காக ஏங்கித் தவிக்க வேண்டும்? நீ சொல்வது சரியானதான்!" என்றான் சாத்திரம் பரிசுதும். அப்பொழுது அவன் பேச்சில் தொனித்த ஏனென்ததை என்னவென்று சொல்வது?

"என்ன? என்ன சொல்வீர்கள்? ஜூனியர் திருடினான்! இதை நீங்கள் கீழ்க்கிட்டு விட்டால் நான் அந்தப் பதிலையாய்த் குராயை இப்பொழுதே உட்கார் தயாராய் இருக்கிறேன்!" என்றான் சமீபம். அப்பொழுது அருகில் சிறந்த குலுமா வைத்த கண் வாங்காமல் அவனையே பார்த்து வந்தான்.

"முதலில் உன் கையில் அந்த இருபதினாயிரம் குராய் சேரட்டும். அப்புறம் மார்தட்டிக் கொன்னாய்!" என்றான் சகோதரர் விரித்துக் கொண்டே.

"அதைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். நான் முதலாவது என்னை நம்பிக் கொடுப்பார். நான் வாய் நான் முழுவதும் அவருக்குச் சம்பளம் இல்லாமலேயே உழைத்து அந்தப் பதிலையாய்த் குராயையும் அடைத்து விடுவேன்!" என்றான் சமீபம்.

"இதைப்பெய்தாமல் கீழ்க்கிட்டு நாம் யார்? என் காவல்தையும் பார்த்துக் கொள்ளப் போனால் இருக்கிறது. யாருக்கும் விண்ணொளியை வேண்டாம்!" என்றார் பிராணலால். (தொடரும்)

பெர்துஸின் "கொஹ்"

சென்ற 80 வருஷ காலத்தில்
கக்குவான் இருமல் உட்பட சகல வித
மான இருமல்களினின்று அவதிப்படு
பவர்களுக்கு பெர்துஸின் துரித நிவர
ணம் அளித்திருக்கிறது. ஆகவே
தீங்கதும் பெர்துஸின் வாங்குங்கள்.

எல்லா மருத்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கிறது.

இடாயா லிமிடெட். ஷாங், ஃபென்ஸ்பன் ஸ்ரீஸ் கஸ்டம்
அண்ட் இக்ஸ்பர்ட் டெரிடெரி இவர்களின் அனுமதியின் பேரில்
இன்பா லிமிடெட் தயாரிப்பு 1041, பம்பாய் - 1 இவர்க
ளால் இத்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

“வேண்மையான, சுத்தமான
லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின்
நுரை மிகவும் மிகுதுவானது, நறுமணம்
கமழ்வது.”

எஸ். இரூர்

பி. எஸ். ஸ்ரீராமா

இதன்மேல்
கவனம்

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் நுரை மிகவும் மிகுதுவானது, நறுமணம் கமழ்வது. இதை வேண்மையான, சுத்தமான சோப்பை என்று சொல்லக்கூடியதே உண்மை. இதன் நுரை மிகவும் மிகுதுவானது, நறுமணம் கமழ்வது. இதை வேண்மையான, சுத்தமான சோப்பை என்று சொல்லக்கூடியதே உண்மை. இதன் நுரை மிகவும் மிகுதுவானது, நறுமணம் கமழ்வது. இதை வேண்மையான, சுத்தமான சோப்பை என்று சொல்லக்கூடியதே உண்மை.

முக்கிய செய்தி

தமிழகம் காங்கிரஸ்
கமிட்டி அறிக்கை

புதிய பெரியசைலியும்

இப்பொழுது வெளியாகிறது.
இந்தியா காங்கிரஸ்

அதனால் நான் என்
வதனத்திற்கு எப்பொழுதும்
லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின்
நுரை மிகவும் மிகுதுவானது,
நறுமணம் கமழ்வது.”

சுவிடீஸ் நடுத்தெருவிலுள்ள அழகுதரும் சோப் ★